

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hegedűs Lorántné, Schmuck Erzsébet,*
dr. Szűcs Lajos

Az ülésnap megnyitása 11761

Napirenden kívüli felszólalók:

Dr. Szél Bernadett (LMP)..... 11761
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár 11763
Burány Sándor (MSZP) 11765
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 11766
Szilágyi György (Jobbik)..... 11767
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár 11769
Harrach Péter (KDNP)..... 11771
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár..... 11772
Dr. Völner Pál (Fidesz)..... 11774
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár 11775

Napirenden kívüli felszólalók bejelentése 11777

Kérdések

Heringes Anita (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért tesznek tönkre mindent, ami jól működött?” címmel 11777
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza..... 11778

Bana Tibor (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mi várható a megígért Vas megyei útfejlesztésekkel kapcsolatban?” címmel..... 11779
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 11780

Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor tervezi a kormány a tömegközlekedés kedvezményes áfakörbe sorolását?” címmel 11780
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 11781

Dr. Mengyi Roland (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Magyarország harmadik legnagyobb acélműve épülhet meg Miskolcon. Hogyan segíti ez a magyar ipar újbóli fellendülését?” címmel 11782
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza..... 11783

Szabó Sándor (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki lesz a következő? Radnóti Miklós vagy József Attila nevét is számúznék az intézményi elnevezésekben?” címmel..... 11784
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 11784

Egyed Zsolt (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki a felelős az ápolók semmibe vételéért?” címmel 11785
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 11786

Ikotity István (LMP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „A régészeti munkák felgyorsítása esetén mi garantálja a történelmi és kulturális örökség megőrzését?” címmel 11787
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 11788

Dr. Völner Pál (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Százötven új töltőállomás. Milyen jövő előtt áll a hazai elektromos közlekedés?” címmel 11789
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza..... 11790

Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Szauron szeme már a közmunkásokat is figyeli?” címmel 11790
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza 11791

Ander Balázs (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mit ér a magyar, ha az agglomerációban él? Avagy önök szerint mit szólna az egykori vasminiszter, Baross Gábor az olyan csigalassúságú vasútfejlesztéshez, mint amit a Budapest-Esztergom-vonalon produkáltak?” címmel	11792
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	11793
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Miért nem lép a kormány a hazai vízbázis védelmében?” címmel.....	11794
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza	11795
Dr. Legény Zsolt (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikor készül el az M49-es?” címmel	11795
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	11796
Hegedűs Lorántné (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hol van az ésszerűtlen pazarlás határa?” címmel.....	11797
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	11798
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Figyelembe veszik-e a diákok észrevételeit?” címmel.....	11799
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11800
Kunhalmi Ágnes (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Az Illatos úton legalább történt valami, de mi lesz a Cséry-teleppel?” címmel.....	11801
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11801
Kepli Lajos (Jobbik) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért nem segíti elő a kormány a geotermikus energia felhasználásának elterjedését?” címmel	11802
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	11803
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Hogy kapják meg a nemzeti parkok az ígért kártalanítást?” címmel.....	11804
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11805
Tukacs István (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Az elszabaduló törlesztőrészletekről, avagy ez lenne az óriási nyereség a devizahitelek számára?” címmel.....	11806
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11807
Sneider Tamás (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „A CSOK margójára” címmel	11807
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	11808
Kiss László (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Valóban készül a kormányzat az 1-es villamos vonalának meghosszabbítására?” címmel.....	11809
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	11810

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a belügyminiszterhez - „Újabb kérdések a Buda-Cash-ügyben” címmel	11811
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	11812
Viszonzás:	
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	11812
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	11813
Bejelentés helyettes válaszadó személyének elutasításáról	11813

Volner János (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „A brókerbotrány kezelését megfelelőnek tartja-e a kormány?” címmel.....	11813
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter válasza.....	11814
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik)	11815
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter.....	11815
Schmuck Erzsébet (LMP) - a miniszterelnökhöz - „Közbeszerzések kézi vezérlése?” címmel	11816
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	11817
Viszonzválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	11818
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	11818
Font Sándor (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Hogyan segíti a térségben élőket a Kalocsa és Paks közötti új Duna-híd?” címmel	11819
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	11820
Viszonzválasz:	
Font Sándor (Fidesz)	11821
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	11821
Gógös Zoltán (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Azbesztbiznisz Várpalotán?” címmel	11822
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	11822
Viszonzválasz:	
Gógös Zoltán (MSZP)	11823
V. Németh Zsolt földművelésügyi minisztériumi államtitkár	11823
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „A tegnapi miniszterelnöki látogatás fényében mi a minisztérium álláspontja a debreceni menekültábrával kapcsolatban?” címmel.....	11824
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	11825
Viszonzválasz:	
Kulcsár Gergely (Jobbik)	11826
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	11826
Dr. Vejkey Imre (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mennyit tervez a kormány a K+F tevékenység támogatására a 2020-ig tartó uniós költségvetési időszakban?” címmel	11827
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	11827
Viszonzválasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP).....	11828
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	11828
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Megadja a kormány a pótlékot a mentőautókon dolgozóknak?” címmel.....	11829
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	11830
Viszonzválasz:	
Ikotity István (LMP)	11831
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	11831
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Önök a halált választották?” címmel.....	11832
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	11833
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	11833
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	11834

Napirenden kívüli felszólalók:

<i>Varju László</i> (független)	11834
<i>Dr. Lukács László György</i> (Jobbik).....	11836
<i>Bana Tibor</i> (Jobbik)	11838
<i>Ander Balázs</i> (Jobbik)	11839
<i>Dr. Szél Bernadett</i> (LMP).....	11841
<i>Sallai R. Benedek</i> (LMP)	11843
<i>Bodó Sándor</i> (Fidesz)	11845
<i>Kara Ákos</i> nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	11846
<i>Magyar Zoltán</i> (Jobbik).....	11848
<i>Czerván György</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	11850
<i>Teleki László</i> (MSZP).....	11851
<i>Z. Kárpát Dániel</i> (Jobbik)	11853
<i>Kontrát Károly</i> belügyminisztériumi államtitkár	11855
<i>Novák Előd</i> (Jobbik).....	11857

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	11860
--	-------

Az ülés bezárása	11860
-------------------------------	-------

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkár, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. BITAY MÁRTON ÖRS, CZERVÁN GYÖRGY és V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkárok, DR. FÓNAGY JÁNOS, SZABÓ ZSOLT, TASÓ LÁSZLÓ és KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter és TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY és POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
30. ülésnapja
2015. május 19-én, kedden
(11.01 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Schmuck Erzsébet)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Üdvözlöm önöket. Megkezdjük mai munkánkat.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 30. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Schmuck Erzsébet képviselő asszony és Szűcs Lajos képviselő úr jegyzők lesznek segítségemre. Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásokkal** kezdjük munkánkat. Ezt követően déltől fél 2-ig a kérdésekre, majd körülbelül fél 2-től fél 3-ig az azonnali kérdések és válaszok órájára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, LMP. Képviselő asszony, ön a szó, parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Múlt héten robbant a hír, hogy Balog Zoltán, az emberi erőforrások minisztere bizottsági meghallgatásán kérdésekre válaszolva felvállalta, hogy vizsgálatot indít a KLIK-ben zajló visszaélésekkel kapcsolatban. Konkrétan azt vettem fel a miniszter úrnak, hogy végre nem akar-e tenni valamit az ellen a törvénytelen gyakorlat ellen, hogy a KLIK tömegével alkalmaz közmunkásokat olyan pozíciókra, amelyeket közalkalmazotti jogviszonyban kellene ellátni.

De nem csak a KLIK-ben megy ez, tudjuk jól. Én 2012 szeptemberében szólaltam meg először hasonló önkormányzati gyakorlat miatt. Azt kértem anno az azóta megboldogult önkormányzati bizottságtól, hogy hozzák létre az ellenőrző albizottságot, és lépjenek a tettek mezejére.

Kormányoldali elnököt kapott ez az albizottság, nem sokra mentünk vele, pedig még az ombudsman is sokat levelezett a helyzetről Pintér Sándor úrral, mindhiába. Mindazonáltal egyre több az olyan eset, hogy közalkalmazottakat kirúgnak ebben az országban, és közmunkásokat vesznek fel. Van, hogy őket magukat, csak éppen sokszor fele annyi bérért.

Számos esetet tudok sorolni arra, ami ombudsmani vizsgálattal végződött, de semmi sem változott az elmúlt évek alatt. Most meg már persze értjük, hogy miért. Azért, mert a kormány direkt arra játszott, hogy ezzel a trükkel olcsóbbá váljon bizonyos állami feladatok ellátása.

De nézzük meg, hogyan is hackelték meg önök a jogszabályokat! Tudni kell, hogy korábban volt garancia arra, hogy ilyen eset ne fordulhasson elő, még hozzá a közfoglalkoztatáshoz nyújtható támogatásokról szóló 375/2010-es kormányrendelet, amely

kimondta, hogy közmunkásokat csak úgy lehet felvenni, ha velük bővül az adott intézmény létszáma. Csakhogy önök stikában hatályon kívül helyezték a rendeletnek ezt a pontját, még hozzá 2013 novemberében, és ez a rendeleti pont volt az, ami előírta, hogy csak úgy lehet közmunkást felvenni, hogy nem rúgnak ki senkit az adott intézménytől. Na, ezt iktatták ki önök. Innentől kezdve szabad volt a pálya a költségcsökkentést célzó intézményeknek, önkormányzatoknak, államigazgatásnak, és az önkormányzatok éltek is a lehetőséggel, tekintve, hogy önök teljesen kivérezették őket.

De beszéljünk most egy kicsit arról, ami a jogszabályokon túl van; hogy önök konkrétan, tisztelt Fidesz-KDNP, mit tettek azokkal a közalkalmazottakkal, akiket az önök aktív segítségével hoztak olyan helyzetbe, hogy őket kitették a munkahelyükről, hogy aztán közmunkásként végezzék el sokszor ugyanazt a munkát, sokszor maguk az emberek, akiket kiraktak, akik korábban közalkalmazottak voltak. Ezek az emberek a korábbi 100-120 ezer forint helyett 50-60 ezer forintot keresnek, miközben ugyanazt a munkát végzik. És ezt önöknek köszönhetik ezek az emberek.

És az a szörnyű, hogy manapság már egyetlen közalkalmazott sem lehet biztonságban, hiszen bármikor jöhet egy megszorítás a közszférában, a közigazgatásban, az iskolákban, a művelődési házakban, az önkormányzatokban, és azt mondhatják nekik, hogy vizontlátásra, és ha szerencséje van, akkor egy idő után dolgozhat tovább, csak éppen közfoglalkoztatottként, és csak éppen fele annyi pénzért. Ezt mégis hogy képzelik önök? Mond még valamit önöknek egyáltalán az egyenlő munkáért egyenlő bért alapelve? Vagy mondjuk, a jogbiztonság elve? Vagy az, hogy ne lehessen valakivel diszkriminatív módon eljárni? Hiszen az is előfordul, erre is kaptam jelzéseket, hogy egy úgymond nem szimpatikus közalkalmazottnak kötnek útilaput a talpára, és aztán majd egy úgymond szimpatikus embert vesznek föl helyette közfoglalkoztatottként, és ő elvégzi a korábbi ember munkáját, csak éppen sokkal olcsóbban.

Arra kérem önöket, hogy ne papoljanak dolgozó kisemberről meg keményen dolgozó kisemberről meg a felső tízezernek kedvező adócsökkentésről, hanem becsüljék végre meg a dolgozó magyar embert, és bérekkkel, ha kérhetem! Az LMP becsül minden embert és minden dolgozó embert, még hozzá béreket kérünk ahhoz, hogy ezek az emberek érezzék is a megbecsülést!

Azt kérem önöktől, hogy fejezzék be végre az eszement költekezést az egyik oldalon - látjuk már a 2016-os költségvetés tervét; kapásból 500 milliárd forint ott van, amit nyugodtan nevezhetünk ablakon kidobott pénznek, a másik oldalon pedig nincsen 15 milliárd azokra az emberekre, akik egy nagyon kevés, nagyon szerény béremelést kérnek. Most gondolok itt a szociális dolgozókra, de említhetem a tízezer bölcsődei dolgozót is, akikkel épp a múlt héten bán-

tak el már sokadszorra, és említhetek minden olyan közalkalmazottat, aki most nincs biztonságban ebben az országban, mert bármikor közfoglalkoztatottként végezheti.

Tisztelt Kormány! Tisztelt Országgyűlés! Én ma benyújtom az LMP törvényjavaslatát, hogy ez a gyakorlat végre véget érjen ebben az országban, és minden közalkalmazott abban a tudatban dolgozhasson, hogy nem rakják ki egy közmunkásért cserébe.

Én azt követelem önöktől, hogy támogassák a Lehet Más a Politika törvényjavaslatát, legyen végre jogbiztonság ezen a területen, és azt is kérem önöktől, és kiállunk azért, hogy a Költségvetési bizottság hozza létre az amúgy kötelezően létrehozandó ellenőrzési albizottságát, és vizsgálják ki az egész országban, hogy hány embert károsítottak meg így, és kárpótolják őket egytől egyig! Köszönöm. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Pogácsás Tibor államtitkár úr reagál, parancsoljon.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A közfoglalkoztatás egyértelmű célja, hogy azok az emberek, akik az elsődleges munkaerőpiacon átmenetileg nem képesek munkához jutni, azoknak ne segítyből, hanem munkából legyen lehetőségük megélni, illetve a családjukat eltartani. Egyértelműen az a célja a kormányzatnak, hogy minél több ember, aki ma a közfoglalkoztatás keretén belül kerül foglalkoztatásra, az elsődleges munkaerőpiacra kerüljön, és ott piaci körülmények között tudjon munkát szerezni.

A kormányzatnak - és természetesen azt gondolom, hogy ebben az önkormányzatokkal is egyetértünk - nem érdeke az, hogy bármiféle állami állásban közfoglalkoztatotti állást hozzon létre, illetve bármiféle közalkalmazotti vagy köztisztviselői állást közfoglalkoztatotti állással helyettesítsen.

De nemcsak vágy kérdése ez, hanem a jelenlegi jogszabályok ezt egyértelműen lehetlenné is teszik. Ahhoz, hogy a közfoglalkoztatásba közfoglalkoztatottként egy szervezet beléphessen, ahhoz neki vállalatokat kell tenni. Többek között vállalnia kell azt, hogy abban a munkakörben, amelyben közfoglalkoztatottat kíván alkalmazni, abban a munkakörben azt megelőzően három hónappal nem történt elbocsátás. Vállalnia kell azt, hogy abban a munkakörben, amelyben közfoglalkoztatottat kíván alkalmazni, ha a közfoglalkoztatott mellett közalkalmazott is alkalmazásban van, a közalkalmazottat nem bocsáthatja el. A közfoglalkoztatottak tehát nem szoríthatják ki a közalkalmazottakat ilyen munkakörből.

Ön azt állítja, hogy tömeges ez a jelenség. Ennek a jelenségnek a tömeges voltát nem találjuk, egyáltalán nem látható. Valóban, Balog Zoltán miniszter úr vállalta azt - egy bizottsági meghallgatáson, azt gon-

dolom, ez egyébként teljesen természetes és érthető lépés, hogy egy kérdésre a miniszter azt vállalja -, hogy megvizsgálja, hogy történt-e ilyen az ön által akkor felvetett KLIK szervezetén belül.

Az a vizsgálat folyik, de az már egészen biztosan látható, hogy ilyen típusú, tömeges lépés, hogy a közalkalmazottak helyett közfoglalkoztatottakat alkalmaznának, nincsen, ez egész egyszerűen nem igaz.

(11.10)

Én azt kérem, hogy ha önnek van konkrét tudomása ilyenről, ha önhöz valóban odafordultak közalkalmazottak, akik így jártak, akkor segítse az EMMI miniszterét abban, hogy ezeket az embereket megtalálja. *(Dr. Szél Bernadett: Ne kormányozzunk helyettetek?)* Az egészen abszurd, hogy ön azt állítja, hogy elbocsátják őket a közalkalmazotti státusból, majd azonnal visszaveszik közfoglalkoztatottként. Ez eleve lehetetlen, hiszen a közfoglalkoztatotti körbe való kerülésnek megvan a maga mechanizmusa, tehát önmagában nem lehetséges, az pedig, ahogy ön állítja, teljes egészében valótlan. Ön azt mondja, hogy önök minden embert tisztelnek, az alkalmazottakat is tisztelik. Ha ezt teszik, akkor tegye meg azt, hogy nem állít valótlan ezeket az embereknek, nem ijesztgeti teljesen feleslegesen ezeket az embereket.

Amit ön a kormányrendelet-módosításról beszélt, képviselő asszony, az abszolút módon - már elnézést, de - félreértésen alapul, és tévedésen. Az a kormányrendelet, amelynek a módosítására szükség volt, az a módosítás azért született meg, mert a kormányrendelet alapján addig akkor lehetett új közfoglalkoztatási programot indítani, hogyha növelték az alkalmazott közfoglalkoztatotti létszámot, tisztelt képviselő asszony, márpedig a létszámba a már bent lévő közfoglalkoztatottak is benne foglaltatnak. Az pedig talán önnek is egyértelműen belátható, hogy olyan nincs, hogy egyre több és több embert alkalmaznak ugyanazon a munkahelyen, valamiféle korlát, munkakorlát mégiscsak van, magyarul: nem lehet a végtelenségig növelni a foglalkoztatottak számát. Ennek a kormányrendeletnek a módosítása csak ezt szolgálta, hogy ez a passzus kikerüljön, és ne kelljen... - magyarul: lehessen azoknak a foglalkoztatóknak is új programban indulni, akik már egy program keretén belül foglalkoztattak közfoglalkoztatottakat.

Tisztelt Képviselő Asszony! Még egyszer mondom, a vizsgálat tart, az Emberi Erőforrások Minisztériuma megvizsgálja és kivizsgálja, hogy valóban történt-e ilyen a KLIK-nél, és pláne azt, amit ön mondott, hogy tömegesen meg ezerszám. Én azt kérem, hogy ha önnek ilyen információja van, akkor segítse ezt a vizsgálatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Burány

Sándor képviselő úr, MSZP: „Cserbenhagyás” címmel. Képviselő úré a szó, tessék!

BURÁNY SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Magyar Szocialista Párt azt várja és várta a kormánytól, hogy szakít az eddigi gazdaság- és társadalompolitikájával, szakít azzal a politikával, amely a kevesek javát szolgálja, miközben az ország többségét sújtja. Ebben a várakozásunkban csalódnunk kellett. A kormány által benyújtott adótörvények és költségvetési törvényjavaslat cserbenhagyta a magyarok többségét, fenntartja ugyanis azt a csalárd társadalom- és gazdaságpolitikát, amely elsősorban azoknak kedvez, akik a legjobban keresnek, akik a legnagyobb vállalkozások tulajdonosai, azok a cégek, amelyek a kormánnyal különalkut kötnek és azok a cégek, azok a tulajdonosok, akik a Fidesz haverjainak számítanak. Múlt hét óta sajtóhírek alapján már nem titok, hogy ez olyanira így van, hogy a kormány egy minisztere és maga a miniszterelnök beismerte, hogy igen, a pályázatokon a nyertesek névsorát lényegében a kormányfő hagyja jóvá. Ez tarthatatlan állapot. Tarthatatlan állapot, mert ezért cserébe a munkavállalók zöme, a jövedelemmel nem rendelkezők, a kisvállalkozók szorult helyzetbe kerültek, és ebben a szorult helyzetben maradtak.

A benyújtott költségvetési törvényjavaslat ugyanakkor súlyos mulasztásokat is tartalmaz. Ez a benyújtott költségvetési törvényjavaslat cserbenhagyta az egészségügyet, az egészségügyben dolgozókat, ez a törvényjavaslat cserbenhagyta az oktatás területét, ez a törvényjavaslat cserbenhagyta a szociális szférát, ez a törvényjavaslat cserbenhagyta az önkormányzatokat. Az MSZP ezért olyan módosító indítványokat fog kidolgozni, amelyek ezen változtatnak és a gazdaság- és társadalompolitikát a helyes irányba indítja el. Olyan javaslatokkal fogunk élni, amelyek elsősorban a közepes és alacsony keresetű munkavállalóknak kedveznek. Őket szintén cserbenhagyta a kormány, mert a benyújtott, mindössze 1 százalékpontos sziá mérséklés a gyakorlatban azt jelenti, hogy ha valakinek kevés a jövedelme, akkor számára ez ezer forintos adócsökkentést jelent, hogyha valakinek kellően magas jövedelme van, akkor pedig az ő esetében ez havonta akár a 20 ezer forintot is elérheti; pont fordítva kellene legyen.

Mi a nettó béreket akarjuk növelni. A nettó béreket akarjuk növelni adócsökkentéssel, úgy, hogy ez a nettó bérnövekedés nem hozza nehéz helyzetbe a kis- és közepes vállalkozásokat, általában nem hozza nehéz helyzetbe a munkaadókat, legyen szó akár a versenyszféráról, legyen szó akár a közszféráról; mert igen, ma már a versenyszférában és a közszférában is olyan keveset keresnek az emberek, hogy a dolgozói szegénység terjed az országban. Míg korábban, akinek volt munkajövedelme, arra számíthatott, hogy boldogul, ez mára gyökeresen megváltozott. Gyökeresen megváltozott, mert miközben a szocialis-

ta kormányok alatt a minimálbér után nem kellett személyi jövedelemadót fizetni, addig az Orbán-kormány a személyi jövedelemadót 16 százalékos többletadóval sújtotta, a minimálbért 16 százalékos adóval sújtotta.

Ezen a politikán változtatni kell. A mi módosító indítványaink csomópontjában a nettóbér-emelés fog állni, az ország többségének kedvez majd ez a javaslat, ezt adócsökkentéssel fogjuk elérni, ez nem hozza nehéz helyzetbe, sőt könnyíti a kis- és közepes vállalkozások helyzetét, s a módosító indítványainkban pedig a cserbenhagyott egészségügyet, az oktatáspolitikát és a szociálpolitikát, valamint az önkormányzatokat kívánjuk támogatni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, hogy a benyújtott módosító indítványokat majd támogatni szíveskedjenek, és köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr reagál. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nem először hagyja cserben az emlékezete a Magyar Szocialista Párt országgyűlési képviselőjét, most éppen Burány Sándort. Tehát nem a 2016-os költségvetés hagyja cserben az embereket, hanem az a költségvetés, amelyet önök 2008-2009-ben készítettek, illetve elnézést kérek, nem is önök készítették, hanem az IMF gyámsága alatt készült el a 2009-es költségvetés és az akkor benyújtott konvergenciaprogram is. Na, az a költségvetés, és abban az időszakban hagyták cserben az embereket. De hogy miként? Például úgy, hogy elvették a 13. havi nyugdíjukat, úgy, hogy a köztisztviselőktől és közalkalmazottaktól elvették a 13. havi fizetésüket. *(Dr. Szakács László: Nem adjátok vissza?)*

Ehelyett most mi történik? Az történik, hogy adócsökkentéssel, életpályamodellekkel évről évre bekerülnek állami alkalmazottak abba a körbe, akiknek hosszú távra rendeződik a bérük, a fizetésük. Így például a pedagógusok a 60 százalékos béremelés mellé ebben az évben is, a jövő évben is még további 10 százalékos béremelést kapnak, amíg el nem érik a 100 százalékos emelést; ez a Fidesz-kormány cserbenhagyása.

De más tekintetben sincs büszkeségük, nem lehetnek büszkéek arra az időszakra, hiszen az infláció akkor 6,1 százalék volt; ez a szegények adója. Ha valaki, ha valamelyik kormány ártott Magyarországon a szegényeknek, az éppen az MSZP-kormány volt, azzal a gazdaságpolitikával, amit akkor tett. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van!)* Most az infláció mértéke nulla vagy mínusz százalék, tehát nincs infláció. De ugyanez a helyzet a munkanélküliséget illetően is, hiszen akkor alig 3 millió 700 ezren dolgoztak Magyarországon, most több mint 4 millió 100 ezren, akkor a munkanélküliség mértéke majd-

nem elérte a 12 százalékot, most 7 százalék körüli. Ez az MSZP szerint a Fidesz cserbenhagyása.

(11.20)

De ugyanez igaz az államadósság mértékére, hiszen önök 80 százalék fölé emelték a GDP-hez mérten; valójában a kormányváltás óta fokozatosan csökken az államadósság mértéke. De talán a legjelképebben a GDP csökkenése mutatja az önök gazdaságpolitikáját, az önök cserbenhagyását, amikor Magyarországot cserbenhagyták, hiszen a GDP nem növekedett, hanem csökkent 6,4 százalékkal, ma pedig a magyar emberek teljesítményének köszönhetően 3 százalék fölöttivé vált a gazdasági növekedés mértéke.

És cserbenhagyás volt az a személyi jövedelemadó-politika is, amit akkor az MSZP végzett, hiszen azzal, hogy 0 százalékká tette az alacsonyjövedelműek adóját, nem engedte, hogy igénybe vegyék a családi adókedvezmény mértékét. Most az adótörvény hatása által évente növekszik a reáljövedelem, a családok reálbére, különösen a gyermekekkel rendelkező családoknál, hiszen itt a családi adókedvezmény mértéke jelentősen növekedett, és négy év alatt a kétgyermekeseké havi 20 ezer forintról 40 ezer forintra fog emelkedni.

És meg kell becsülni a személyi jövedelemadó 1 százalékos csökkenését is, mert végre nem arról beszélünk, hogy a közterheket hogyan kell, hogyan lehet növelni, milyen új adókat kell bevezetni, hanem kimondhatjuk, hogy végre az ez évben benyújtott költségvetést megalapozó adótörvény nem tartalmaz közteher-növekedést, nem tartalmaz új adókat. Éppen fordítva, az adócsökkenés költségvetése, az adócsökkenés adótörvénye került benyújtásra az Országgyűlés elé.

Azt gondolom, hogy amit önök követeltek, az alapvető élelmiszerek áfájának csökkentése, az is megtörténik a költségvetésben, hiszen a sertéshús áfáját 27 százalékról 5 százalékra fogja csökkenteni ez az adótörvény.

Egyértelmű, hogy az ország továbblépett előre. A gazdasági teljesítmények lehetővé teszik az adók csökkentését, ami minden magyar ember számára előnyös lesz, és úgy gondolom, érzékelhető. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szilágyi György képviselő úr, Jobbik: „Közbeszerzés magyar módra. Urambátyám, te vagy a nyerő!” címmel. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor a felülről irányított közbeszerzések beismerésével nem tett mást, mint megfogalmazott

egyfajta őszödi beszédet. A nagyobb volumenű, sok esetben milliárdos üzletek elosztásával kapcsolatosan lényegében elismerte azt, amit mára már mindenki pontosan tud az országban, nevezetesen, hogy az állami megrendelések odaítélésénél nem a vonatkozó jogszabályok szerint jártak el, hanem a miniszterelnök kénye-kedve szerint döntöttek.

Egyszerű szemfényvesztés az a magyarázat, hogy a magyar vállalkozásokat kívánta helyzetbe hozni, valójában az urambátyám viszonyok alapján kerültek eldöntésre a közpénzeket sok esetben elherdáló megbízások. Látszik ez abból is, hogy négy éven keresztül kiváló volt mindenféle zsiros megbízásra a korrupciós rendszer jelképének is tekinthető Közgép, de ma már más szelek fújnak, újabb cimborák érkeztek, immáron azokat a zsebeket kell kibélelni, most éppen Orbán Viktor vejének a zsebeit.

2010-ben, amikor a Fidesz kétharmaddal kormányra került, ezt a „rendszerátalakítást”, a „valódi rendszerátalakítást” és a „forradalmat” jelszavával nyerte meg, és ez egy olyan társadalmi igényt tükrözött, amely bizony szeretett volna leszámolni a két évtizede zajló mutyizás, háttéralkuk, kartellezések rendszerével. Ehhez képest az elmúlt öt évben nem láthattunk olyan hetet, hogy ne lenne hír a Fidesz körüli korrupciós botrányokról.

A miniszterelnök lényegében nem tett mást, mint bűncselekmény elkövetésével vádolta meg saját magát ország-világ előtt. Ez még akkor is így van, ha utóbb, az elszólás nyomozó súlyát felismerve, igyekeznek tompítani annak életét, próbálják beállítani az elhangzottakat oly módon, hogy nem is a közbeszerzésekkel, hanem egyes uniós pályázatokkal kapcsolatosan születtek meg a legfelső körökből származó döntések.

Itt hívom fel a figyelmet arra, hogy ez a taktika sem fog célra vezetni, hiszen éppen a Jobbik volt az, amely leleplezte a több mint 30 milliárdos törvénytelen offshore-támogatásokat. Ha tehát a miniszterelnök azt állítja, hogy ezeket a döntéseket ő maga, illetve a szűkebb stábjá hozta meg, akkor nem mond mást, mint hogy ő akarta a Cipruson, a Marshall-szigeteken, a Gibraltáron, a Brit Virgin- és Korallszigeteken, illetve egyéb egzotikus országokban jegyzett, ismeretlen tulajdonosokkal bíró szervezeteket helyzetbe hozni. Egyszer már önök is belátták, hogy ez az irány zsákutca, hiszen sorra távolították el a fejlesztéspolitikáért felelős államtitkárokat, az NFÜ elnökét, majd a nemzeti fejlesztési minisztert is.

A jelenlegi botrány már egy újabb dimenziót jelent, ugyanis nem arról van szó, hogy a miniszterelnök vagy szűkebb környezete meghatározta a fejlesztési irányokat, a támogatásban részesülő projekteket, hanem arról, hogy miniszterelnöki szinten döntöttek, döntenek arról, hogy a beruházásokat mely kivitelezők valósíthatják meg. Ez teljesen nyilvánvaló volt az amerikai nagykövet asszony által leírtakból, ő ugyanis kifejezetten az útépítésekről és a mai magyar közvélemény előtt is széleskörűen ismert Közgép-

botrányról beszélt, mert - mint tudjuk - a Közép építéssel a közbeszerzések, az építési beruházások terén aratta kétes sikereit.

Fél éve sincs, hogy Orbán Viktor itt a tisztelt Ház nyilvánossága előtt a következőket mondta az amerikai ügyvivő és a NAV elnöke, Vida Ildikó közötti afférral kapcsolatban: „Van egy állítás, az amerikai ügyvivő azt állítja, hogy személyes korrupciós részvétel történt. Sőt, azt állítja az ügyvivő, hogy a NAV elnöke személyesen követett el korrupciót. Ezt az állítást a magyar jogrendszer tudja értelmezni, és ezért pert kell indítani. Ez az elvárás a NAV elnökével szemben. Ha nem indít haladéktalanul pert az amerikai ügyvivővel szemben, le fogom váltani.” Most pedig van egy újabb, kísértetiesen hasonló állítás. Az egykori amerikai nagykövet a kormány egykori miniszterére hivatkozva azt állítja, hogy személyes korrupciós részvétel történt. Sőt, azt állítja a volt nagykövet, hogy a miniszterelnök személyesen követett el korrupciót. Ezt az állítást a magyar jogrendszer tudja értelmezni, ezért pert kell indítani. Ez az elvárás Magyarországnak miniszterelnökével szemben. Ha nem indít haladéktalanul pert az amerikai nagykövettel szemben, akkor pedig érezze magára nézve is irányadónak mindazt, amit a NAV elnökével szemben megfogalmazott, és érezze kötelességének, hogy lemond a hivataláról.

S akkor még egy mondat erejéig folytatom a miniszterelnök úrtól vett idézetet: „Ha valakiről bebizonyosodik, hogy korrupciós bűncselekményben érintett, akkor azt az embert Magyarországon nem leváltják, hanem bezárják. Itt is világosan fogalmaz a magyar jogrendszer, a tét tehát nagy.” Tisztelt Képviselőtársaim! A tét valóban nagy: 25 év után nem halogatható tovább a közélet megtisztítása. Az lenne a feladata a mai körülmények között egy miniszterelnöknek, hogy ezt megtegye, azonban arra mutatnak a jelek, hogy a XX. század pártjainak, így az MSZP-nek és a Fidesznek a miniszterelnökei nem voltak képesek ezt a széles körű igényt kielégíteni. Bizonyos, hogy ha egyszer valóban és nem csak szavak szintjén nemzeti miniszterelnöke lesz az országnak, akkor ez a változás feltétlenül be fog következni. Higgyék el, így lesz! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr reagál. Tessék, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar politikatörténetben bizonyára külön fejezet vagy a politológusok számára külön tétel lesz a Jobbik jelentős politikai ívet befutó pályafutása, ahol akár csak egy fél évvel vagy egy évvel ezelőtti sok minden iránt, esetenként a megengedhetőség határait elérő vagy azt is túllépő állításai mellett immáron odajutott, hogy egy Magyarországról, valljuk be, elég dicselelni távozott ügyvivő és amerikai nagykövet, nem

tudom, milyen események során leírt emlékiratait tekinti autentikus hírforrásnak. *(Mirkóczki Ádám: Nem, a sok lopást!)* Ez egyébként az önök ízlésére, gusztusára, ítélőképességére van bízva.

Amit viszont ön állít, arra engedje meg, hogy a tényeket is hozzátegyem, mellétegyem; nem szembeállítsam, mert amit ön állít, azzal szemben nem kell érveket mondani, az egyszerűen nem igaz. Ez nem érvkérdés, az ténykérdés.

Engedjék meg, hogy az Országgyűlést és az ország nyilvánosságát tájékoztassam arról, hogy a Nemzeti Fejlesztési Kormánybizottság miért és hogyan jött létre, miért és hogyan végzi munkáját. A 2012 közepén létrehozott kormánybizottság felállítására azért volt szükség, mert a korábbi uniós időszakban kifizetett pénzek messze elmaradtak az időarányostól, és Magyarországnak alapvető érdeke volt, hogy az uniós kifizetéseket gyorsítsuk. Ezért 2012-ben létrehoztuk a Nemzeti Fejlesztési Kormánybizottságot, amelynek tagja egyébként a miniszterelnök, tagja a gazdasági miniszter, tagja a Miniszterelnökséget vezető miniszter és tagja a fejlesztési miniszter.

(11.30)

Nem titok, általában a kormányülések után külön kabinet formájában üléseznek, igen jelentős írásbeli anyagokat áttárgyalva és azokban állást foglalva. Melyek ezek? Csak a fontosabbak: az operatív programok tartalmára és azok módosítására vonatkozóan az Európai Bizottság számára benyújtandó javaslatok; a nagyprojektekre vonatkozó, az Európai Bizottság számára benyújtandó javaslatok elfogadása; az egyes fejlesztési akciótervek és azok módosításának megtárgyalása és elfogadása; dönt a kiemelt projektek nevesítéséről; dönt az 1 milliárd forintot meghaladó támogatási igényű projektjavaslatokról. A Nemzeti Fejlesztési Kormánybizottság felelős a 2014-2020 időszakára vonatkozó tervezési ciklus során alkalmazandó eljárásrend és szervezeti környezet kialakításáért. A Nemzeti Fejlesztési Kormánybizottság döntései ma is arra vonatkoznak, hogy az európai uniós források felhasználásával milyen beruházások valósuljanak meg a jelenben és a jövőben. Alapvetően a munkája eredményeképpen az elmúlt két évben döntően felgyorsultak a kifizetések, és ennek eredményeképpen ma, 2015 májusában Magyarország a kifizetési lista első szereplői között van nyilvántartva.

A Fejlesztési Kormánybizottság soha nem döntött, nem dönthetett, nem is tárgyalt a kivitelezésről. Nem a kompetenciája, nem tartozik hozzá, dokumentációjában sem. Engedje meg, hogy mint miniszterhelyettesként esetenként résztvevője ezeknek, személyesen is tanúsíthassam, ilyesmiről soha nem volt szó. Nem is lehetett.

A Fejlesztési Kormánybizottság a fejlesztési irányokról dönt, a fejlesztéspolitikáról dönt, az egymil-

liárd fölötti fejlesztések megvalósításának szükségességéről, indokoltságáról és a végrehajtás üteméről, a költségvetés teherbíró képességének függvényében. Tehát hogy milyen fejlesztéseket lehet egyáltalában tervbe venni, és melyek azok, amelyek megvalósítása jó lenne az ország számára, de a költségvetés nem bírja.

A Nemzeti Fejlesztési Kormánybizottság soha nem foglalt állást, nem is tárgyalt közbeszerzési ügyekben, azt mindig az ennek lebonyolítására illetékes állami szervek, illetve jogosított intézmények végzik. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter képviselő úr, a KDNP frakcióvezetője: „Újabb védelem az eladósodott családoknak” címmel. Frakcióvezető úr, öné a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezen a héten a kereszténydemokrata frakció benyújtja a családi csődvédelemről szóló törvényt, vagy ha valakinek jobban tetszik ez a cím, a természetes személyek adósságrendezéséről szóló törvényjavaslatot.

Miért van erre szükség? Mindnyájan tudjuk, körünk nagy problémája, hogy nemcsak az államok, de a családok is eladósodtak, és ez sok esetben odáig vezetett, hogy fizetőképtelenné váltak. Ennek persze több oka van. Egyrészt az anyagi helyzet változása, másrészt a pénzüintézetek profitéhsége és a devizahitelek esetében az árfolyamváltozás. Persze, a táptalaj mindenképpen az a fogyasztói világ, amelynek előnyeit mindnyájan élvezzük, amelyben benne élünk, de bizony az a hátránya, hogy van egy fogyasztási kényszer.

A családi csődvédelem a második esélyt biztosítja a rászorulóknak számára. Tudjuk azt, hogy csaknem minden európai ország már évtizedekkel ezelőtt bevezette ezt az intézményt. A magyar jogrendszerben ez egy koherens rendszert alkot az eddig elfogadott adósságmentesítő törvényekkel, és azt is tudjuk, hogy egyetlen célja van ennek a törvénytervezetnek: a fizetőképesség helyreállítása, amin keresztül az adós törlesztési tudja adósságát. A törvénytervezet hosszú egyeztetési folyamaton ment át a Nemzeti Banktól kezdve a Bankszövetségen keresztül a különböző tárcák szakértőitig.

Ha megengedik, néhány mondatot mondanék arról, hogy milyen előnyt jelent ez azoknak, akik ebbe bekapcsolódnak. A végrehajtás, ha már elkezdődött, felfüggesztetik, és új végrehajtás nem indítható el. Minden hitelező, hiszen az esetek többségében nem egy hitelezőről, hanem többről van szó, ennek az eljárásnak a keretében tudja csak érvényesíteni követeléseit. Részletes fizetési moratóriumot tartalmaz ez az eljárás. És ami talán a legfontosabb, hogy az ötéves futamidő végén egy komoly összeg elengedésre kerülhet, kivéve a jelzáloghitellel érintett ingatlant; a többi esetben ez akár 60 százalékgal el-

mehet. Egy kötelezettség persze hárul az adósról, hogy őszintén tárja fel a helyzetét, és fegyelmezetten együttműködjön a másik két szerződő féllel, az állammal és a pénzüintézetrel.

Néhány tény még hadd említsek az eljárásról. Kizárólag az adós kezdeményezheti, tehát ez egy önkéntes társulás, ami azt jelenti, hogy sem a pénzüintézet, sem az állam nem indíthatja el az eljárást. Vannak feltételei. Mik ezek? A tartozásállomány 2 és 60 millió forint között kell legyen. Egy túladósodottságról van szó, ami azt is jelenti, hogy a vagyon, amibe beleszámít a törlesztésre fordított ötéves összeg is, kisebb, mint az adósság, aminek aránya 100 vagy 200 százalék között lehet. Tehát egy jelentősen eladósodott adósról van szó. Szükséges feltétel az is, hogy legalább 90 napja lejárt, 500 ezer forint feletti adósságról legyen szó.

Bevezetése két ütemben történik. Első lépésben azokra kerül sor ebben az évben, az ősz folyamán, akiknek az otthonuk került veszélybe. A második lépés pedig jövőre történik, egy év múlva azoknak, akiknek az otthona ugyan még nem került veszélybe, de már felmondott szerződésük van, vagy hosszú ideje lejárt a törlesztés.

Ahogy említettem, három fél, az adós, a hitelintézet és az állam között történik a szerződés vagy a bírósági döntés; az államot a családi vagyonfelügyeleti szolgálat képviseli. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr reagál.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Egy olyan javaslatról beszélünk, amely teljesen önkéntes mindenki számára, aki nehéz helyzetbe került. Egy otthonvédő, családvédő javaslatról beszélünk, amely egy második kezdési, egy újkezdési lehetőséget ad mindenkinek, aki nehéz helyzetbe került.

Régóta téma ez, körülbelül három éve beszélünk róla, akár itt a parlamentben, akár a nyilvánosság előtt. Ez is mutatja, hogy egy nagyon összetett javaslatról van szó, amit annyi előkészítés előzött meg, mint kevés törvényjavaslat esetében.

Az előző ciklus derekán kezdődött ez el. Frakcióvezető úr is utalt rá, a Nemzeti Bank, a minisztériumok, még annak idején a PSZÁF, amikor még ezzel a feladattal ő rendelkezett és nem a Nemzeti Bank, a Bankszövetség, különböző civil szervezetek, amelyek nehéz helyzetbe került emberekkel foglalkoznak, és nagyon sok szakértő, szakértőintézet kapta meg ezeket a terveket, véleményezte, végül pedig a KDNP javaslatát az Igazságügyi Minisztérium öntötte végső formába az ottani egyeztetések legvégén.

Tizenegy európai ország mintája szolgált már példaként ennek a javaslatnak a kialakításához. Azt

mondhatjuk, hogy nyilván a kontinentális modellhez közelebb álló javaslat fog a parlament asztalára kerülni napokon belül, de mégsem társítható egyik országéhoz sem, a francia vagy a német modellhez, bár ezekhez áll közelebb.

(11.40)

Ugyanakkor figyelemmel kellett lenni, főleg a bevezetés ütemezésénél, hogy Magyarországon egy különleges adósságszerkezet van. Az elmúlt évek devizahiteles-mentőcsomagjai már kiiktatták az árfolyam-ingadozás miatti veszélyt a devizahiteles-probléma orvoslásaként. Tehát ezzel már az adósoknak nem kell szembenézniük. De ettől függetlenül még mindig vannak olyan családok, akik, bár tudják fizetni a tartozásaik egy részét, hiszen van jövedelmük, van valamekkora vagyonuk, de az adósságaik olyan mértékben megnövekedtek, hogy ezt a fajta mértékű törlesztőrészletet már nem tudnák kifizetni. Ők a célközönsége, ők az a kör, akiken igazán segíteni tud a családi csődvédelem, akik maguk a hitel visszafizetéséhez valamekkora erővel rendelkeznek, de nem akkorával, mint amit a hitelezők, közműszolgáltatók, telefontársaságok, bankok, áruhitelt nyújtók összességében követelnek tőlük.

Tizenegy ország példája is mutatja, hogy lehet olyan konstrukciót létrehozni, amelyik mind az adósok, mind a hitelezők számára előnyt jelent; egy olyan helyzetet, amikor senki sem fizet rá, hanem mindenki az előnyét élvezzi annak, hogy a felek ezen az eljárásán végigmennek. Fontos, hogy önkéntes az eljárásban való részvétel, tehát maga az adós döntheti el, hogy kéri-e a vizsgálatát annak, hogy beléphet-e a rendszerbe, ő döntheti el, hogy továbbviszi ezt utána a tárgyalásos eljárási szakaszban, majd pedig utána léphet bírósági szakaszba. Utána, ha megvan már az egyezség, megtörtént a felek között, vagy pedig a bíróság tárgyaláson kívüli döntésével jegyzőkönyvbe foglalja az ítéletérvényű határozatot, utána viszont már ez mindenkire nézve kötelező, ezt végre kell hajtani.

A bevezetés kapcsán frakcióvezető úr is utalt arra, hogy pontosan azért, hogy a bíróságokon az ügyteher arányosabban oszlódjék el, ezért az első ütemben a leginkább kritikus helyzetben lévők számára tud segíteni ez a törvényjavaslat, azok számára, akiknél már felmondták a jelzáloghitel-szerződésüket, egy olyan ingatlanban lagnak, amely az egyetlen ingatlanuk, ők maguk is benne vannak, hozzátartozóik, önmaguk eltartására nem képes családtagjaik is ebben az ingatlanban élnek adott esetben, és a végrehajtás veszélye már ott van, hiszen a felmondott szerződés után akár már el is indult a végrehajtási eljárás egyik-másik előkészítő cselekménye, de még árverésre, értékesítésre nem került az ingatlan. Ők azok, akik az első időszakban bejelentkezhetnek ebbe a védelembe, majd hogyha ez az időszak lezárult, utána nyílik ki mindenki más szá-

mára is a családi csődvédelem lehetősége. De fontos, hogy akik a legnehezebb helyzetben vannak, ők legyenek az elsők, akikkel az állami hivatalok, a tárgyalásos eljárásban a fő hitelezők, majd pedig végső sorban a bíróságok tudnak foglalkozni, és rajtuk tudnak segíteni.

Ahogy ez már el is hangzott, három szakaszra bontható az eljárás menete. Az első a belépési kritérium vizsgálata. Fontos, hogy a kétszeres eladósodottsági limitet vizsgálják, amelyet frakcióvezető úr részletesen kifejtett, illetőleg azt, hogy senki se visszaélésre használja ezt a lehetőséget, hanem valóban azoknak nyújtson segítséget, akik tényleg maguk is törekednek arra, hogy kikerüljenek ebből a problémából, de az erejüket felülmúlja a törlesztőrészlet. Ezt követi a tárgyalási szakasz, amely bíróságon és államigazgatáson valamelyest kívül zajlik; majd pedig a bírósági szakasz, hogyha ez nem eredményes.

Ahhoz, hogy mindenki kellő komolysággal álljon ehhez, ezért nyilvánvalóan kvázi az igazmondási kötelezettség többszörösen is alá van támasztva az eljárás folyamán, hiszen aki valótlan állításokat tesz, és ezáltal becsapja a tárgyalási feleket, az ellen a kényszerintézkedések folytathatók, illetőleg létrejön a magáncsőd bűncselekmény is azoknak, akik jelentős mértékben megtevesztik a feleket. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Völner Pál képviselő úr, Fidesz: „Az adócsökkentés költségvetése tovább mérséklí a magyar családok terheit” címmel. Tessék, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt években a magyar gazdaságban lezárult a válságkezelés, megvalósult a stabilizáció, és elindulhattunk a stabil növekedés útján. Közös céljaink eléréséhez és a gazdasági felzárkózás biztosításához szükség van az európai uniós átlagot meghaladó gazdasági növekedésre. A gazdasági növekedés és a munkahelyteremtés érdekében fel kell használnunk a költségvetés többletforrásait és az európai uniós forrásokat. Az adócsökkentés költségvetése a polgári Magyarország megteremtésének legfontosabb alap-tartópillére.

Örömteli, hogy a kormány továbbra is elkötelezett a pénzügyi stabilitás megőrzése és a gazdasági növekedés ösztönzése mellett. A 2016-os költségvetés 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel és 2 százalékos költségvetési hiánnyal számol. Változatlan cél az államadósság további csökkentése, az államadósság-mutató a tervek szerint 73,3 százalékos GDP-arányos szintre csökken.

Az adósságcsökkentések révén a költségvetés több pénzt hagy a lakosságnál a jövő évi költségvetési törvényjavaslatban, de a kiadási oldalon is több forrás jut számos területre. 2016-ban a személyi

jövedelemadó csökkentése négy milliárd dolgozó magyar embernek jelent jövedelemnövekedést. Jövőre csökken a személyi jövedelemadó mértéke, és növekszik a családi adókedvezmény összege a kétgyermekes családok esetében. Ennek köszönhetően 145 milliárd forint marad a magyar családoknál. Végeredményben az átlagkeresettel rendelkező kétgyermekes családok jövőre 116 ezer forinttal több jövedelemmel fognak rendelkezni. A jövő évben is megmarad és egyre több családot érint a házasságkötési adókedvezmény; szintén folytatódik a gyed extra, mert bebizonyította, hogy ösztönzi a gyermekvállalást és a kisgyermekes édesanyák foglalkoztatását.

A kormány döntése szerint az élelmiszerek közül elsőként a sertéshús áfája csökken, hogy ezzel is több pénz maradhasson a családoknak. A kormány célja, hogy ne legyen éhező gyermek Magyarországon. Ezért folytatódik az ingyenes gyermekétkeztetési program. A központi költségvetés egyre növekvő összeggel járul hozzá a gyermekétkeztetéshez, így jövőre ezen ellátások támogatása meghaladja a 70 milliárd forintot.

A gyermekek napközbeni ellátása különösen a hátrányos helyzetű családok esetében nagyon fontos. A korábban elindított, felmenő rendszerű ingyenes tankönyvellátás bevezetése a jövő évben is folytatódik. 2016-ban még többen, így a felmenő rendszerbe jövőre belépő negyedik évfolyamos tanulók is ingyenesen juthatnak majd tankönyvhöz. A kormány vállalja, hogy 2016-ban is megőrzi az időskori ellátások értékét. Ennek megfelelően a nyugdíjak és a nyugdíjrendszerű ellátások az infláció mértékével fognak növekedni. Az idősök terheit mérsékli a rezsicsökkentés is, amelynek eredményeit a kormány a nemzeti közmű-szolgáltatási rendszer segítségével őrzi meg.

Számos más, az idősök érdekében tett intézkedés mellett a kormány folytatja a „nők 40” programot, ami lehetővé teszi, hogy a 40 év munkaviszonnyal rendelkező nők nyugdíjba vonulhassanak. A jövő évi költségvetést ezért méltán nevezhetjük az adócsökkentés költségvetésének, amely jelentős mértékben csökkentheti a magyar családok terheit. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr reagál. Tessék!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban úgy van, ahogy ön felvezette, lényegében a költségvetési törvényjavaslat, illetve az adó-törvényjavaslat vitája a jövő héten fog megkezdődni a parlamentben, és le is zárul majd az általános vitája. A költségvetés, illetve az adótörvények elfogadása az év első felében nem teljesen újszerű a parlament életében, hiszen erre vonatkozó javaslat, legalábbis kétéves költségvetésre vonatkozó javaslat már volt a parlament előtt, azon-

ban az, hogy ilyen korán legyen elfogadva mindkét törvény, ez valóban egy biztonságot, kiszámíthatóságot és stabilitást jelent a magyar gazdaság számára, a magyar emberek számára. Hiszen a júniusi elfogadással, júliusi kihirdetéssel fél évük van arra, hogy lássák, tudják, hogy mi történik a pénzügyekben, a gazdaságpolitikában, a költségvetésben, mire számíthatnak az elkövetkezendő évben.

Az ön által felsorolt javaslatokat, amelyek mindmind a családok helyzetét jobbítják, valóban tartalmazza egy részüket a költségvetés, más része pedig az adótörvényekben lelhető fel. De valójában azon kell szerintem elgondolkodni, hogy hogyan jutott ide az ország öt év alatt 2010-től, hiszen a 2010-es állapotokra még emlékszünk, amikor egy pénzügyileg, gazdaságilag szétesett országról beszélhettünk, egy növekvő munkanélküliség, növekvő államadósság, a költségvetési hiány tarthatatlansága kapcsán abban az időben Görögországgal együtt emlegették még Magyarországot.

(11.50)

Ma már azt kell hogy mondjuk, öt évvel később a költségvetés készítésekor, hogy egy tartós, kiszámítható, stabil növekedési pályára állt az ország, amely az Európai Unió élmezőnyébe tartozik. Magyarország most már minden szinten elismerést kap a gazdasági teljesítménye miatt. Ez a teljesítmény teszi lehetővé azt, hogy a magyar családoknak, a magyar vállalkozásoknak is tudjunk ezekből a központi bevételekből, adóbevételekből többet juttatni.

A kormány elsődleges szempontja mindig az volt, hogy a gyermeket nevelő családokat segítse. Nyilván a költségvetés és az adótörvények is ezt a szempontot érvényesítik azáltal, hogy csökkentik az adóterheket. De emellett még három adónemben található csökkentés. Egyrészt az alapvető élelmiszerek vonatkozásában az áfakulcs csökken, a sertéshús tekintetében, de meg kell említeni, hogy csökkenni fog a helyi adó esetében az iparüzési adó mértéke a házi orvosok számára. Ezt az önkormányzatok rendelkezésben kell hogy elfogadják, és jövő év január 1-jétől léphet hatályba, amelynek a lényege, hogy a házi orvosoknak nem szükséges iparüzési adót fizetni a helyi önkormányzatnak, amennyiben ezt az önkormányzat rendeletben kimondja. Ennek az érintetti köre több mint 6300 orvost jelenthet, a mértéke pedig orvosonként, vállalkozónként elérheti a 200 ezer forintot. Erre is lehet persze mondani, hogy jelképes, de úgy gondolom, mégiscsak egy tehercsökkenés, mégiscsak a házi orvosok számára egy bizonyos összeg ott fog maradni, amivel az orvosi rendelő esetleges rezsiköltségét tudják finanszírozni.

Fontos kiemelni azt is, hogy végre eljutottunk oda, amit az Európai Unió régóta vár tőlünk, hogy csökkenteni tudjuk a bankadó mértékét. Ennek egy célja van, hogy a kereskedelmi bankok a hitelezési aktivitásukat tudják növelni, és a magyar gazdaságot

tudják finanszírozni. Nagyon fontos lépés, a kormány által megígért lépés. Azt gondolom, hogy ez is a stabilitást, a kiszámíthatóságot jelzi, mutatja a pénzügyi szektor számára, aminek előnyeit majd természetesen a magyar lakosság fogja élvezni.

Összességében minden területen egy kicsit lépünk előre a költségvetési, illetve adótörvényben. Nagyon fontos itt is elmondani, hogy az elmúlt tíz év legrövidebb adótörvényét nyújtottuk be a parlamentnek, a parlament asztalára, amely nem tartalmaz *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* új közterhet, csak adócsökkentést tartalmaz az új adótörvénycsomag. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend utáni felszólalásra** jelentkezett Varju László képviselő úr, független; Lukács László György képviselő úr, Jobbik; Bana Tibor képviselő úr, Jobbik; Ander Balázs képviselő úr, Jobbik; Szél Bernadett képviselő asszony, LMP; Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP; Bodó Sándor képviselő úr, Fidesz; Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, MSZP; Ikotity István képviselő úr, LMP; Magyar Zoltán képviselő úr, Jobbik; Teleki László képviselő úr, MSZP; Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik és Novák Előd képviselő úr, Jobbik.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 53 perckor elkezdjük a kérdések és azonnali **kérdések** tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Miért tesznek tönkre mindent, ami jól működött?”** címmel. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Egyre inkább végzetesnek tűnik az a rombolás, amelyet a kormány az elmúlt években véghezvitt a hazai hulladékgazdálkodás rendszerén. A közeljövőben tényleg valósággá válhat az a rossz kép, hogy nápolyi körülmények uralkodnak majd a hazai települések utcáin. Az a probléma, hogy amíg Nápolyban a helyi maffia miatt, hazánkban a kormány hibájából marad az utcákon a lakossági hulladék. Az elmúlt években hiába figyelmeztettük a kormányt, hogy rossz az irány, ma már világos és egyértelmű: a hazai hulladékgazdálkodási rendszer jelenlegi helyzete tragikus és fenntarthatatlan, olyannyira, hogy a legújabb hírek szerint számítani kell arra, hogy sok községi településen belül már nem tudja elszállítani a lakossági hulladékot. Egyszerűbben fogalmazva: a hulladékfeldolgozás területén vészhelyzet alakulhat ki az országban.

A kormány jelenleg a helyzet megoldása helyett a katasztrófavédelemmel próbálkozik, de kiderült, hogy pluszforrást nekik sem biztosítanak ehhez. A katasztrófavédelem is már most is likviditási prob-

lémákkal küzd, ezért kéri egyfolytában a velük szemben fennálló követelések átütetmezését, azaz a katasztrófavédelemnek sincs már pénze, sőt szakemberük, eszközállományuk sincsen arra, hogy megszervezzék például Pest megyében a 300 ezer ember üzemszerű, rendszeres hulladékszállítását.

Ezért kérdezem most az államtitkár urat, hogy mit kívánnak tenni a probléma megoldása érdekében. Meghallják végre a nonprofit szakemberekből álló cégek javaslatát, hogy egy fenntartható rendszert hozzanak újra létre, ami régen működött? Mikor kívánják benyújtani a módosítást? Mi most be fogunk nyújtani egy határozati javaslatot, hogy ösztönözzük önöket a probléma megoldására, hátha meghallják az emberek és a szakma szavát, nem csak a politikáét. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Tessék!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A közszolgáltatás ellátását végző cégek napjainkban valóban számos kihívással szembesülnek, hiszen egyszerre kell olcsó, korszerű és európai uniós vállalásainkat is teljesítő elvárásoknak megfelelni. Azonban azt kell hogy mondjam, a hulladékot minden településről elszállítják, Magyarország területén nincs ellátatlan település. Jelenleg a közszolgáltatásban hosszú távú építkezés van folyamatban, amelynek egyik jelentős eredménye, hogy ma már ezt a tevékenységet kizárólag hazai, állami, önkormányzati többségi tulajdonnal bíró nonprofit cégek végzik.

Az ön által a levelében említett települések egy közszolgáltatóhoz tartoznak. A Zöld Híd Régió Nonprofit Kft. azon kevés közszolgáltató közé tartozik, amelynek 2014. évi vonatkozásban több mint 100 millió forint hulladéklerakási járuléktartozása keletkezett. Mint bizonyára ön is tudja, a közszolgáltatás biztonságos fenntartása és a közszolgáltatók pénzügyi helyzetének stabilitása érdekében a Földművelésügyi Minisztérium egyedi kérelem benyújtását tette lehetővé. Ennek kerete 7,1 milliárd forint. Eddig 6 milliárd forint igénytel 65 egyedi kérelem érkezett. Látható tehát, hogy ebben az átmeneti állapotban is a kormány teszi a dolgát, ugyanis amennyiben az önkormányzat nem tud szolgáltatóval szerződni, az érintett területen a közszolgáltatást a katasztrófavédelmi hatóság megfelelő közszolgáltató kijelölésével biztosítja, amire egyébként forrás is van.

Ebből is látszik, hogy a kormány nem érzéketlen a közszolgáltatók problémái iránt, annál is inkább, mert köztulajdonban vannak, de sokkal érzékenyebb a lakossági elvárások iránt. Lehet, hogy a közszolgáltatóknak ezen időszak gondokkal teli *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, de az embereknek ez a helyzet jó, mert három éve nem emelkedtek a díjak, és olcsón kapnak egy egyre kor-

szerűbb szolgáltatást. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bana Tibor képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mi várható a megígért Vas megyei útfejlesztésekkel kapcsolatban?”** címmel. Öné a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor miniszterelnök úr tavaly nyáron így fogalmazott: „Hiába szép és híres város Körmend, ha alig lehet ide elvergődni. A mostani látogatásom alkalmával értettem meg igazán, el is fogadtam V. Németh Zsolt képviselő úr és Bebes István polgármester úr érvelését, hogy a határ felé legalább olyan fontos megépíteni a négy-sávós utat, mint Budapest felé. Megértettem az érveiket, és úgy látom, hogy valóban a következő egy-két évben meg kell kezdenünk azt a munkát, amely lehetővé teszi, hogy a várost elkerülő út megépüljön, és aztán az osztrák-magyar határig négysávós autópályán lehessen eljutni, miközben egyébként a Budapest felé irányuló szakasz építése is zajlik. Dolgozunk azon, hogy az országnak ez a része két irányban is bekapcsolódjék az európai vérkeringésbe, a magyar irányban és az osztrák irányban is”.

Vas megyében egyetlen kilométer autópálya sincs, és jelen állás szerint a közeljövőben nem is lesz. Természetesen üdvözlöm, hogy zajlik az M86-os út Csorna és Szombathely közötti szakaszának fejlesztése, de egyéb fontos ígéreteket is megfogalmaztak, amelyekre emlékeztetni szeretném önöket. Az egyik ilyen a 8-as út néhány éven belüli négysávósítása, a másik pedig a 86-os út Szombathelytől délnyugati irányban történő fejlesztése. Nem elhanyagolható tény, hogy az M1-es autópálya után a 86-os úton a legnagyobb a kamionforgalom hazánkban.

(12.00)

A közlekedésbiztonság javítása és a balesetek megelőzése érdekében elengedhetetlen lenne a 86-os útnak a vasi megyeszékhelytől a szlovén határig terjedő szakasza érdemi fejlesztése. Az év elején benyújtott írásbeli kérdésemre adott válaszukban azt írták, hogy a források rendelkezésre állása esetén 2016-ban megkezdődhet az építkezés.

Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor miniszterelnök úr szavai, egy-két éven belüli munkakezdéssel kapcsolatban megfogalmazott ígéretei alapján kérdezem, mi várható a 8-as út Vas megyei fejlesztésével kapcsolatban, különös tekintettel a szentgotthárd-jakabházi és a körmendi elkerülő szakaszra. Mire számíthatunk a 86-os út Szombathelytől délnyugati irányba történő, szintén a közeljövőre megígért fejlesztése ügyében?

Tartják-e a szavukat? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Fónagy János államtitkár úr válaszol.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Hasonló témában ön már februárban feltette ezt a kérdést, azóta az M8-as autópályát Körmend-kelet és országhatár közötti szakaszát érintően egy önök és az ország számára örvendetes változás történt: az eddigi kétszer egysávós, később továbbfejlesztendő megvalósítás helyett a projekt egy ütemben történő, kétszer kétsávós kiépítéséről született döntés. Ennek finanszírozását a közelmúltban meghirdetett uniós gazdaságélénkítő csomagterv, az európai stratégiai beruházási alap felhasználásával tervezzük. Az M8-as ügye a korábbi kormányok ígérete miatt 10-12 évre nyúlik vissza, most azonban meg is valósulni.

A kitűzött fejlesztések megvalósulását ugyanakkor hátrányosan érinti, hogy a korábbi kormányok úgynevezett PPP-konstrukcióban jelentős munkákat végeztek, évente több mint százmilliárd forintot kell ezekre kifizetni, 2037-ig ez viszi el az útdíjbevételeknek több mint kétharmadát.

Jelenleg az Országgyűlés előtt van az infrastruktúra-fejlesztések gyorsabb megvalósítását elősegítő törvényjavaslat, a beruházásokat akkor tudjuk gyorsabban megvalósítani, hogyha ezt önök is támogatni fogják. Vas megyét érintően a 86-os számú főút fejlesztését kiemelten kezeljük, folyamatosan napirenden tartjuk.

A Zala megyei szakasz 11,5 tonnás burkolaterősítése 2011-ben befejeződött. Zalalövő-Nádasd elkerülő szakaszok építése, valamint Zala megye határ-Körmend közötti szakasz építése is folyamatban van.

Az M9-es fokozatos kiépítése is előtérbe került, az idén áprilisban megszületett kormányhatározat pedig előírja a Vasvár-Zalaegerszeg gyorsforgalmi szakasz tervezésének megindítását is. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Mikor tervezi a kormány a tömegközlekedés kedvezményes áfakörbe sorolását?”** címmel. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Gyakorlatilag a mai vidékfejlesztési berendezkedésben éppúgy, mint a főváros berendezkedésében egyre nagyobb szerepe van a tömegközlekedésnek a munkába járásban, hiszen a legtöbben sajnos nem lakóhelyük közvetlen közelében találnak munkát. Ennek megfelelően a tömegközlekedésre való igény, az ezzel kapcsolatos feladatok egyre jobban hárulnak a kormányzatra. Éppúgy a központosítás, a járási hivatalok, az egészségügy színvonalas

működésének biztosítása szintén igényelné azt, hogy a tömegközlekedés, illetve a közösségi közlekedés feltételei javuljanak. Magyarországon a nyugat-európai országokhoz képest az átlagjövedelmekhez viszonyítva nagyon magasak a tömegközlekedési árak, és ez jelentős mértékben nehezíti ennek az igénybevételét a legszélesebb körben.

A kérdésem egyértelműen arra irányul, hogy van-e esélye annak, hogy ezeket a tömegközlekedési árakat valamilyen szinten olcsóbbá tegyünk, elérhetőbbé tegyünk, és lehetőség szerint minél szélesebb körnek segítsük az ehhez való hozzáférést. A kérdésem az, hogy tervezi-e a kormány azt, hogy áfa-kezdéssel kapcsolatban segíti a tömegközlekedés és közösségi közlekedés igénybevételét. Amennyiben igen, akkor mikor valósulhat meg és hogyan; amennyiben nem, akkor az a kérdés, hogy vajon mi az oka annak, hogy ez nem valósulhat meg.

Szintén kérdés az, hogy például a kávéteriaszabályok módosítására nem lenne-e mód úgy, hogy a tömegközlekedési bérlet adómentes juttatások közé sorolódjon, és meglegyen a lehetősége annak, hogy ezt a munkavállalók igénybe vegyék. Amennyiben látnak erre lehetőséget, mikor látják, hogy ez megvalósulhat? És amennyiben nem, szintén kíváncsi lennék, hogy mi az oka annak, hogyha ez nem valósul meg.

És nyilvánvalóan arra lennék még kíváncsi, hogy tervez-e a kormány változtatni a tömegközlekedések kedvezményeinek a rendszerén. Nagyon nagy mértékben hozzá tudnánk ezzel járulni ahhoz, hogy a lehető legszélesebb körben segítsük az emberek életét, jobb, színvonalasabb tömegközlekedési és közösségi közlekedési ellátásokkal és az ehhez való hozzáféréssel. Erre várnék választ. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tállai András államtitkár úr válaszol.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Úgy látom, hogy az LMP is eszmélt, és az áfacsökkentő, adócsökkentő versenybe ő is kezd beszállni. De mégis, hogy nézne ki, hogyha önök is az alapvető élelmiszerek áfáját mondanák, mint a másik két ellenzéki párt? Nyilván ki kellett találni valamit, hogy valami szépet és jót *(Z. Kárpát Dániel: Alá tetszett írni...)* tudjanak mondani az embereknek.

Mielőtt érdemben is természetesen válaszolnék a kérdésre, azért el kell hogy mondjam, hogy a tömegközlekedés tarifája 2002 és '10 között 140 százalékkal emelkedett. A 2010-es kormányváltást követően a 15 százalékos fogyasztásiárindex-növekedést a kormány nem érvényesítette ezekben a tömegközlekedési árakban, hanem más módszerekkel tette olcsóbbá, költségkímélővé a tömegközlekedést. És el kell hogy mondjam önnek, hogy most is a kávéteríában kedvezményezés adóval lehet átvállalni a munkáltatóknak a dolgozóik helyi közlekedési bér-

letét. És ezen túl pedig mintegy 40 jogcímen 7 millió embert érint a különféle kedvezmény, amit a tömegközlekedési eszközökön a bérletekre a munkáltatók tudnak biztosítani.

A kormány adópolitikája egyértelmű: tehát alapvetően a jövedelemadók csökkentése a cél, ezen belül is a személyi jövedelemadó csökkentése, hogy a családoknál több maradjon, és ezáltal több mindenre tudjanak költeni, tudjanak megvásárolni, igényüket kielégíteni. De ugye, a mostani költségvetésben, illetve adótörvény-javaslatban benne van az alapvető élelmiszerek sertésárájának a csökkentése is. Tehát ezen az úton indult el a kormány.

Azt tudom önnek mondani, hogy először a személyi jövedelemadó-csökkentés, másodsor az alapvető élelmiszerek árájának a csökkentése, és majd csak ezután jöhet az, amit ön kérdez, a tömegközlekedés árájának a csökkentése. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Mengyi Roland képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszternek: **„Magyarország harmadik legnagyobb acélműve épülhet meg Miskolcon. Hogyan segíti ez a magyar ipar újbóli fellendülését?”** címmel. Tessék, parancsoljon!

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban egyre többen beszéltek arról, hogy folynak a tárgyalások az 1770-ben alapított diósgyőri kohászat feltámasztásáról. Noha a gyár 2009-es bezárását követően rögzös út vezetett odáig, hogy a termelés újrainduljon, az álom mégis valóra vált, ha nem is a régi helyen, hanem néhány száz méterrel arrébb. Ehhez Európa egyik legkorszerűbb kompakt acélművét építik meg a diósgyőri ipari parkban. A beruházás az ország harmadik legnagyobb acélműve lesz, amely egy energiatakarékos hulladék-előmelegítő technológiával üzemelő acélműből és egy hozzá szervesen illeszkedő hengerműből áll majd. Diósgyőrben a meglévő hagyományra és tudásra alapozva, magyar szakértelemmel ötvözve használják majd a modern gépeket és technológiát.

240 évig volt kohászat Diósgyőrben, és amikor 2009-ben bezárt az acélmű, nem lehetett tudni, hogy ideiglenes vagy végleges lesz ez a szomorú helyzet, ám most már szerencsére nem kell ilyen gondolkodnunk. A fejlesztés valószínűsíthetőleg további beruházásokat vonz majd, a tervezett acélműben készülő világszínvonalú nyersanyag autóiipari és egyéb innovatív vállalkozásokat hozhat a térségbe. A beruházás 55-60 millió euróba kerül. A munkálatok már ezekben a hetekben megkezdődnek.

Az acélmű termékstruktúrája döntően minőségi ötvözött termékekből áll majd, elsősorban az autó-, járműipari, olaj- és gázipari minőségi gépipari acélgártók, valamint beszállítók számára fog alapanya-

got teremteni. A tervek szerint évi mintegy 120-150 ezer tonna importot váltanak ki a termeléssel. Az üzem korszerű volta mellett 320 szakember megélhetését is biztosítja majd és a szakmai kultúra fenntartását, fennmaradását Miskolcon.

A fentiekre tekintettel kérdezem államtitkár urat: hogyan segíti stratégiaileg a miskolci acélmű a magyar ipar újbóli fellendülését? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó László államtitkár úr válaszol.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nagyon örülök, hogy van alkalmunk ilyen sikerekről beszélni, és hogy Diósgyőrben 2009 óta először elmondhatjuk azt, hogy egy nagyon komoly beruházás indul el.

Az, hogy 245 éve Fazola Henrik megalapította a diósgyőri acélgyártást, az már önmagában egy hatalmas eredmény; 2009-ig ez folyamatosan működni tudott.

(12.10)

Viszont ez azt is jelenti, hogy olyan hatalmas képzett munkaerő áll rendelkezésre itt Északkelet-Magyarországon, Miskolcon, Diósgyőrön és környékén, hogy ezt bűn nem kihasználni. Igaz, hogy az angol szakkifejezésből „mini acélműnek” fordították a nevét ennek az acélműnek, de ez egy nagyon komoly acélmű. A kompakt technológiákra vonatkozik ez a „mini” megnevezés, de valóban Magyarország harmadik legnagyobb acélműve fog elkészülni hamarosan, ami több száz tonna exportképes acélermék, illetve hengerműben gyártott termék kibocsátására alkalmas. Ami még nagyon jó hír, az az, hogy körülbelül 120 millió tonna hulladékacél importjától tudunk elállni azáltal, hogy a magyarországi hulladékacélt fel tudja használni ez a mű, és minőségi ötvözött termékeket tud majd létrehozni.

Ami még nagyobb hír számunkra, az az, hogy az építkezés alatt körülbelül 700 munkahelyet fog teremteni ez a projekt, illetve utána direkt módon körülbelül 500 munkahelyet fog létrehozni, és a tulajdonosok becslése alapján, a beszélgetéseink során kiderült, hogy ez több mint ezer indirekt munkahelyet fog létrehozni a környéken. Tehát ez egy nagyon jó hír Diósgyőrnek, és bízom abban, hogy a korábbi Bosch-beruházás például vagy a Takata-beruházás okán is, ami már ott van Miskolcon, még több autóiipari vállalkozás fog majd ezzel a lehetőséggel élni.

A minőségi acélermékeknel nagyon fontos az *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy milyen közel van a gyártás. Azért, mert közel lesz, a távolság kicsi lesz, valószínűleg költséghatékonyan tudjuk ezt a minőségi igényt kielégíteni majd további vállalatok számára is Miskolc környékén. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelettel kérek mindenkit, hogy a házszabály szerinti időkeretet tartsa be.

Tisztelt Országgyűlés! Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Ki lesz a következő? Radnóti Miklós vagy József Attila nevét is számúznék az intézményi elnevezésekben?”** címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem véletlen a cím, elnök úr, hiszen azt látjuk, hogy a minisztérium annyira belejött az intézményátnevezési hullámba, hogy tulajdonképpen teljesen mindegy lassan már, kiről van szó a magyar történelemben - legyen szó íróról, költőről vagy éppen néprajztudósról -, és teljesen mindegy, hogy milyen teljesítménye van, elég, ha egy látzatbűne van: ha történetesen a Fidesz, a minisztérium értékrendjébe az az ember nem fér bele, akkor azonnal kikerül a mai intézményi elnevezésekből.

Szegeden Ságvári Endre után itt a következő idézőjeles bűnös ember, Ortutay Gyula. Ortutay Gyula néprajztudós, akinek a nevét a kollégium viseli Szegeden. Egyébként a nagy intézményi államosítás kapcsán azt az önök minisztere nevezte el véglegesen így, úgyhogy érthetetlen számomra, hogy mi történt, miért hivatkozik megint a minisztérium a törvényi háttérre, a jogszabályi környezetre, miszerint Ortutay Gyula neve nem felel meg a jogszabályi követelményeknek.

Egyébként a Tudományos Akadémia Ortutay Gyuláról kialakított állásfoglalásában önkényuralmi politikai rendszerre való hivatkozások egyáltalán nincsenek, csupán életrajzi adatok szerepelnek, így aztán végképp kérdéses, hogy KLIK és az EMMI mire alapozza azon véleményét, hogy a Szegedi Ortutay Gyula Városi Kollégium névhasználata nem felel meg az érintett jogszabályoknak.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelettel kérdezem önt, hogy önöknek tényleg nincsen jobb dolguk akár az egészségügy, akár a szociális ágazat, akár az oktatás, akár a felsőoktatás területén, mint hogy folyamatos intézményi átnevezésekkel tematizálják és sokkolják a közvéleményt. Tisztelettel kérdezem, hogy miért akarnak megint erőszakkal átnevezni egy intézményt, amire egyébként törvényi felhatalmazás önöket nem is kötelezi. Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is nagyon jól tudja, képviselő úr, hogy itt egy konzultációs eljárásról van szó. Minden esetben, ha a KLIK mint fenntartó bármilyen intézmény esetében bármilyen átalakítást akarna végrehajtani,

akkor előtte egy ilyen konzultációt kell lefolytatnia, és május végén születethet döntés bármifajta kérdésben. Ahogy minden előző évben is, május végén születtek meg az iskolák átszervezésével, átnevezésével kapcsolatos döntések, idén sem lesz ez másként, ez a törvényes rend szerint évről évre mindig így történik, hogy a következő tanévre pontosan mindenki lássa, milyen új jogi helyzetben kell tevékenykednie.

Itt ebben az esetben is előzetes konzultációs levelet küldött ki a KLIK, erre fognak beérkezni a válaszok, és nyilván az alapján lehet bármilyen döntést is meghozni a későbbiek során. Itt a KLIK a 20/2012. EMMI-rendeletre is hivatkozott az ön által felsoroltakon kívül, amelynek értelmében a köznevelési intézmény egyedi elnevezéseként kiemelkedő tevékenysége alapján ismert személy neve, tájnév, földrajzi név, településnév, közterület neve, fenntartó neve, mese, mitológiai szereplő, irodalmi alak neve, kifejezés vagy mozaikszó adható. Ennek a követelménynek szeretne a KLIK itt is nyilván eleget tenni.

Azt hiszem, a Ságvári-ügyben az elmúlt hetekben hét vagy nyolc olyan szervezet is megnyilatkozott, civil szervezet, akik a kommunizmus áldozatait tömörítik, és egységesen azt kérték, ha egy mód van rá, akkor Ságvári Endre neve ne szerepeljen példaképként, sőt ennél élesebben fogalmaztak: elfogadhatatlannak tartják, hogy 25 évvel a rendszerváltás után ez még így történjen.

Ortutay Gyula esetében legalábbis ellentmondásosnak mondható a tevékenység, ugyanis ismert, hogy különböző rendszereket szolgált ki, legalább három rendszert szolgált ki, és sokan mondják, hogy a helyezkedésnek is nagymestere volt. *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* Ezzel kapcsolatban ott az eljárás lefolytatódik, és utána lehet bármifajta döntést meghozni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Én is köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Egyed Zsolt képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Ki a felelős az ápolók semmibevételéért?”** címmel. Tessék, parancsoljon!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Több nővér állapotleírását összefoglalva közvetítem ön felé.

Az egy főre jutó betegek száma általában 15 fő fölött van, akik közé sok esetben súlyos, szubintenzívus, tehát műtét utáni megfigyelés alatt lévők is tartoznak. Egész nap megállás nélkül rohanniuk kell, hogy minden beteget el tudjanak látni, és az adminisztrációt is el tudják végezni. A rohanásban benne van a tévedés veszélye azért is, mert napi 12 órán át dolgoznak, tehát kimerültek. És most jön a döbbenet: egybehangzóan állítják, hogy sokszor még az alapvető szükségleteiket sem tudják elvégezni. Mindezért például egy 34 éves dolgozó nővér nettó 110 ezer forintot kap, így tehát gyakran másodállást

kénytelenek vállalni, ami miatt fáradtan kezdik a következő 12 órás betegápolást.

(Schmuck Erzsébetet a jegyzői székben Hegedűs Lorántné váltja fel.)

Most szó szerint idéznék egy nővert: „3 óra 30-kor kelek, és 19.30-ra érek haza. A beutazásom 86 százalékát a munkáltató fizeti, de a saját büdzséből kell előfinanszírozni, és hetek múltán kapom csak meg. Védőruhát az ágy mellett dolgozó nővér számára a munkáltató köteles lenne biztosítani. Ehhez képest a legtöbben kínai pólóban, turkálóban vásárolt göncökben dolgozunk, mert védőruhát, munkavédelmi cipőt évek óta nem kaptunk. Juttatásokat sem kapunk már nagyon régóta, se Semmelweis-jutalom, se 13. havi fizetés, se Széchenyi-kártya, se kafetéria, se rekreációs szabadság.”

Kérdezem a tisztelt államtitkár urat, miért kellett ilyen fontos, tiszteletet, megbecsülést érdemlő szakmát végző embereket tönkretenni, kizsigerelni. Minek és főleg kinek köszönhető, hogy a betegek életét veszélyeztető szintre hagyják süllyedni a betegellátást? Kérem, számoljon be az államtitkár úr arról, hogy ön és hivatala kormányra lépésük óta milyen intézkedéseket tett, hogy ez a gyalázatos állapot megszűnjön. Várom a válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hogy hogyan alakult ki a rendszerváltás előtt vagy 20 évvel a rendszerváltás után ez az állapot - valóban olyan emberek, akik sokszor emberfeletti munkát végeznek, de biztos, hogy mindenkinek emberpróbáló a munkája, aki ápolóként dolgozik a kórházakban -, az nyilván egy hosszabb beszélgetést is megérne. De arról szeretnék önnek pár fontosabb részletet elmondani, hogy mi az, ami 2010 óta történt, és nem negatív irányba, mint azt megelőzően - például a 13. havi bér elvételével, ami egy általános 8 százalékos fizetéscsökkenést jelentett a nővérek számára is -, hanem egyfajta pozitívabb irányba próbálta a helyzetüket befolyásolni, bár tudjuk azt, hogy itt még azért a munkájukhoz méltó bértől messze van az az illetmény, amiben most részesülnek, de mégis többen részesülnek, mint négy-öt évvel ezelőtt.

A legfontosabb az, hogy 76 milliárd forinttal többet költünk az egészségügyben dolgozók bérére, hiszen 2012-13-ban 95 ezer egészségügyi dolgozónak, ezek közül 75 ezer ön által érintett egészségügyi szakdolgozónak sikerült a fizetését körülbelül 23-24 százalékos mértékben megemelni; ennyivel visznek most többet haza, közel az egynegyedével visznek

többet haza átlagosan, mint négy-öt évvel ezelőtt. Ezen túlmenően még 2011-ben a nagyobb munkaterheléssel járó munkakörben dolgozók számára az illetménypótlék háromhavi összegének megfelelő egyszeri juttatást is tudunk kínálni.

(12.20)

Ön is talán ismeri, hogy a kormány döntése nyomán a 2016-os költségvetésben 15 milliárd forint pluszforrás szerepel 43 ezer ápoló fizetésének a további emelésére, továbbá 17 ezer orvos fizetésének az emelésére.

Egy szakképzési programot is indítottunk azok számára, akik OKJ-t megelőző régi szakképesítéssel rendelkeznek, ők 2,5 milliárd forintos támogatást kaphatnak. A kötelező továbbképzéseket térítésmentessé tettük, ez szintén félmilliárd forintnyi támogatás, és még tudnék sorolni egypár intézkedést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„A régészeti munkák felgyorsítása esetén mi garantálja a történelmi és kulturális örökség megőrzését?”** címmel. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Két héttel ezelőtt tettem fel a kérdést a természeti és kulturális örökségvédelem kapcsán és annak hanyatlásáról itt a parlamentben. A Lehet Más a Politika véleménye szerint az elmúlt évek intézményi és jogszabályi módosításai a nagyberuházók érdekeit emelték a kulturális és örökségvédelmi szempontok elé. Ennek több példáját is láthattuk a közelmúltban, gondoljunk csak a győri vár esetére, ahol a kulturális emlékhely pusztult el, vagy éppen a szegedi Dóm tér szakrális maradványainak lerombolására.

A Lehet Más a Politika határozottan tiltakozik az ellen a parlament előtt fekvő, kiemelt közlekedési beruházások felgyorsításáról szóló törvényjavaslat ellen, amely tovább gyöngítené a kulturális és örökségvédelmi szempontokat. Amikor legutóbb arról beszéltünk, hogy a módosítás eredményeképpen megsemmisülhet vagy aszfalttakaró alá kerülhet az ország régészeti örökségének egy része, akkor a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium közleményben mentegetőzött; egyetlenegy érvük volt mindössze, hogy a közlekedési beruházások felgyorsítása mellett a régészeti munkát is felgyorsítják, miközben garantálják a nemzeti történelmi és kulturális örökség megőrzését.

A Lehet Más a Politika osztja a régészek és a szakértők véleményét, miszerint ez a kettő együtt képtelenség. Már most sem adnak elég időt a régészeti feltárásokra, ahogy a szegedi dóm átépítésénél

tették. Az, hogy 30 napról 30 munkanapra csökkentik ezt, teljes képtelenség, a vasárnapnak a régészeknek is járnia kellene.

Tisztelt Államtitkár Úr! A régészeti munkák felgyorsítása esetében mi garantálja a történelmi és kulturális örökség megőrzését? Az Alaptörvény kimondja többek között, idézem: „A kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.”

Milyen rövid távú politikai érdek indokolja, hogy átlépjének az örökségvédelmi szempontokon? Várom válaszát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tasó László államtitkár úr válaszol.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Az autópályák országhatárig történő kiépítésével és a megyei jogú városok gyorsforgalmi bekapcsolásával az elmúlt években elmaradt közlekedési fejlesztéseket fejezzük be annak érdekében, hogy a társadalmi mobilitás erősödjön, és a vidéki gazdasági térségek is megerősödjenek, helyzetbe kerüljenek.

A közlekedési fejlesztések felgyorsítását nem rövid távú politikai érdek vezényli, hanem az ország és a fejlesztésekkel érintett települések lakosainak érdekei motiválják. Ezek a beruházások sok évre, tízhúsz-harminc évre határozzák meg a térségek fejlesztési lehetőségeit és versenyképességét is. Ha a következő években nem csináljuk ezt meg és nem tesszük meg határidőre, akkor olyan uniós források veszhetnek el, amelyeket nem tudunk pótolni. Ez történelmi bűn lenne minden esetben, ezért nem akarunk ebbe a bűnbe esni, elkövetünk mindent annak érdekében, hogy a lehető leggyorsabban végezzük be azokat a beruházásokat, amelyeket elterveztünk.

Ma is léteznek egyébként a régészettel kapcsolatos speciális szabályok, amelyek természetesen az emlékek megőrzésére és annak érdekében vannak megfogalmazva és kerültek alkalmazásra, hogy ezeket alapos munkával el is tudják végezni a beruházás időszakában. A javaslatban ugyanúgy fognak érvényesülni ezek a szemléletek és az ebben lévő kötelevényeink, nem szűnnek meg a régészeti munkafolyamatok, és nem iktatunk ki semmiféle garanciát a szabályozásból. Olyan szabályokat is beemel egyébként a mostani szabályozás, amely a kiemelt jelentőségű beruházások során is hatékonyan tudja majd segíteni a régészeti munkák elvégzését.

A kormány a régészetért felelős szakterület bevonásával készítette el az előterjesztést és azzal a céllal, hogy a régészeti intézményrendszer a felgyorsított fejlesztési folyamatok okozta többletterhelést is tudja bírni, és legyen lehetősége erőforrásokat még bevonni ehhez a munkához.

Biztosítom kedves képviselő urat, hogy a régészeti munkák felgyorsítása semmilyen módon nem veszélyezteti az Alaptörvényben is nevesített kulturális értékeink megőrzését. Higgye el, vigyázunk értékeinkre. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Völner Pál képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Százötven új töltőállomás. Milyen jövő előtt áll a hazai elektromos közlekedés?”** címmel.

Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ahogy az korábban a Ház falai között elhangzott, Magyarország célja a térség elektromobilitás területén való vezető szerepének megszerzése.

A kormány már számos ponton jelezte, hogy az elektromos közlekedés elterjesztése politikájának szerves részét képezi. Idén februárban került sor az Exelron Technológiai Tudásközpont alapkövetésére Szikszón. Az ipari park nem kisebb eseménynek lett az otthona, mint az első hazai elektromos jármű gyorsfeltöltő állomásának felavatása. A központ létesítése kiváló alap arra, hogy a megújuló energiaforrásokkal és elektromobilitással kapcsolatos hazai és külföldi tudástökhét összpontosítsa, és szellemi műhelyt képezzen a terület innovációja számára.

A magyarországi járműgyártásról immár köztudott, hogy a kontinentális elitbe tartozik. Hasonlóan van ez a hazai buszgyártás esetében is. Március 9-én, az Evopro magyar gyártású és fejlesztésű elektromos buszainak bemutatóján azt is megtudtuk, hogy Magyarország bekapcsolódik a tömegközlekedés korszerűsítésébe. Hazai mérnökök által kifejlesztett kompozit szerkezetű, nullemissziós buszcsalád 65 utas szállítására lesz alkalmas, a projekt 57 százalékos magyar értékhányaddal rendelkezik.

A hazai közlekedési kultúra modernizálása nem lehetséges a megfelelő infrastruktúra nélkül, ezért is döntő jelentőségű az a kormányzati intézkedés, amelynek értelmében 150 új elektromos töltőállomás jön létre Magyarországon. Az intézkedés fokozott ösztönző hatással bír a közúti és tömegközlekedés reformjához, hiszen megteremti az elektromobilitás hazai tárgyi feltételeit.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kiemelt jelentőségű, hogy a kormány tudatosan elébe menjen a területet érintő infrastruktúra megújításának. Az átalakítás megkívánja a területhez tartozó jogszabályok felülvizsgálatát, meg kell teremteni a feltöltési és parkolási lehetőséget az elektromos járművek számára.

A fentiekre tekintettel kérem az államtitkár urat, milyen jövő előtt áll a hazai elektromos közlekedés, milyen lépéseket tervez a kormány a terület megerősítésére, illeszkedik-e az elektromos közleke-

dés fejlesztése a Jedlik Ányos-programba. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tállai András államtitkár úr válaszol.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A kormány valóban célul tűzte ki az új energiahatékony technológiák minél nagyobb arányú bevezetését. Az elektromos meghajtású járművek, illetve azok alkatrészeinek, részegységeinek gyártása, az akkumulátorokhoz kapcsolódó tevékenységek jelentős hozzáadott értékkel bírnak iparfejlesztési szempontból, köszönhetően az innovációs értéküknek.

A Jedlik Ányos-terv a környezetvédelem szempontjait alapul véve a hazai kutatás-fejlesztés támogatásának, az infrastrukturális háttér megteremtésének és a kapcsolódó befektetések ösztönzésének eszközeivel, valamint a jogi és adózási környezetben megvalósítható ösztönzők beépítésével kívánja támogatni az elektromobilitás elterjesztését.

A Jedlik-terv elfogadásával és a Jedlik cselekvési terv végrehajtásával hazánk az egyik első uniós tagállam lehet, amely rendelkezik a vonatkozó EU-s irányelv szerinti elektromobilitási stratégiával, amely jelentős nemzetközi sikerként értékelhető. Az elektromobilitás elterjedésének ösztönzése tehát kiemelt jelentőségű kormányzati feladat. A Jedlik cselekvési terv végrehajtása során tehát kiemelt figyelemmel kell lennünk a támogató szabályozási környezet kialakítására, így vizsgálunk kell többek között a villamos energiáról szóló, az épített környezet változtatásával kapcsolatos jogszabályok változtatásának lehetőségét is.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztériumban jelenleg kidolgozás alatt állnak az olyan indirekt ösztönzőkkel kapcsolatos jogszabályok módosításai, mint az egyes forgalmi sávok használatára vonatkozó jogosultság, vagy a parkolási kedvezmények bevezetésének feltétele. Ezek az őszi ülészak során kerülnek a tisztelt Országgyűlés elé. Bízom benne, hogy ezek is elő fogják segíteni a Jedlik-terv végrehajtását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Szauron szemé már a közmunkásokat is figyeli?”** címmel. Öné a szó.

(12.30)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A Gyűrűk Urának mágikus szeméhez kezd hasonlítani mindaz, ami zajlik a közfoglalkoztatáshoz illetően. Ózd városa jeles példa lehet ebben az elkövetkezendő időszakban, ahol kamerákkal kívánják megfigyelni a közfoglalkoztatottakat.

Nézzék, ha már a gyökereik közösek, Fidesz, Jobbik, meg a zászló is, amit lobogtatnak, akkor a megoldásokat is közösen kellene megtalálni ezekben az ügyekben, mégpedig normális megoldásokat. Mondanék néhányat talán javallatként is, amelyben Riz Gábor képviselő úr talán tud segíteni a helyi erőknél.

A Jobbiknak azt javasolnám, hogy mondjuk, a munka-egészségügyi feltételek biztosításában jeleskedjék, mondjuk, nyáron a közfoglalkoztatottnak legyen víz, de talán abban is, hogy a munkaszervezés tekintetében legyen, aki kiadja a munkát, legyen, aki nyomköveti, irányítja, legyen, aki számon kéri.

A Fidesznek talán azt tudnám javallani, hogy elsősorban és legkiváltképp azt a közfoglalkoztatottaktól ellopott pénzt, tudják, a 47 ezer forintos közfoglalkoztatotti bér behozatalával kapcsolatosan, azt, ami előtte volt, adják vissza a közfoglalkoztatottnak. A másik, hogy mondjuk, a közszférából ne rugdossák ki az embereket, majd közfoglalkoztatottként alkalmazzák vissza éhbérért.

De van közös felület is az önök számára, Fidesz-Jobbik együtt. Tehetnék azt is, hogy mondjuk, minél inkább értékteremtő tevékenységgel párosuló folyamatokat indítanak el, és a tisztas megélhetés alapjához illesztett feltételeket biztosítják.

Négy egyszerű kérdést tennék fel. Azt kérem, ne másról beszéljen, a kérdésekre válaszoljon! Normális dolog ez, jó ez, helyénvaló ez, hogy kamerákkal figyelnek meg embereket ahelyett, hogy munkaszervezőket alkalmaznának? Mindezek mellett a munka-egészségügyi feltételeket biztosítani kívánják, garantálják mindezt? Értékteremtéssel párosuló közfoglalkoztatásokat fognak csinálni, nem úgy, mint Gyöngyfán például? Utolsóként pedig azt szeretném kérdezni, hogy mikor adják vissza az ellopott pénzeket a közfoglalkoztatottnak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol. Tessék!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kérdésére röviden annyit tudok válaszolni, hogy Ózd város önkormányzata döntött arról, hogy olyan eszközöket vásárolnak, amelyekkel megfigyelik a közmunkásokat, és Ózd városa mindezt a saját költségvetési általános tartalékából finanszírozta. Tehát nem a közfoglalkoztatásra pályázott, illetve elnyert forrásokból. *(Gúr Nándor: És kiket fog érinteni?)*

Ózd városában egyébként jelen pillanatban van hosszabb időtartamú közfoglalkoztatási program, országos közfoglalkoztatási program, járási Startmunka mintaprogram és ezekkel összefüggően képzés is. A település a saját igényeinek megfelelően nyújtott be pályázatokat a közmunkára, és értékteremtő közmunkaprogramokat indítva önkormányzati épületek, oktatási intézmények felújítását végzik,

kertészeti munkákat végeznek, kertészeti munkán belül az idei évtől végeznek fóliasátras növénytermesztést; ezen túlmenően az idei évtől állattartás, szőlőtelepítés, szabadteribútor-gyártás, arborétum, tanösvény kialakítása, csemetekertek, dísznövénykertészet, ezekre pályáztak ebben az évben. *(Gúr Nándor: Hova lett a pénz? Arról beszélj!)* Az idei évben eddig 1270 fő vett részt a közmunkaprogramban, az idei évre előirányzott, illetve megpályázott forrás összege pedig 1 milliárd 112 millió 708 ezer forint.

Azon feltételek teljesítését pedig, amelyeket a közmunkaprogramhoz szükséges szerződésben vállaltak, természetesen ellenőrizni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Gúr Nándor: Az ellopott pénzt mikor adjátok vissza? Erről beszélj!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ander Balázs képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Mit ér a magyar, ha az agglomerációban él? Avagy önök szerint mit szólna az egykori vasminiszter, Baross Gábor az olyan csigalassúságú vasútfejlesztéshez, mint amit a Budapest-Esztergom-vonalon produkáltak?”** címmel. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Budapest-Esztergom-vonal a MÁV 2. számú, nem villamosított egvvágányú vonala, a szerelvények kihasználtságát a vonal településeiről a fővárosi munkahelyekre és iskolákba ingázók, valamint a piliscsabai bölcsészkaron tanuló egyetemisták biztosítják. A főváros egyik legjelentősebb hivatásforgalommal rendelkező agglomerációs települései a vonal mentén találhatóak. Mivel a vasútvonal több olyan települést is átszel, amely érintett az észak-budai térségben, illetve a Pilisi-medencében kibontakozó szuburbanizációs fejlődésben, és e településeken a kilencvenes évek közepe óta a népesség gyors iramban gyarapodik, ezért szükségessé vált a vasútvonal modern elővárosi vasúttá történő kiépítése. Ennek minden érintett örült, de hogy a három éve húzódó, 44,5 milliárdos és a villamosítás miatt még korántsem befejeződött felújítás a magyar vasútfejlesztés állatorvosi lovává vált, annak már nem annyira.

Az előttünk álló uniós fejlesztési ciklus állítólagos nagy nyertese a vasút lesz. Ez öröndetes, de a források hatékony, valóban a magyar emberek érdekeit szem előtt tartó felhasználása okán néhány kérdést fel kell tenni, még akkor is, ha mindenki elismeri, hogy a fejlesztések érdekében áldozatot kell hozni, kényelmetlenséget kell vállalni.

Miért nem volt személyi felelőse a másfél éves csúszásnak? Ki felel a diákok, munkába járók plusz másfél évnyi, napi kétórányi ráadásszenvedéséért, amikor sokszor ülőhely nélkül, hering módjára ösz-

szeprélődve kellett megtenniük a vonatpótló buszokon Piliscsabától az Árpád hídig tartó 25 kilométeres távot? Okultak-e a közlekedésszervezési anomáliákból? Miért nem volt alternatív buszjárat a 10-es főút fennakadásai, forgalmi torlódásai miatt? A harmadik éve kényszerből dugókban buszozók, autózók kálváriájának máshol történő megismétlődését hogyan fogják így elkerülni? Ki a felelős azért, hogy leállították és felbontották a vasútvonalat, miközben az új nyomsáv nem volt a vasút tulajdonában? Ki adott építési engedélyt egy olyan nyomsávra, amely más telkén haladt?

Ezekre a kérdésekre várom megfizető választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tasó László államtitkár úr válaszol. Tessék!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Kedves elnök úr, köszönöm a szót. A Pilisvörösvár-Esztergom vasúti vonalszakaszon másfél év forgalomkorlátozást követően 2013 decemberében megindult a vasúti közlekedés. A forgalomkorlátozással járó kivitelezési munkák ezt követően az északi vasúti Duna-híd-Pilisvörösvár közötti szakaszra korlátozódtak, ahol a vasúti személyszállítás a tervek szerint az őszi iskolakezdetre megindul. A vasúti pálya teljesen elkészült, a kapcsolódó utak építése idén nyáron fejeződik be; a kivitelezők éppen ezeket a munkákat végzik most.

Az út- és műtárgyépítések mellett a solymári be-kötőút, peron, perontető és a P+R parkoló építése vannak folyamatban még. Pilisvörösváron az új közúti aluljárót már használják a közlekedők. A Budapest felőli oldalon július végéig a forgalom még valóban ideiglenes nyomvonalon fog haladni. A MÁV vonatpótló autóbuszokat közlekedtet a Solymár-Auchan körforgalomnál külön leágaztatva Solymár és Pilisszentiván felé és külön Pilisvörösvár irányába. Emellett megmaradtak még a menetrend szerinti Volán-járatok is.

A projekt során valóban több tényező is hátráltatta az előrehaladást. Leginkább a kisajátítási eljárások, mert a vártnál tovább tartottak, mint ahogy gondolták; hallották már, van ilyen tapasztalat más esetben is, hogy egyes tulajdonosok kihasználják a lehetőséget, és a lehető legtovább elhúzzák az eljárás lehetőségeit. Legfeljebb 60 nap állna egyébként rendelkezésükre, de ezt különböző kapcsolódó más eljárással el lehet húzni átlagosan 211 napra, sőt nem egy esetben 420 napra is elhúzódik a terület megszerzése. Ez az elsődleges indok, ami miatt csúsztak a beruházásaink. Ezen túl még volt extrém időjárásban részünk 2013 nyarán is az árvíz miatt, és 2014 júliusában, szeptember hónapokban is rekord mennyiségű csapadék hullott.

Ezért lenne nagyon fontos és szükséges az a támogatás, amit várunk a Jobbiktól, hogy támogassa

azt a javaslatot, amely meggyorsítaná többek között a kisajátítási eljárást is, és hamarabb hozzáférnénk a beruházás területeihez. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**Miért nem lép a kormány a hazai vízbázis védelmében?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr helyett államtitkára fog válaszolni. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonylag közismert, hogy az ország földrajzi helyzetéből adódóan nagyon gazdag vízkészlettel rendelkezünk, és nemcsak az édesvízkészletünk, hanem ezen belül az ásványvízkészletünk is európai szinten kiemelkedő. Talán nem került el a figyelmüket, hogy a közel múltban Magyarország egyik leghíresebb és nemzetközi díjakat magáénak tudó ásványvíz-forgalmazója, a Szentkirályi ásványvíz egy komoly átalakításon esett át, és jelentős tulajdonát egy olasz multinacionális cég szerezte meg.

Rögtön szeretném elmondani az elején, hogy a túlzott kitermelés és a vízbázis veszélyeztetése a magyar gazdaság esetében is megvalósulhat, viszont sokkal nagyobb a veszély véleményünk szerint akkor, ha egy kifejezetten tőkeerős, nemzetközi igényeknek megfelelő, piaci trendeket szem előtt tartó és gazdaságossági szempontokat előtérbe helyező nagyvállalat rendelkezik az erőforrásaink fölött.

(12.40)

Sajnos, az a benyomásunk, hogy a Magyarországon legyengített, ezzel kapcsolatos hatósági háttér nem képes a természeti erőforrások kizsákmányolását megakadályozni, nagyon sokszor későiek az észlelések, és így nagyon furcsa helyzet adódik, hiszen a Magyarországon kitermelt ásványvizet egy olasz cég bepalackozza, és részben magyar embereknek pénzért eladja.

A magyar alkotmány, illetve Alaptörvény biztosítja a természeti erőforrások alapvető jogát mindenkinek és csakúgy, mint ahogy a termőföldhöz való hozzáférésben komoly korlátozásokat tervezett a kormány, így véleményünk szerint indokolt lenne, hogy a vízbázisvédelem érdekében is történjenek lépések. Az LMP teljes mértékben a vízkeretet hasznosítani úgy szeretné, hogy a földfelszín alatti vízbázist kitermelni csak törvényesen meghatározott korlátok között lehessen, a természeti erőforrások fenntartható használata megvalósításának igényével.

Az a kérdésem a kormányzattól, hogy van-e bármilyen jogszabálytervezet, elképzelés arra, hogy a hazai, nemzeti szintű értéként jelentkező ásvány-

vízvezetést hogyan kívánja megvédeni, milyen jogszabályi korlátokat kíván teremteni, és hogyan lehetséges ez egy teljesen külföldi tulajdonba került cég esetében. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Pogácsás Tibor államtitkár úr, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Nincs olyan tervezet, amely az ön által felvetett kérdéseket ezután akarná szabályozni, hiszen jogszabály, illetve törvény szabályozza a vízgazdálkodással kapcsolatos minden momentumot, és törvények biztosítják és garantálják azt, hogy Magyarországon csak annyi vizet lehet kitermelni, amennyi természetes utánpótlása, pótlódása megoldott. Magyarul: a vízmérlegnek pozitívnak kell lenni.

Erre ma vonatkozó jogszabályok vannak: két törvényünk, a vízgazdálkodásról szóló, valamint a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény határoz erről, de ezen túlmenően gyakorlatilag nagyon hasonlóan és tartalmában teljesen megegyezően az európai parlamenti és tanácsi irányelv, a víz keretirányelv is ugyanígy szabályoz. Azt mondhatjuk tehát, hogy a vízgazdálkodással kapcsolatos törvényi szabályozás minden pontjában megfelel az európai szabályozásnak, és biztosítja azt, hogy a víztermelés hozama sosem haladhatja meg a vízkészlet pótlásának hozamát.

Igazán a kérdésében semmi olyan konkrétumot, azon túlmenően, hogy egy külföldi vállalkozás vásárolta meg az ön által említett céget, a vízkészletgazdálkodással kapcsolatban semmi konkrétumot nem fogalmazott meg a kérdésében, illetve a Káli-medencében folyó túlzott vízkitermelést említi, amely egyébként tényszerűen nem igaz, tehát ott is a szabályoknak megfelelően folyik a víz kitermelése. Még egyszer mondom, csak annyi vizet termelhet ki bármilyen szolgáltató, amennyi természetes módon keletkezni tud.

Az, hogy az LMP-nek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a tulajdonosi jogviszonnnyal van problémája, azt gondolom, nem a víz keretirányelvvvel kapcsolatos. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Legény Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Mikor készül el az M49-es?**” címmel. Öné a szó.

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az M49-es gyorsforgalmi út építésének ügyében eddig már két alkalommal írásban kérdeztem a miniszter urat. A válaszaiból kitént, hogy bár a 49-es számú főúton kialakult hely-

zetet ismerik, és a lakosság igényeit is megértik, tehát az M49-es autópályát megvalósítását fontos feladatnak tartják, de az elkövetkező években nem várható, hogy az elkerülő út építése megtörténhet. Sajnos, erre a tényre erősített rá a tervtanács döntése és a polgármesterek egyeztetése a tervezőkkel.

Miniszter úr az első írásbeli kérdésemre adott válaszában az út megépítését az Európai Unió forrásától tette függővé. Ma már tudjuk, hogy sajnos az M49-es gyorsforgalmi út nem került bele a 2013-2020 közötti, uniós forrásból megépülő utak sorába.

A tarthatatlan helyzetet megelőzve 2015. március 27-én az ott élők felpályás útlezárással hívták fel a figyelmet az elkerülő út fontosságára, és a 49-es út baleset-veszélyességére, amit sajnos nagyon szomorú statisztikák is igazolnak. A 49-es úton a Győrtelek és Ökörítőfülpös közötti szakaszon - beleértve a települések belterületét is - egy éven belül nyolcan haltak meg. A komoly balesetveszély és az utak rossz állapota ellenére ezek a szakaszok kimaradtak az elmúlt évek felújításaiból.

2015. március 27-én ezen a bizonyos demonstráción Halmi József, Győrtelek község polgármestere petíciót adott át Kovács Sándornak, a térség fideszes országgyűlési képviselőjének, aki azt az ígéretet tette, hogy átadja a petíciót a miniszter úrnak.

Mindezek alapján kérdezném akkor a tárcát, megkapták-e a petíciót, ismerik-e a tartalmát és a benne feltüntetett követeléseket. Kérdezném: hány tragédia szükséges még ahhoz, hogy érdemi cselekvés történjen ezen az útszakaszon? Mikorra várható végre az M49-es gyorsforgalmi út építkezésének megkezdése, és milyen ütemezéssel fogják megvalósítani, illetőleg mikorra várható a befejezése? És amíg az út nem épül meg, mikor várható a baleseti csomópontok megszüntetése és a leginkább balesetveszélyes szakaszok felújítása? Várom válaszát. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tasó László államtitkár úr válaszol, parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr!

Jól mondta, a 2014-2020-as időszakban egyelőre nincs még nevesítve az M49-es gyorsforgalmi út megépítése. A gyorsforgalmi út megépítése azonban szerepel a közép-távú programokban úgy, hogy teljes egészében kiépítjük az országhatárig.

Az előkészítés több szakaszban folyamatban van. A gyorsforgalmi út M3 autópályára és Ökörítőfülpös közötti szakaszára a környezetvédelmi engedély rendelkezésünkre áll, és a nyomvonal-módosítás miatt az átalakítása az előkészületnek e vonatkozásban is folyamatban van. Egyelőre azonban minden erőfeszítésünk ellenére nem jött létre még megállapodás a román féllel a gyorsforgalmi út határmetszési pontjáról. Ez azt jelenti, hogy Ökörítőfülpös és az

országhatár közötti szakaszon nincsen még pontos nyomvonal, nem lehet rögzíteni, így a kiépítéssel kapcsolatos előkészületi munka is ehhez kapcsolódik és ettől függ.

Egy biztos: ettől függetlenül a közúthálózaton az európai uniós forrásokon kívül is gondot fordítunk arra, hogy hazai forrásokból felújítási munkákat végezzünk. Így például 2013-14-ben nagy felületű burkolatjavítás történt Kocsord térségében 3900 méter hosszban, Jármí és Mátészalka között 1800 méter hosszban és Ökörítőfülpös-Porcsalma között 3400 méter hosszban.

A fejlesztések nyomában a települések elérhető-sége javult, az utazási idők csökkentek is, és valóban a balesetveszély is részben elhárult. Teljesen igaza van, az M49-es megépítése nagyon fontos beruházás, a térségiek szorgalmazzák, higgyék el, mi is azon vagyunk. Kovács képviselő úr egyébként tájékoztat bennünket arról, amit az ön hozzászólásával kapcsolatban említett, tehát valóban ismerjük az ottaniak elképzelését, igényét is, és valóban lesz lehetőségünk arra, hogy a balesetveszélyes csomópontot átalakítsuk, és megelőzzük ezzel azokat a baleseteket, amelyek ezek miatt bekövetkezhetnének. Tehát törekszünk arra, hogy minél hamarabb az M49-est megépítsük az országhatárig.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Közbeszólások az MSZP padsoraiból: Mikor? Mikor? - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Hegedűs Lorántné képviselő asszony, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**Hol van az ésszerűtlen pazarlás határa?**” címmel. Öné a szó, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Az M29-es autópályaszakasz a korábbi tervek szerint kétszer két sávós lett volna, leállósávval, csomópontokkal és külön szintű keresztezésekkel. Mindezt 110 milliárd forintból kívánták megvalósítani, azaz kilométerenként mintegy 4 milliárd forinttal számoltak. Megítélésem szerint az M4-es autópálya kilométerenkénti fajlagos költségének mértéke nem minősíthető irracionálisnak, nyilatkozta ön, miniszter úr egy éve. A fentiekben vázolt műszaki tartalom mellett is kiugróan magas összeget azzal magyarázta - idézem tovább -, hogy nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a speciális földmunkák elvégzése 28 milliárd forint ráfordítást jelent.

Nyilván a nagy magyar Alföld állíthatta jelentős kihívás elé az autópálya-építő lobbát, és ez tükröződik az árszabásban, amihez a választások előtt álló kormányzat különösen is érthető empátiával viszonyult. Most, túl a választásokon és túl a Simicska-barátságon, hirtelen feltűnt a kormányzatnak is a meglepően magas beruházási költség, és mint ahogy az egyértelműen kiderült, saját elhatározása alapján

leállította a munkálatokat. Újrágondolták a tervet, és a múlt héten nyilvánosságra került újabb elképzelés szerint csak egy egyszerű gyorsforgalmi út valósulna meg alsóbbrendű utak szintbeni keresztezéseivel, leállósáv nélkül és pihenőhelyek nélkül.

Tisztelt Miniszter Úr! Már eddig is 60 milliárd forintjába került a keményen dolgozó kisembereknek az M4. Most a félkész, de a tervek minimalizálásával feleslegessé váló műtárgyak visszabontása hány milliárd forintnyi közpénzt fog még felemészteni? Miért az eredeti tervek műszaki tartalmát butítják le, és miért nem a 4 milliárdos kilométerenkénti árat csökkentik elfogadható mértékűre?

És végül: miért az emberéleteken akarnak spórolni a biztonsági elemek elhagyásával? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdésére Lázár János miniszter úr válaszol. Miniszter úr, öné a szó.

(12.50)

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Szeretném a jegyzőkönyv számára pontosítani, hogy nem az M29-es autópályáról van szó, ahogy azt képviselő asszony kérdezte, hanem az M4-es autópályáról. *(Hegedűs Lorántné: M4-est mondtam.)* M29-est tetszett mondani, de ezen most nem fogunk összeveszni, értettük, hogy mire vonatkozik a kérdés.

A megjegyzése kapcsán engedje meg, hogy hadd ajánljam figyelmébe azokat a döntéseket, amelyeket az ügynök a kormány hozott. A kormány mindaddig, ameddig az Európai Bizottság három vádat nem fogalmazott meg, kitartott a program mellett. Ez a három vád egyrészt egy OLAF-vizsgálat - amely az Európai Bizottság Csalás Elleni Hivatala -, reméljük, egyszer nyilvánosságra kerül, hogy az OLAF vajon mit valószínűsített ennél a beruházásnál, másrészt a kilométerenkénti megvalósulási ár, amellyel kapcsolatban a kormánynak volt vitája és próbálta a beruházást védeni, mint ahogy a szavaimból kiderült, a harmadik pedig az, hogy az Európai Bizottság folyamatosan megkérdőjelezte ennek a beruházásnak a megvalósítását, elsősorban a Szolnoktól keletre haladó szakaszt.

A magyar kormány álláspontja világos. Két dolgot szeretnénk Szolnok megyében csinálni, egyrészt Szolnok városát összekötni az egyes számú autópályák egyikével, akár a fővárossal közvetlenül, akár az M5-össel, másrészt szeretnénk Szolnok megye kevésbé jó helyzetben lévő térségeit, keleti részét is összekötni Szolnok városával. Ennek érdekében ezt a programot lezárjuk, tekintettel arra, hogy az Európai Bizottság költségvetési fedezetet nem biztosít, a magyar költségvetésben - mint ahogy az a benyújtott anyagból látszik - nincs rá fedezet. Egy új közbeszerzést fogunk kiírni, az új közbeszerzés csökkentett árra és csökkentett műszaki tartalomra vonatkozik,

amely természetszerűen nem érintheti a négysávos közlekedéshez szükséges biztonsági feltételeket.

Először 2016-17-18-ban meg fogjuk építeni a Szolnokot a fővárossal összekötő szakaszt, és el fogjuk kezdeni a Szolnoktól keletre haladó szakasz befejezését. Erről fog a polgármester úr június elején egyeztetni a miniszterelnök úrral. Szolnok megyei jogú város polgármesterével Szolnokon találkozik a miniszterelnök, és a Szolnok megyei parlamenti képviselőkkel is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Iktóty István képviselő úr, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Figyelembe veszik-e a diákok észrevételeit?”** címmel. Öné a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Nemrég kerültek nyilvánosságra a Diákszövetség jegyzőkönyvei, amelyek az elmúlt év vége felé készültek. Az ott elhangzott panaszokat megismerhettük. Számos problémát sorolnak fel ezek a jegyzőkönyvek, illetve az ott elhangzottak, és kérték az EMMI, illetve a KLIK kiadott iratának a segítségét. A diákok által felsorolt mindennapos gondok pontos látóképet adnak a magyar közoktatás helyzetéről. 2015-ben ott tartunk többek között, hogy rendkívül túlterheltek a diákok, a felsőbb tagozaton rendszeresen nyolc órájuk van, késő délután érnek haza legkorábban. Az általános iskolákban hiába vezették be a kötelező napközit, az iskolák nem tudnak - az EMMI korábbi kommunikációjával ellentétben - színes és vonzó programokat kínálni a diákoknak, akik délután 4-ig unatkoznak, vagy legfeljebb házi feladatokat írnak, amit otthon kényelmesebb körülmények között is megtehetnének.

A diákok észrevétele visszaigazolja az LMP korábbi kritikáját a kötelező állami napközivel kapcsolatban. A kötelező napközi feltételeit a mai napig nem teremtették meg. Tornaterem és öltöző hiányában van az iskola, ahol bevezették az elméleti testnevelést, vagyis sporttörténetet és sportszabályokat tanulnak a diákok, esetleg sportközvetítéseket néznek a televízióban. Nincs ezzel baj, de így nem valósul meg az önkéntes által kitűzött cél, a mindennapos testnevelés. Bár az előző tanév tankönyvbotránya után javult a helyzet, még most is jelentős számban fordul elő, hogy tankönyvek nem érkeznek meg az iskolába, és ez fennakadásokat okoz a tanításban. Sok helyütt arra sincs pénz, hogy papírt vegyenek vagy fénymásoljanak, a diákok saját maguk viszik be a dolgozatírásához az A4-es papírokat. S akkor még nem is beszéltünk olyan problémákról, hogy nincs WC-papír és szappan a mosdókban.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP elkeserítőnek tartja, hogy 2015-ben ilyen problémákkal kell szembeesniük a diákoknak, tanároknak, szülőknek. Fi-

gyelembe veszik-e ezeket az észrevételeket? Kidolgoznak-e egy intézkedési tervet a problémák megoldására? Várom tisztelettel a válaszát.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A témaválasztás is jól mutatja valamelyest az LMP fáziskésését. Ezek az események teljesen sajtónyilvánosan zajlanak, a Diákszövetség a Felsőházi teremben ülésezik, mindenki bejöhethet, a sajtó munkatársai is ott vannak és erről közvetítést tartanak. Nyilván ezeket a kérdéseket fel lehetett volna tenni tavaly november-decemberben, rögtön azután, hogy ezek elhangzottak itt a diákok részéről. De úgy látom, azt, hogy az LMP melyik témát mikor hozza elő, nem a valóság vagy a konkrét tapasztalataik határozzák meg, hanem éppen az, hogy az internetes sajtóban melyik téma mikor jelenik meg. Ezért ha eltelik közben fél év, az fel sem tűnik az LMP-nek. Bár ezek már hónapokkal ezelőtt elhangzott javaslatok voltak, hónapokkal ezelőtt megvitattott témák, de mivel az interneten a főcímelekben most olvasták, azt hitték, hogy ez most történt meg és éppen most aktuális. Ebből is látszik, hogy kicsit közelebb kerülhetne az LMP a valósághoz.

Ami magát az ülést illeti: ha részt vett volna rajta az LMP vagy elolvasta volna a tudósításokat, tudná, hogy a korábbi diákszövetségi javaslatok nyomán egy kis füzetkét készítettünk a diákok számára. A korábbi ajánlásaikra, a korábbi javaslatokra a válaszok elég részletesen ebben a kiadványban kerültek megszövegezésre és terjesztésre, tehát minden diák a korábbi években megfogalmazott javaslataira a választ megkaphatta. S adott esetben nyilvánvalóan volt olyan jogszabály is, amely ugyanabba az irányba változott, mint ahogy azt a diákok 2011-ben az Országos Diákszövetségben is megfogalmazták, abban az irányban igyekeztünk megtenni ezeket a döntéseket. Különleges szavazások voltak ott, például Kövér elnök úr megszavaztatta az ott lévőköt, hogy a tojáslevest hányan kedvelik az iskolaétkeztetés kapcsán. Tehát javaslom, hogy jöjjön el, érdekes részletei vannak ennek.

Ami a köznevelési törvényben a délutáni foglalkozásokat illeti, amelyek 16 óráig tartanak: ez egyrészt az intézmény autonómiájába tartozik, hogy pontosan hogyan illeszti bele a saját programjába, másrészt ennek a saját célja, a kormányzati célja az volt, hogy akik nem tudják megfizetni a délutáni foglalkozásokat, azoknak is biztosítsunk ilyen lehetőséget. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztés-

tési miniszternek: „**Az Illatos úton legalább történt valami, de mi lesz a Cséry-teleppel?**” címmel. Öné a szó, parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Az Illatos úti vegyi szennyezés kiemelt fővárosi kockázati tényező, a telep állapota veszélyeztetheti az egész dél-pesti régió vízellátását, így több mint félmillió ember, az agglomerációval együtt 1 millió ember egészségét. Az Illatos úti helyzet a nyilvánosság nagyon erős nyomására valamelyest enyhült ugyan, legalábbis valami végre elkezdődött jobb később, mint soha alapon, van azonban egy másik nagyon durva szennyezés is Budapesten, ami legalább ekkora kockázat.

Pestszentlőrincen történt az utóbbi húsz év egyik legsúlyosabb szándékos környezetrombolása. 2011 óta legkevesebb 8 ezer tonna szennyvíziszapot és mérgező vegyi anyagot öntöttek a Cséry-telep 40 hektáros talajába. Három éven keresztül teherautók tucatjai öntötték az egészségre rendkívül ártalmas vegyi anyagokat közvetlenül a földbe vágott árkokba. Ezzel nagyon durván mérgezték a talajvizet, veszélybe sodorva a helyben élők kútjait és közkútjait is.

A XVIII. kerületiek talajvizét és környezetét nagyüzemi módszerekkel szennyező bűncselekmény felderítése már több éve tart, de azt még máig sem tudjuk, hogy kik voltak az iszapmaffia haszonélvezői, ahogy azt sem, hogy kik voltak a megrendelők. Az olajos iszap fuvarozásából a Fidesz által kinevezett fővárosi cégvezetők három év alatt 500-600 millió forint bevételt könyvelhettek el. Még a pontos összeget sem tudjuk, mert a bizonylatok hiányosak, részben eltűntek, ami egy közcégnél eleve kérdéseket vet fel. Mindennek a tetejébe a fővárosi cég, vagyis a budapesti adófizetők az el sem végzett munka bevételeitől is elestek, sőt 2012-en a Cséry-teleppel összefüggő mentesítési biznisz is hivatalosan 22 milliós veszteséggel zárult, legalábbis a közkassza oldalán.

Kérdezem tisztelt államtitkár urat, mit tett ön és a tárca, hogy kiderüljön, kik voltak a tettesek, és a legfontosabb: mit tesz ön és a minisztérium, hogy a kormány bármely tagja annak érdekében, hogy a Cséry-telepen okozott kár helyreálljon és Dél-Pest lakói ne szenvedjenek tovább a károktól? Köszönöm érdemi válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Fazekas Sándor földművelésügyi miniszter úr helyett államtitkára, V. Németh Zsolt államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az említett terület már az 1893 és 1960 közötti években Budapest egyik legnagyobb hulladéklerakójaként működött. A 60 hektár területű Cséry-telepen közel

3 millió köbméter hulladékot halmoztak fel. Jelenleg a telepen sem folyékony-, sem szilárdhulladéklerakás nem történik.

Amire képviselő asszony a kérdésében utalt, az nem egy újabb környezetszennyezés, hanem egy 2013-ban történt esemény, amikor engedély nélküli hulladékkezelés történt. Az ügy jelenleg nyomozati szakaszban van. A környezetvédelmi hatóság megtett mindent a közigazgatási és hatósági jogkörén belül, azonnali hatállyal kötelezte a céget a hulladék és a szennyezett föld elszállítására, több mint 35 millió forint bírságot szabott ki a hulladékgazdálkodás rendjének megszegése miatt, illetve további háromszor 200 ezer forintos bírságot a hiányos adatszolgáltatás okán, továbbá büntetőfeljelentést tett a rendőrkapitányságon.

(13.00)

A Fővárosi Önkormányzat vizsgálatot folytatott le, ennek következményeként megszünt a munkaviszonya az ügyvezető igazgatónak, a műszaki vezetőnek, a hulladékgazdálkodási osztály vezetőjének, a védelmi osztály vezetőjének, a műszakvezetőnek. Ezenfelül feljelentést tettek a Budapesti Rendőrkapitányság korrupciós és gazdasági bűnözés elleni főosztályán környezetkárosítás, illetve hulladékgazdálkodás rendjének megsértése miatt. A Földművelésügyi Minisztérium a 2014. évi költségvetéséből 100 millió forintot biztosított a Fővárosi Önkormányzat számára, hogy feltárják a talaj- és a felszín alatti víz szennyezettségét.

A környezetvédelmi hatóság és a vízügyi hatóság aktuális adatai szerint a feltárt szennyezettség jelenleg nincs hatással a környezetben lévő ivóvízbázisokra. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője és az ő kérdése következne, de Szávay képviselő úr a mai ülésen nem tudott megjelenni. Ezért tájékoztatom önöket, hogy a házszabály 122. § (5) bekezdése értelmében kérdését visszavontnak kell tekinteni.

Ennek megfelelően azonban egy másik jobbikos képviselő úr kérdése következik most. Keppli Lajos képviselő úr következik, a Jobbik képviselője, aki kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: „**Miért nem segíti elő a kormány a geotermikus energia felhasználásának elterjedését?**” címmel. Öné a szó, parancsoljon!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Köztudott, hogy Ma-

gyarországon számos hely alkalmas a geotermikus energia kiaknázására, mégis jelenleg a teljes energia-termelésünk, -felhasználásunk kevesebb mint 1 százalékát adja a geotermikus energia. Számos előnnyel rendelkezik, hogy csak a legfontosabbakat említsem: környezetkímélő, nagyon jó hatásfokkal lehet kihasználni, széles körben alkalmazható mind a mezőgazdaságban, mind pedig fűtési, távfűtési célokra. Például a Dél-Alföldön működik több remek kezdeményezés is, remekül működő rendszerek, ahol nemcsak az üvegházak fűtését oldották meg, hanem keltetőkhöz és a helyi infrastruktúra fűtésében is hasznosítják a kitermelt termálvizet, amelynek csurgalékvize egyébként egyedülálló természeti kincset is létrehozott. Ezenkívül jelen pillanatban kilenc város távfűtését oldják meg részben vagy egészben ily módon.

A legnagyobb problémát ma még a beruházási költségek jelentik, hiszen kevés segítséget kaphatnak a beruházók az ilyen típusú beruházásaik megtérüléséhez, akár tízéves vagy még hosszabb megtérülési idővel is számolhatnak, ami miatt nem vagy nagyon kevesen akadnak jelen pillanatban, akik ezt elvállalják. Észre kell venni, hogy a geotermikus energia nem vethető össze a földgázzal vagy biomasszával, hiszen nem fűtőanyag alapon kellene megítélni egy-egy ilyen beruházást.

Tőlünk nyugatra, ha Németországot nézzük, ott egy jól működő rendszer van, pedig sokkal alacsonyabb egyébként a geotermikus gradiensek, mint nekünk itt, a Kárpát-medencében, tehát sokkal kevésbé tudják kihasználni. Mégis egy sokkal jobb támogatási rendszer működik, ahol a megvalósítást és a működést is támogatják. Ez nemcsak ellensúlyozza a megtérülési idő hosszát, de fellendíti a technológiák iránti keresletet is. Ha hazánkban egy hasonló vagy jobb támogatási rendszert építenénk ki, akkor itthon is fejleszhető volna a megújuló energiának ez a válfaja, hiszen Magyarország ebben, ahogy szokták mondani, nagy hatalom lehetne.

Kérdezem tehát államtitkár urat, mit kíván tenni a kormány a geotermikus energia elterjedésének növelésére és támogatására. Köszönöm válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön által felvetett téma jelentőségével teljes mértékben egyetértünk, és azt erősíteni kívánjuk olyannyira, hogy a kormány 2010 óta számos olyan intézkedést hozott, amelyek biztosítják a megújuló energiaforrások felhasználásával kapcsolatos, az ország érdekeivel egybeeső uniós vállalások maradéktalan teljesítését és a belső, megújuló energiaforrások alkalmazásának bővítését. A geotermikus

energia hasznosítása a megújulóenergia-hasznosítási cselekvési tervnek is fontos eleme. A fenntartható és hatékony geotermikusenergia-termelés az egyik legtisztább, leginkább környezetbarát energia-előállítási mód.

A beruházások támogatása továbbra is fontos cél. ennek megfelelően a geotermikus energia nagyobb arányú hasznosítását a 2014-2020-as időszak operatív programjai is kiemelt fejlesztési területként határozzák meg. A geotermikus energia nagyobb arányú hasznosítása a környezeti és energiahatékonysági operatív program, közérthetőbb nyelven a KEHOP, a gazdaságfejlesztési és innovációs operatív program, a terület- és településfejlesztési operatív program, valamint a versenyképes Közép-Magyarország operatív program forrásainak felhasználásával is megvalósítható. Az ilyen típusú beruházások támogatásához rendelkezésre álló források összege meghaladja az 560 milliárd forintot.

Az idén megnyíló pályázati lehetőségek és az azok alapján sikeresen megvalósuló beruházások, továbbá a működési támogatást nyújtó kötelező átvételi rendszer együttesen segítik elő a felhasználást. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A kártyát valószínűleg be kellene helyezni, nem akarom közbeszólni.

A következő kérdés; Sallai Benedek, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: **„Hogy kapják meg a nemzeti parkok az ígért kártalanítást?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Kicsivel kevesebb mint egy évvel ezelőtt, amikor a kormányzat bejelentette, hogy elvonja az 1200 hektárt meghaladó, egységes kérelemmel benyújtható területalapú támogatás mértékét, akkor látható volt, hogy a legnagyobb vesztesek között vannak hazánk nemzetipark-igazgatóságai, amelyek a kezelt földterületeik bevételeivel biztosították ott nemcsak a vidéki megélhetést sokak számára, hanem a fenntartható tájhasználatot is, amire ökoturizmus épült, számos környezet- és természetvédelmi feladat, program.

Akkoriban több esetben kérdeztük konkrétan miniszter urat, államtitkár urat, hogy vajon mi lesz a megoldás, hogyan fogják nélkülözni ezt a forrást a nemzeti parkok, és milyen hatással lesz ez a működésükre. Ugye, a 2014-es éves támogatási összegek tavaly, illetve az év elején érkeztek meg, viszont az idei évben e hét pénteken van az egységes kérelem beadási határideje, és ez már jelentősen érinti a nemzeti parkokat. Ellenben most már előre látható az, hogy a költségvetésben sincs az a hiányzó összeg, amivel a természetvédelmi feladatok ellátásához, a biztonságos működéshez, a környezet- és természet-

védelmi ismeretterjesztéshez, szemléletformáláshoz szükséges források rendelkezésre állnának.

Jelen pillanatban is már egyre több nemzeti-park-igazgatóság működik úgy, hogy az elérhető szolgáltatásaik sajnos a magyar társadalom jelentős része számára alig-alig elérhetőek, a belépődíjak és jegyek alig-alig megfizethetőek, és így nyilvánvalóan egyre inkább rá lennének szorulva a nemzeti parkok arra, hogy bevételorientáltan működjenek a környezet- és természetvédelmi szemlélet helyett. Az a tiszteletteljes kérdésem államtitkár úrhoz, hogy amennyiben most nem látható a költségvetésben az, hogy ezt a kieső hiányt, amit a területalapú támogatásból elveszítettek a nemzeti parkok... - hogyan fogják megkapni a működésükhöz.

Várható létszámleépítés? Várható az, hogy kiegészítő források jönnek? Várható az, hogy más forrásokból szereznek bevételt? Miként fogják finanszírozni környezet- és természetvédelmi feladataikat a jövőben hazánk nemzeti-park-igazgatóságai? Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az említett intézkedés minden termelőt, nemcsak a nemzeti parkokat, hanem függetlenül attól, hogy állami vagy magánszektorhoz tartozó, érint. Az egységes területalapú támogatások kifizetésére vonatkozó szabályozás módosulására való tekintettel azonban a benyújtott költségvetésről szóló törvényjavaslat szerint az igazgatóságok költségvetési támogatása a 2015. évi szinthez képest mintegy 700 millió forinttal emelkedni fog.

A földművelésügyi tárca alapvető fontosságúnak ítéli, hogy a nemzeti-park-igazgatóságok költségvetési helyzete mindenkor lehetővé tegye az állami alapfeladataik zavartalan és teljes körű ellátását. A tárca felelősséget vállal azért, hogy a kezelésébe tartozó költségvetési források felhasználásával gondoskodik a nemzeti-park-igazgatóságok megfelelő mértékű finanszírozásáról a következő esztendőben is.

(13.10)

A szabályozás módosulása az egyes igazgatóságok bevételeit tekintve eltérő mértékben hoz változásokat, jellemzően az alföldi nemzeti-park-igazgatóságok szorulnak erősebben a központi költségvetésre. A tárca folyamatosan kiemelt figyelemmel követi az igazgatóságok költségvetési helyzetének alakulását, és indokolt esetben beavatkozik a szükséges többletforrások soron kívüli átcsoportosításával, biztosításával. Megjegyezzük mindemellett, hogy a támogatási rendszer egy új elemére, az úgynevezett

zöldkomponensre, amelynek várható összege 81 euró/hektár, nem vonatkozik az előbb említett területi korlát.

Ezúton is köszönöm képviselő úr kérdését, amely a tárca számára is fontos kérdésre világított rá, és megerősítem önt abban, hogy közös célunk a hazai állami természetvédelmi intézményrendszer megfelelő finanszírozása és ezzel a nemzeti-park-igazgatóságok eddig elért eredményeinek további gyarapítása. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: „**Az elszabaduló törlesztőrészekről, avagy ez lenne az óriási nyereség a devizahitelek számára?**” címmel. Öné a szó, Tukacs képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az 1900-as (sic!) évek óta talán megszokhattuk, hogy bizonyos kormányzati döntések tudnak olyan óriási csalódást kelteni, hogy mindenkit elérnek, nemcsak a környezetükben lévő politikusokat, hanem családtagokat, rokonokat, barátokat, sajtót és mindenkit. Így történt egyébként a forintosítással is, amely 2015. február 1-jén lépett életbe. A hitelek forintosítása óriási csalódást okozott. Bízom benne, hogy önök is találkoznak ezzel, hiszen én minden nálam érdeklődő panaszosnál el szoktam mondani azt az egyetlen mondatot, amely ilyenkor indokolt, hogy rajtam kívül keresse fel fideszes képviselőjét is, már csak azért, hogy szembesüljenek a problémával.

A probléma nemcsak az, amit a miniszterelnök mond, hogy az emberek minden jónál vágnak valami jobbra, tehát gyakorlatilag a nulla forint törlesztőrészlet is sok lenne nekik, hanem az, hogy szembesülnek azzal, hogy óriásira emelkedett a törlesztőrészletük, különösen az utolsó hónapokban. Csalódottak, mert azt látják, hogy a 309 forintos eurón történő forintosítás esetében mostanában 300 forinton áll az euró. Csalódottak, mert nem csökken az a pénz, amelyet vissza kell fizetniük, és csalódottak, mert önök indokolatlanul keltettek vágyakat, számokkal dobálóztak, kommunikációra helyeztek hangsúlyt, és azt mondták, hogy mindenki jól fog járni.

Önök most a gépkocsihitelekkel is foglalkozni akarnak, remélem, nem így akarják megoldani, ez lenne a kérdés lényege, merthogy ez egy kudarc. S végül, államtitkár úr, tudom, ismervé historizáló hajlamait, hogy szívesen foglalkozik az elmúlt nyolc évvel, erre vonatkozó szövegét lehetőség szerint az Orbán-Járai-féle devizadöntésre tekintettel adja elő. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tukacs képviselő úr. A válaszadásra megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Három dologról szeretnék beszélni: a rossz lelkiismeretről, a rossz emlékezőképességről és a megvilágosodásról, ha megengedi ezt nekem. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Mindig arról beszéltek.)* Önnek biztos rossznak kellene lennie a lelkiismeretének, és egy kis megbánást kellene tanúsítania, hogy Magyarországon ezt az óriási társadalmi problémát előidézték, mert igenis az önök áldásos kormányának tevékenysége által került több millió ember ebbe a helyzetbe. *(Bangóné Borbély Ildikó: Ki tartotta magasan a forint árfolyamát? - Demeter Márta: Mikor történt mindez?)* Nem figyelmeztették őket, hogy a devizahitelnek milyen hihetetlen kockázatai vannak, és bizony a Fidesz-kormánynak kellett szembesülnie azzal, hogy ezt a problémát meg kell oldani. *(Harangozó Gábor István: Mennyit nyertek ezzel?)*

De a rossz emlékezőképességére is figyelmeztetnem kell, mert az MSZP semmilyen megoldást nem adott az elmúlt években arra, hogy hogyan kellene ezt megoldani. Az első megoldást 2014. szeptember 14-én mondták, akkor mondták ki a forintosítást, igaz, Szanyi Tibor 2013 decemberében azt javasolta - mint az MSZP elnökségi tagja -, hogy engedjük meg azt, hogy a devizahitelek egyenként tárgyaljanak a bankokkal és majd akkor megoldást találnak.

És végül a megvilágosodásról szeretnék önnek beszélni. Hogy, hogy nem, miután előidézték a problémát, 4-5 évig lényegében hallgattak a megoldásról, most már tudják, hogy mit kell csinálni, most, hogy már megszületett a megoldás, a Fidesz-kormány és az Országgyűlés évekig egy következetes munkával a végére ér ennek a társadalmi problémának, most már tudják a megoldást, hogy mit kellett volna akkor csinálni. *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Bangóné Borbély Ildikó: Magatoknak átalakítottátok a rendszert, az embereket meg cserbenhagytátok! - Demeter Márta: Cserbenhagytátok az embereket! A kormány cserbenhagyja az embereket!)* Kérdezem én, hogy miért csak most *(Az elnök csenget.)*, amikor már nem dönthetnek a kérdésről, most jön a megvilágosodás az MSZP-nek, hogy mit kell csinálni a devizahitelek problémáival.

Egyébként pedig azt javasolom a devizahiteleknek, akinek gondja, problémája van, forduljon a bankjához, ha a banktól nem kap megfelelő választ, akkor pedig a békéltető testülethez forduljon *(Közbeszólások az MSZP soraiból. - Az elnök csenget.)*, akinek ezáltal sérelme vagy bármi bántódása van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, alelnök úr, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: „**A CSOK margójára**” címmel; a CSOK rövid o-val, nyilván. A kérdésre a

miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úr kérésére Tállai András államtitkár úr fog válaszolni.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Örömmel olvasom, hogy 2015. június 1-jét követően az otthonteremtési támogatás igénybe vehető lesz használt lakóingatlan megvásárlása esetén is, sajnálatos módon azonban a rendelkezés nem kezeli a lakóingatlan vásárlásához kötődő illeték kérdését, ennek hiányában pedig továbbra is elsősorban a gazdagabb rétegeknek kedvez.

Egy két gyermeket nevelő család új építésű, 80 négyzetméter feletti ingatlan vásárlása esetén 1 millió 300 ezer forintot realizálhat, mivel mentesülnek az illetékfizetés hatálya alól, ha viszont egy kétgyermekes család úgy dönt, hogy használt ingatlant vásárol, már csak 900-940 ezer forintot realizálhat az 1 millió 300 ezer forintból, hiszen 4 százalék illetéket kell fizetniük. Úgy gondolom, ma Magyarországon alig néhány fiatal család engedheti meg magának az új építésű lakóingatlant. Államtitkár úr, miért diszkriminálja a törvény ismét pozitívan a tehetősebbeket a szegényebbek kárára?

Negatív diszkrimináció éri a 35 év feletti szülőket is. Egy családapa, aki csak 40 éves korára tudott egy ingatlanra valót összegyűjteni, csak az illetékfizetés súlyos terhe mellett juthat az első otthonához, azokat a családokat pedig, ahol az egyik tag betöltötte a 40. életévét, de csak most engedhetik meg maguknak a gyermekvállalást, a rendelkezés egyszerűen kizárja a támogatottak köréből. Az illetékmentesség kiterjesztése erre a korosztályra, valamint a 35 év feletti negatív diszkriminációjának megszüntetése a gyermekvállalási kedv növekedését hozhatná maga után.

Kívánja-e a kormány felülvizsgálni az ingatlan-szerzést nyújtó illetékfizetés rendszerét? Hozzá akar-e járulni a kormány ahhoz, hogy szélesebb néprétegekhez tartozó, kevésbé tehetős családok is teljes mértékben élvezhessék a kedvezmény nyújtotta előnyöket? Várom államtitkár úr válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válaszára megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak.

(Hegedűs Lorántnét a jegyzői székben Schmuck Erzsébet váltja fel.)

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Én is örömmel veszem azt, hogy ön is örül az új otthonteremtési támogatás lehetőségének megteremtése miatt. Valóban sok családon fog segíteni az új otthonteremtési támogatás, az úgynevezett CSOK, amely használt lakás vásárlásakor is lehetővé teszi a támogatás igénybevételét.

Azonban engedje meg, a szóban elhangzott kérdését - amit írásban benyújtott előre - itt több tárgyszerű tévedés illeti, hiszen az illetéktörvény 2013. január 1-jétől módosult, és lehetővé teszi a 35 életévet be nem töltött első lakásszerzőket megillető 50 százalékos illetékkedvezményt is, és a lakás értéke is változott, tehát nem 8 millióra, hanem 15 millió jár az a kedvezmény. Engedje meg, hogy azt is elmondjam, amit eredetileg szándékozt elmondani, hogy 2013-ban a 40 ezer forintos maximumkedvezmény is megszűnt, sőt az elsőlakás-vásárlók pótlékmentesen, 12 havi részletekben is megfizethetik ezt a bizonyos illetéket.

(13.20)

Őn is utalt az új építésű lakások vásárlásának illetékmentességére, de az illetékekkel kapcsolatosan felhívom a figyelmét arra is, hogy nem kell illetéket fizetni az építési telek szerzőjének sem, ha vállalja, hogy a telken négy éven belül lakóházat épít. Azon túl azt is el kell hogy mondjam, hogy magánszemélyeknek a lakások értékének különbözete után kell csak illetéket fizetni, tehát ha a vétel és az eladás egy éven belül megtörténik, akkor is csak a különbözet után kell illetéket fizetni.

Tehát látható, hogy az illetéktörvény széles körű kedvezményeket és mentességeket tartalmaz, és mi úgy gondoljuk, hogy ezek az illetékek és mentességek kellően ösztönzik a lakásvásárlási és lakásszerzési piacot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Emlékeztetem államtitkár urat, hogy képerces időtartam illeti meg a válaszadás lehetőségét.

A következő kérdés Kiss László kérdése; az MSZP képviselője kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Valóban készül a kormányzat az 1-es villamos vonalának meghosszabbítására?”** címmel. Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Több írásbeli és elhangzott kérdésben is szorgalmaztam már az 1-es villamos vonalának a meghosszabbítását az óbudai vasútállomásig. Ugyanakkor azonban több alkalommal e Ház falai között is és a sorokban is, amelyeket válaszul kaptam, mondjuk úgy, hogy megnyugtató, pozitív válaszokat kaptam, hogy valóban léteznek ezek a tervek, és valóban a kormányzat erre készül. Én magam is többször elmondtam, hogy a körzet képviselőjeként támogatom ezt a fejlesztést. Ugyanakkor azonban némi aggodalomra ad okot, hogy több helyütt azt lehet olvasni, hogy egy elektromosbusz-program ezt a fejlesztést veszélyeztetheti, illetve, hogy a kormányzat ezt a programot mégiscsak felülvizsgálja, miközben már korábban döntött arról, hogy nem

vizsgálja felül, hanem fut is a program, és 2017-18 között meg is valósulhat.

Nem tudom eléggé hangsúlyozni, mennyire fontos a III. kerület lakói számára ez a fejlesztés. Ezt több alkalommal elmondtam itt a Házban, és megbeszéltük már, hogy fontos, hogy az 1-es villamos meghosszabbítása az esztergomi vasútvonal fejlesztésével össze tudjon kapcsolódni, és fontos, hogy itt PPP-parkolók létesüljenek, és az is, hogy az agglomerációs közlekedést ez mennyiben segítené, az összfvárosi közlekedést is mennyiben segítené, és a III. kerületet is mennyiben segítené.

Kérdezem ezért államtitkár urat: konkrétan kitűzte-e a kormányzat a meghosszabbítás dátumát? Mikor kezdődik a projekt, ha igen, és meddig fog várhatóan tartani? Nagyjából milyen költségekkel számolnak, milyen műszaki tartalommal - hát nyilván nagyjából - valósul meg a beruházás? Történik-e PPP-parkolók építése? Illetve az esztergomi vasútvonal jelenlegi fejlesztéséhez képest valósítják-e meg a tervet, tehát összehangolják-e ezt a fejlesztést egymással? Köszönöm a választát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési miniszteriumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A tavaly augusztusban elfogadott nemzeti közlekedési infrastruktúra-stratégia projektlistáit tartalmazó kormányhatározat Külső Bécsi úti villamosvonal néven tartalmazza az 1-es villamos vonalának északi, sőt az 1-es villamos meghosszabbítása az Etele térig projekt néven a déli meghosszabbítását is. Az 1-es villamos mindkét irányú meghosszabbítását a '14-20-as integrált közlekedésfejlesztési operatív program támogatásából kívánjuk finanszírozni, egyébként korábban is ezt mondtuk.

Kormányhatározat nem rögzítette a konkrét dátumot a kezdésre és a befejezésre, de a jelenlegi tervek szerint a Külső Bécsi úti villamosvonal-beruházást 2017-ben meg tudjuk kezdeni, és 2018-ra szeretnénk befejezni. A fejlesztés összköltségét a jelenleg rendelkezésre álló tanulmány nettó 10,2 milliárd forintra becsülte. Szeretném azonban a figyelmét felhívni, hogy a projekt további előkészítése során az engedélyezési és kiviteli tervek elkészüléséig, valamint a műszaki tartalom esetleges változásával az említett határidők és az összeg is változhat.

A beruházás keretében megvalósul az 1-es villamos vonalának közel 3 kilométeres meghosszabbítása a Bécsi úton a Vörösvári út és a Budapest-Esztergom vasútvonal Aranyvölgyi megállóhelye között. Emellett kapcsolódó parkolók kiépítése és helyközi autóbusz-megállóhely létesítése is megtörténik. A projekt keretében a park and ride, azaz az autósok közösségi közlekedésére történő átszállást

könnyítő, valamint a kerékpárosokat segítő parkolók építését is tervezzük. A P+R és a B+R parkolókat az IKOP keretében finanszíroznánk, nem pedig a korábban, például az M5-ös és M6-os autópályák építésénél alkalmazott, és ezzel 2038-ig a költségvetésre jelentős terheket róó PPP-formában.

Tehát terveink változatlanok. Köszönöm a figyelmét. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **azonnali kérdésekre**.

Bárándy Gergely, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: **„Újabb kérdések a Buda-Cash-ügyben”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, Bárándy Gergely képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Buda-Cash Brókerház honlapján található felszámolói tájékoztatás szerint a Nemzeti Nyomozó Iroda zár alá vette a vagyont, és ezért a tájékoztató szerint az ügyfélvagyon kiadása jelenleg nem lehetséges. A befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról szóló törvény alapján - illetve ez egyértelműen azt rögzíti - a befektetési vállalkozás felszámolása során az ügyfél által a befektetési vállalkozásnál letétbe helyezett pénz, pénzügyi eszköz, illetve nyilvántartott pénzeszköz, az ügyfél tulajdonában lévő vagy őt megillető pénzügyi eszköz és pénzeszköz, valamint az árutőzsdei szolgáltatás tárgyát képező eszköz a befektetési vállalkozás, illetve az árutőzsdei szolgáltató bármely, az ügyfél javára vezetett számláján nem képezi a felszámolási vagyon részét. A törvény egyértelműen elkülöníti az ügyfelek vagyonát a társaság vagyonától, éppen ezért soron kívül kiadhatóvá teszi a vagyont az ügyfeleknek, azaz, hogy nekik ne kelljen megvárniuk a felszámolás végét, ezt lehetővé teszi a törvény, sőt erre kötelezi a jogalkalmazót.

Nyilvánvaló, hogy a Buda-Cash Brókerház Zrt.-nél elkövetett bűncselekmények elkövetőinek majdani jogerős elítélését követően végrehajtandó vagyonekbe nem érinti az ügyfelek vagyonát. Ha más nem is, a megbízói számlákon lévő eszközök mindenképpen az ügyfelek vagyonának tekintendők, de sajnos előfordulhat az is, hogy a saját számlán kimutatott eszközök egy része valójában ügyfélvagyon. Erről Harangozó Tamás képviselőtársam két kérdést is feltett miniszter úrnak. Önök írásban nem voltak hajlandók erre válaszolni. Most azt kérem, hogy akkor szóban próbáljuk meg, hátha sikerül.

Annyit mondjon meg, államtitkár úr, semmi többet, hogy mi a jogalapja annak az intézkedésnek, hogy ezt a vagyont nem adják ki, hiszen a Nemzeti Nyomozó Iroda lefoglalására hivatkoznak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Válaszára megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Amint önnek is tudomása van róla, a hivatkozott ügyben a Készenléti Rendőrség, a Nemzeti Nyomozó Iroda jelenleg is nyomozást folytat. A rendőrség az eljárást az ügyészség felügyelete mellett minden esetben a törvények betartásával végzi, és a büntető-eljárás szabályainak megfelelően foganatosítja a nyomozati cselekményeket.

A büntetőeljárásról szóló törvény értelmében az eljárásról felvilágosítás annak adható, akinek az eljárás lefolytatásához, illetőleg annak eredményéhez jogi érdeke fűződik. Ezt a tájékoztatást az érintetteknek a nyomozó hatóságtól kell kérni. Erre tekintettel a nyomozás részleteivel kapcsolatban több információt nem áll módomban elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra adom meg a szót a képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát sajnos, szóban sem sikerült megugrani ezt a problémát, ugyanis, amit ön adott választ és amit miniszter úr adott választ, az elfogadhatatlan, sőt felháborító, államtitkár úr. Ugyanis én most kifejezetten arra kérem, semmi olyan információt, ami a büntetőeljárásal kapcsolatos, ne adjon nekem.

(13.30)

Én összesen egy jogszabályi hivatkozást kérek öntől, hogy mi az alapja, mi a jogalapja e vagyontárgyak lefoglalásának. Nem azt kérdezem tehát, hogy hogy áll az eljárás. Nem azt kérdezem, hogy konkrétan milyen ügyben kinek akarják vagy kinek nem adják ki ezt a vagyontárgyat. Azt mondja meg, államtitkár úr, legyen szíves, hogy mi a jogalapja, melyik jogszabályhely az, amire hivatkozva önök ezt a vagyont visszatartják. Ez az egy kérdés. Ez nem a büntetőeljárásához kapcsolódó kérdés, ez egy egyszerű felügyeleti kérdés.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azt a jogomat talán nem vitatja el ön sem, hogy mint országgyűlési képviselőnek, a rendőrség törvényes működése ügyében bizony van keresnivalóm, és a kormányt ezen a területen ellenőrizhetem. Úgyhogy én ebben a körben kérek öntől információt, még egyszer mondom, nem arról, hogy hogy áll a büntetőeljárás, hanem arról, hogy mi a jogalapja a lefoglalásnak. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bárándy képviselő úr. A viszonzás megilleti az államtitkár urat is.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Én az ön képviselői jogát teljes mértékben tiszteletben tartom és elismerem, és köszönöm, hogy ezt a kérdést itt a tisztelt Ház előtt szóba hozta, de a törvények, amelyekre az előbb a válaszom első részében hivatkoztam, minket ennek a válasznak a megadására köteleznek.

Egyébként tájékoztatásul még elmondom, hogy a Budapest Brókerház felszámolása jelenleg is folyamatban van. A meglévő és kiadható ügyfélvagyonon felüli követelésekre a Befektetővédelmi Alap fizet kártalanítást, 6 105 400 forintig (*Gúr Nándor: Arra válaszolj, hogy mi a jogalapja!*) A Budacashhez tartozó DBR-banksoportnál az Országos Betétbiztosítási Alap fizetett. (*Gúr Nándor: Olvasási gyakorlatot folytat? Mi a jogalap?*) A problémás esetek kivételével (*Dr. Bárándy Gergely: Csak egy jogszabályhelyet kérdezek!*) minden ügyfél már megkapta a kártalanítást. (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*)

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Urak! A hasonló esetek elkerülése érdekében mindent meg kell tenni. Ez közös felelősségünk, ezért a kormány erre vonatkozóan törvényjavaslatot nyújtott be. Köszönöm szépen. (*Taps a Fidesz soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Mirkóczki Ádám, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „Mi változott?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan **közfeladat-ellátása miatt** a válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Megvárom miniszterelnök urat. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**A brókerbotrány kezelését megfelelőnek tartja-e a kormány?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Igen, köszönöm.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszter úr, mint minden biztonnyal tudja, jó ideje kirobbant már a brókerbotrány, 300 milliárd forint fölötti károkozásról beszélhetünk. Sajnos a saját

választókerületem, Cegléd és környéke súlyosan érintett ebben a brókerbotrányban. Jó néhány ember a Hungária Értékpapírhoz vitte el a megtakarításait, annak reményében és azzal a bizodalommal, hogy egy hatóságok által felügyelt cégnél legális befektetés formájában biztonságban tudhatják ezek az emberek a pénzüket. Amikor bementek a Hungária Értékpapír Zrt.-hez, akkor azonban egy Biztonság Trade Kft. nevű cégnek a papírját dugták az emberek orra alá, és ennek nevében vették el az emberek pénzét, visszaélve azzal a bizalommal, hogy egy, az elvileg hatósági engedélyek birtokában működő cég befektetési természetes módon biztonságot jelentenek az oda befektető ügyfelek számára.

Egyes sajtóhírek szerint a választókerületemben és környékén 25 ezernél több károsultja van ennek az intézkedésnek, annak, hogy a hatóságok éveken keresztül nem ellenőrizték le érdemben ezt a vállalkozást, nem találtak érdemben okot arra, hogy megszüntessék a tevékenységét, és most bizony eljutottunk abba a helyzetbe, hogy a Fidesz országgyűlési képviselője hallgat ebben az ügyben. Most én vagyok kénytelen képviselni ezekben az embereknek az érdekeit, és hallatni az Országgyűlésben a hangjukat annak érdekében, hogy ezek az emberek is kártérítésben részesüljenek, hiszen a Magyar Nemzeti Bank, amelyet az ön elődje, Matolcsy György vezet, elmulasztotta a törvényi kötelezettségét, elmulasztotta ellenőrizni, szigorúan számon kérni ezt a brókerceget, és ezért tűnhetett el az emberek pénze. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszára megadom a szót Varga Mihály miniszter úrnak.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy a kérdésre - tekintettel arra, hogy az a brókerbotrány kezelésére vonatkozott - egy kicsit átfogóbb választ adjak. Először is szeretném arra emlékeztetni, hogy a kormány és a Fidesz frakciója és a kormánypárti frakciók is rendkívül sok olyan azonnali és példa nélküli lépést tettek az elmúlt időszakban, amelyek elsődleges célja az volt, hogy a pénzügyi bizalom ezekben az eszközökben visszaálljon.

A pénzügyi bizalom helyreállítása volt a legfontosabb célunk, és azt gondolom, hogy ennek érdekében hoztunk eddig is lépéseket, és fogunk hozni ezután is lépéseket.

Április 18-án már hatályba is lépett a Quaestor károsultjainak kárrendezését biztosító követeléskezelő alap, erről ma már itt volt szó a parlamentben. Azt gondolom, hogy itt is a személyek és a cégek gyors kárrendezéséről rendelkezünk. Tehát ebből a szempontból az intézkedés rendkívül gyors volt, és azt gondolom, példaértékű, hiszen a kárértéket is megemeltük, a kárrendezés erre a 32 ezer ügyfélre már folyamatban van. Elindult az igények benyújtása.

További lépésként a gazdasági minisztérium előkészített egy törvénymódosító csomagot, amelynek célja a pénzügyi közvetítőrendszer fejlesztése. Ezt már elkezdte tárgyalni a parlament, az Országgyűlés. Ez az ön által is - egyébként jogtalanul - kifogásolt felügyeleti tevékenységre vonatkozóan további szigorítást tesz majd szükségessé. Véleményünk szerint szükség van arra, hogy a bírságolási szabályok megváltozzanak, és sokkal hatékonyabban tudjon a Magyar Nemzeti Bank fellépni azokkal a cégekkel szemben, amelyek a tőkepiacok szempontjából bizonytalanságot jelentenek.

Végül, de nem utolsósorban a Fidesz-frakciócsoport is kezdeményezett egy ilyen módosítást, a brókerbotrányok áldozatainak kártérítését szolgáló vagyoni biztonságba helyezéséről szóló törvényt. Ezt a kormány teljes mértékben támogatta.

Tehát azt kell önnek mondanom, hogy a felügyelet eljárta mint hatóság az elmúlt időszakban, a Fidesz-frakció és a kormány is a maga részéről a szükséges lépéseket pedig megtette a káresetek enyhítésére és a bizalom helyreállítására. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Egyperces vizsgálatra van lehetősége a képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Miniszter úr, arra adjon akkor, legyen kedves, választ, hogy amikor a kormányoldal törvénykezik, akkor miért egyetlen céget, miért csak a Quaestor ügyfeleit érinti a kártalanítás, miért nem terjed ez ki más ügyfelekre is, akik hasonló módon károsultak. Nincs-e emögött valamilyen politikai megfontolás?

Azt is fontos látni, hogy ezeknél az embereknél azzal éltek vissza, hogy éveken keresztül - az ön elmondásával szemben - nem ellenőrizte le a tevékenységét a Magyar Nemzeti Bank ennek a bróker-cégnek, és éppen ezért lehetett kifosztani az embereket, visszaélve azzal a bizalommal, hogy elvileg a Magyar Nemzeti Bank ellenőrzése alatt álló bróker-cégről van szó. Ezzel a bizalommal vitték oda az emberek a pénzüket, most pedig láthatóan a kormány arra készült, hogy ezeket az embereket bajban hagyja. Nagyon sok egzisztencia elment ezen, egyszerűen földönfutók lettek azok az emberek, akiknek a képviselőletemben én most szólok.

Tehát nyomatékosan kérem a miniszter urat, hogy ezeket az embereket ugyanúgy kártalanítsák, és kutassák fel igenis az eltűnt vagyont. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az egyperces vizsgálat megilleti a miniszter urat is.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! A kormány, még egyszer mondom, azonnali lépéseket tett a károsultak védelme és a bizalom helyreállítása

érdekében. Az ön által konkrétan említett ügyben is szeretném azt hangsúlyozni, hogy még nem zárultak le a vizsgálatok. Tehát van egy jogi lépéssorozat, egyik lépés nem előzheti meg a másikat. Ebben az esetben is tisztázni kell azt, hogy ez a cég, az ön által említett cég, milyen szerepet játszott ebben a visszaélésben, történt-e olyan mértékű jogsértés, ami egyébként további lépéseket vonhat maga után. És egy másik lépéssorozat az, amikor egyébként a csőd- vagy felszámolási eljárás keretében a szükséges vagyontárgyak lefoglalásával, értékesítésével a károsultak kárigényét megpróbáljuk rendezni.

Azt kérem tehát öntől is, hogy legyen türelemmel, ebben az ügyben is folynak a hatósági eljárások. Amint ezek lezárulnak, akkor lehet egy tiszta képet kapni arról, hogy kit milyen jogsértés terhel, és hogy egyébként a lefoglalt vagyoni és a lefoglalt eszközök értékesítéséből származó bevétel a károsultak igényét tudja-e rendezni vagy sem. Erre ma jelenleg még nem lehet válaszolni. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Közbeszerzések kézi vezérlése?**” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszként Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

(13.40)

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! Mint ön is tudja, az elmúlt két napban a sajtó attól volt hangos, hogy a miniszterelnök és egy miniszter eldönti: ki és milyen beruházást valósít meg európai uniós forrásból és mennyiből. Ezt először miniszter úr *(sic!)* elismerte, majd a második nap, amikor érezte, hogy ez mégis csak kínos, cáfolta.

De az elmúlt évek gyakorlata miniszterelnök úr első nyilatkozatát igazolja, azt, hogy az uniós pénzek elosztása lényegében kézi vezérléssel történik. És ez nincs jól, nincs jól, legalább öt dolog miatt.

1. Magyarországon fejlesztés, beruházás csak uniós pénzből valósul meg, lényegében, amióta tagjává váltunk az Uniónak. Ezért különös jelentősége van az uniós támogatások felhasználásánál a tisztességes versenynek. Önök viszont a kézi vezérléssel, a tisztességes verseny korlátozásával drágábbá teszik a készülő projekteket, így pedig sokkal kevesebb olyan fejlesztés valósulhat meg, ami az emberek tényleges életkörülményeit javítja.

2. Ennek a gyakorlatnak köszönhető, hogy a fejlesztési pénzek többsége ugyanahhoz a szűk körhöz kerül. Így nem fejlődhet a gazdaság, nem erősödhet

nek a kis- és közepes vállalkozások, nincs munkahelyteremtés. A magyar kis- és középvállalkozások legfeljebb alvállalkozók lehetnek a megbízási díj töredékéért, így pedig létminimum alatti fizetésekhez juthatnak az alvállalkozók dolgozói.

3. Nem igaz, hogy önök a hazai kis- és középvállalkozásokat kiemelten támogatnák. Ha így volna, akkor nem látnánk a nyertesek között ennyi konzorciumot, teli külföldi mamutcéggel.

4. Maguk a fejlesztési célok, pályázati kiírások is eltorzulnak, hiszen az a fontos szempont, hogy ki nyerjen.

5. És nem utolsósorban azért is elfogadhatatlan az önök gyakorlata, mert rossz példát mutat a társadalomnak.

Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, jogos a kérdés: mikor alakítják át végre úgy a fejlesztési pénzek elosztásának rendszerét, hogy az ne a Fidesz-KDNP gazdasági háttérjének kiszolgálását jelentse, hanem az ország valódi fejlődését, a magyar kis- és középvállalkozások erősödését, és mindebből a társadalom profitáljon? *(Varga Mihály: Legyen több külföldi, igaz? - Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is, a téma több komolyságot érdemel annál, mint hogy egy volt amerikai nagykövet zavaros visszaemlékezésére alapozhatnánk ezt a beszélgetést. Megjegyzem, az amerikai kormány és a magyar nemzet viszonyának nem egy barátságos lépése az, hogy egy volt amerikai nagykövet, meglehetősen ízléstelenül, a valóságtartalmat nem visszakövethető módon ad tájékoztatást magánbeszélgetésekről vagy félhivatalos beszélgetésekről. Senki nem tudja, hogy ezeken a négy szemközti beszélgetéseken mi hangzott el, csak egy amerikai meseirodalom-részt olvashatunk a nagykövet asszony keresetkiegészítő tevékenységének részeként, amire nem alapoznék parlamenti vitát, de mivel ön kérdezi, és ön elhivatottan foglalkozik ezekkel az ügyekkel, szívesen válaszolok.

Először is, szeretném megnyugtatni önt, hogy az Európai Bizottság minden évben auditálja a magyar pénzosztási rendszert, ami az Európai Unió forrásaira vonatkozik. Tehát Magyarországon az Európai Bizottság az európai adófizetők pénzét keményen monitorozza, hogy hogyan és mire költjük el. A magyar hibaarány az Európai Unió átlaga alatt van, a források 2 százalékánál kevesebb esetben találtak hibát az Európai Unió vizsgálóbiztosai, akiknek az a dolguk, hogy megpróbálják megfékezni az esetleges visszaéléseket.

A döntéshozatali mechanizmusról szeretnék világosan és egyértelműen beszélni, mert itt arról van szó, hogy hogyan dönt a kormány egyes ügyekben.

Először is, a kormány jóváhagyja az úgynevezett operatív programokat - most nyújtottuk be a legutolsót, a vidékfejlesztési operatív programot a múlt héten -, ezt követően az operatív programot jóváhagyja az Európai Bizottság, majd jóváhagyja a kormány a pályázati felhívásokat és akcióterveket. A közreműködő szervezetek, állami szervezetek vagy éppenséggel mások is, kiírják a pályázatot, lebonyolítják, és a pályázatok lebonyolítása után az egymilliárd forintnál nagyobb összegű pályázatokat nézi meg a Nemzeti Fejlesztési Kormánybizottság, amely nem arról dönt, hogy melyik cég nyerjen, hanem hogy kötelezettség vállalható-e vagy sem.

Szívesen folytatom a válaszban majd azt, hogy hogyan is döntünk. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Schmuck Erzsébet képviselő asszony viszonzó válaszát hallgassuk meg.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Miniszter úr, az, hogy az uniós pénzek elosztásával baj van, az már többször bebizonyosodott. 2011-től tavaly novemberig az Európai Unió Csalás Elleni Hivatala, az OLAF 34 korrupciógyanús ügy bizonyítékait adta át az ügyészségnek. Sajnos kijelenthetjük a hétköznapi gyakorlat ismeretében, hogy ez csak a jéghegy csúcsa. És nemcsak az autópályákra, infrastruktúrára, betonra és acélra kell itt gondolni; a humán felzárkóztatásra: a társadalmi igazságtalanságot csökkenteni hivatott humán programok ugyanúgy a mutyi mocsarában vergődnek.

Nem most derült ki, hogy a fejlesztési forrásokat önök igen sajátos szempontrendszer szerint használják fel. Az LMP számtalan alkalommal felhívta a figyelmet az Öveges-programmal kapcsolatos visszaélésekre vagy a „Híd a munka világába” program pénzlenyúlásaira. Ezek mind egymilliárd forint feletti keretösszeggel rendelkező pályázatok, így feltételezhető a miniszterelnök úr nyilatkozata alapján, hogy ezekről a pályázatokról is négy szemközt döntöttek. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A viszonzó válasz megilleti a miniszter urat.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Négy szemközt nem dönt a miniszterelnök senkiről és semmiről sem, ami a kormánydöntéseket illeti. A Fejlesztési Kormánybizottság munkája mint az európai uniós pénzek felosztása, az Európai Unió által hitelesített formában történik.

Az egymilliárd forint fölötti lefolytatott eljárásokat nézi meg a Fejlesztési Kormánybizottság kötelezettségvállalás előtt. Amennyiben például a gazdasági versenyképesség operatív program keretében nyer egy vállalkozás egymilliárd forintnál többet, akkor látjuk azt is, hogy melyik cég nyeri meg ezt a pályázatot. Amennyiben azonban állami cégek építési beru-

házásairól van szó, ezek a konkrét kedvezményezetek által lefolytatott fejlesztési közbeszerzések nem kerülnek a kormány elé, hanem a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő vagy éppenséggel a Magyar Államvasutak dönt arról, hogy hol mi valósul meg. Mindaz, amiről ön beszél, nem jár a kormánynál, nem jár négyszemközt a miniszterelnöknél, hanem van egy bejártatott, az Európai Bizottság által jóváhagyott struktúra, ahol a döntések megszületnek.

Ami a hibák arányát illeti, képviselő asszony, az Európai Bizottság állítása szerint a magyar rendszer jól működik, és a hibák az Európai Unió átlaga alatt vannak. Szerintem tartzuk tiszteletben, amit ők mondanak az Európai Unió adófizetőinek a pénzéről. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Font Sándor, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökség vezető miniszter úrnak: **„Hogyan segíti a térségben élőket a Kalocsa és Paks közötti új Duna-híd?”** címmel. Font Sándor képviselő urat illeti a szó.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A Kalocsa és Paks térségében élőknek egy régi vágyát, kívánságát teljesítheti a kormány azzal a döntésével, amit múlt héten hozott, hogy a két város közelségében, térségében egy új összekötő közúti hidat szeretnénk építeni a kormány döntése alapján.

Közismert, hogy ez a kérdés régóta a térségben élők gondolatában ott volt, különféle javaslatok születtek is arra, hogy ezt az összeköttetést meg kellene teremteni, de egyértelművé vált, hogy az elmúlt hónapokban, amikor is a Paks II. atomerőművi energiakiváltás, -pótlás érdekében lakossági tájékoztatást tartott a kormány és Aszódi Attila kormánybiztos úr, nem volt olyan település, ahol ez a kérdés ne merült volna fel a lakosok részéről. Nem kérdéses, hogy elsősorban az atomerőmű építéséhez kapcsolódva gondolják azt a kívülállók, hogy ez egy hatalmas lehetőség a Duna bal partján élőknek, mintegy 6-8, esetleg 10 ezer olyan érintettje lehet, vállalkozóként, alkalmazottként, aki akár az erőmű építési szakaszában, netán az erőmű általános üzemelési időszakában is részt tud venni ezekben a folyamatokban, hiszen nem kell 80-100 kilométerrel körbekerülni elérni Paksot és vonzáskörzetét.

Mi úgy látjuk, hogy ezenkívül is számos jelentős problémát oldhat meg egy esetleges híd építése, például a Kalocsán működő kórház rendkívül komoly ellátási körzetet tud biztosítani a Duna jobb partján élőknek, akiknek a közelében nincs kórház, de akár a logisztikai bázis területe, akár a Glencore növényolaj-ipari céghez rendkívül nagy mennyiségű, több mint 600 ezer tonna mezőgazdasági alapanyag beszállítását is egyszerűsítheti a Dunántúlról érkező gazdák számára.

Kérdezem miniszter urat, hogy önök hogyan látják, mire alapozzák a javaslatukat, hogyan segítheti a térségben élők életét Kalocsa és Paks között egy esetleges Duna-híd felépítése. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Válaszadásra megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

(13.50)

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Ha megengedik, azzal kezdeném, hogy 41 lakossági fórumot folytattunk le államtitkár-kollégáim segítségével, Aszódi Attila kormánybiztos úr vezetésével, és 3 ezer választópolgárral találkoztunk az érintett megyékben; ez jelenti Tolna megyét, illetve jelenti Bács megyét.

Szeretném elmondani azt is, hogy a választópolgárok elsősorban többsége támogatta a beruházás megvalósítását, ami a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartását illeti; természetesen vannak elképzeléseink. A vita nem arról folyt, hogy legyen vagy ne legyen beruházás, hanem a vita arról folyt, hogy hogyan valósuljon meg ez a beruházás. Sajnálom, hogy azok a képviselőtársaink, akik egyébként a parlamentben rendszeresen és hangosan ellenzik az atomerőmű életben maradását és az atomerőmű bezárásáért kampányolnak tulajdonképpen, nem voltak ott ezeken a lakossági fórumokon, és nem tapasztalhatták meg a lakosság véleményét, bár a lakosságra és a népre szívesen hivatkoznak. Tehát azt biztosan állíthatom, hogy az atomerőmű közvetlen közelében - a hatósági eljárásban érintett 41 település tekintetében egész biztos - ez a 41 település támogatja ezt a beruházást.

Létre fogunk hozni egy társadalmi tanácsot, egy egyeztető fórumot a 41 polgármester és a térség országgyűlési képviselőinek részvételével, és meg fogjuk teremteni a Paks II.-beruházás jegyében a korábbi együttműködés formáinak a továbbvitelét, szeretnénk a települések fejlődéséhez hozzájárulni.

A kormány döntött arról is, hogy a legfontosabb, Bács megyeieket érintő ügyet napirendre tűzi: ez a Kalocsa-Foktő-Dunaszentgyörgy között megvalósuló híd megépítése, amely egy kétfunkciós híd lehetne, tehát lehetne vasúti és közúti híd egyszerre, mintegy 40 milliárd forintba kerülne a beruházás megvalósítása, három és fél évet venne igénybe.

A miniszterelnök és a kormány egyértelműen támogatja ennek a beruházásnak a megvalósítását, mert úgy gondoljuk, hogy a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartása óriási gazdasági lehetőség mind a két megye szempontjából, már önmagában az építés is. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás megilleti a képviselő urat.

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, miniszter úr. Azt hiszem, olyan számok hangoztak most el, amelyek a kétkedőket is megnyugtathatják arról, hogy van értelme a Kalocsa és Paks közötti új közúti Duna-híd megépítésének. Jómagam a Duna bal partján lévő tájékoztató rendezvények majd mindegyikén részt vettem, és ott valóban nem arról volt szó, hogy az atomerőmű kapacitáskiváltásának kérdése felmerülhetne-e, hanem az az egyetlen kérdés volt, hogy a Duna bal partján élők ebbe hogyan kapcsolódhatnak be, miként tudják annak esetleges hasznait is élvezni akár vállalkozóként, akár munkaerőként, alkalmazottként.

Mint említettem, további olyan lehetőségeket is látunk egy esetleges Duna-híd kapcsán, mint a régi orosz katonai bázis, repülőtér: ma már ipari park, az önkormányzat tulajdonában van, és a deponálás, anyaglerakás helyeként olyan lehetőséget biztosít, hogy nem kell pótlólagos beruházásokat tenni. Bízom benne, hogy majd még olyan előnyöket is fel fogunk tudni sorolni (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), amelyekre most még választ nem is adhatunk, és a későbbiek mutatják meg, hogy nagyon logikus volt, ezért az ott élők már csak azt kérdezik, hogy mikor láthatják annak elkészültét. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzó válasz megilleti a miniszter urat.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Szeretném megköszönni mindazon képviselőtársaimnak a lakossági fórumokon való részvételt, akik fontosnak tartották az általuk hivatkozott választópolgárok véleményét, így azt hiszem, az ön számára is hasznos volt, képviselő úr, hogy az atomerőmű-kapacitás fenntartása kapcsán a vitában milyen álláspontot képviseljen.

Másrészről pedig szeretném még egyszer megerősíteni, hogy a kormány utasítást adott a Fejlesztési Minisztériumnak a tervezőmunka elkezdésére, tanulmányterv készül először. Három, három és fél évre van szükség a beruházás megvalósításához, 2017-18-ban szeretnénk a kivitelezési munkák fizikai részét megkezdeni a Paksi Atomerőmű kapacitás-megtartása érdekében, a hatósági engedélyezési eljárás gőzerővel zajlik. Az első közmeghallgatásra Paks városában került sor 530 résztvevővel abszolút támogató hangulatban, és az első nemzetközi közmeghallgatásra pedig június 10-én, Kijevben kerül sor.

Az engedélyezési eljárás is zajlik. 40 milliárdos beruházásról van szó a híd vonatkozásában, a Paksi Atomerőmű kapacitásfenntartása pedig 8 ezer munkahelyet jelenthet a két megyében, ami érdemben fog a GDP növekedéséhez hozzájárulni, és például a volt kalocsai laktanya fenntartásában, illetve a jövőjében is érdemi befolyást gyakorolhat. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszternek: „**Azbesztbiznisz Várpalotán?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszadásra V. Németh Zsolt államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Gógös Zoltán jelzésére.*) Jelzi, hogy igen. Gógös Zoltán képviselő urat illeti a szó.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Tegnap este egy lakossági tájékoztató volt Várpalotán, és jó néhány kérdés felmerült az ottani azbeszttel szennyezett hulladék lerakásával kapcsolatban, de én most egy más típusú kérdést szeretnék az államtitkár úrnak feltenni, ami ott tegnap nem hangzott el.

Megnéztem azt az engedélyt, amely az egységes környezethasználati engedély módosításáról szól. Az érintett cég, aki ezt a veszélyes hulladékot Várpalotára vagy Inotára kívánja szállítani, 2015. február 23-án adta be az ötödik módosítási kérelmét a környezethasználati engedélyük kapcsán, a depónia kapcsán, és 18 nap alatt sikerült a kft.-nek ezt az engedélyt megszereznie. Nem tűnt az fel senkinek, államtitkár úr, hogy ilyen gyorsan hogyan lehet egy olyan engedélyt megszerezni, amelyben négy oldalon sorolják fel azokat a veszélyes anyagokat, amelyeket melleleg egy lakossági hulladéktárolóban ezután el lehet majd helyezni?

Azt kérdezem, államtitkár úr, az se tűnt fel senkinek, hogy ennek kapcsán indulhatott ez a vállalkozás azon a fővárosi vagy pontosabban Pest megyei tenderen, amit ő aztán megnyert, annak ellenére, hogy ebben az esetben 170 kilométerre kell szállítani 27 ezer tonna azbeszttel szennyezett anyagot. Tényleg senkinek nem tűnt az fel, hogy ilyen volumenű, ilyen tömegű szállítás mellett hogyan lehetett ez a legjobb ajánlat? Nyilván úgy, hogy a másik két depónia más típusú eljárással dolgozott volna.

Azt szeretném kérdezni, államtitkár úr, hogy mindig ilyen rekordgyorsasággal dönt-e a környezetvédelmi hatóság vagy csak bizonyos esetekben, főleg akkor, amikor 1,3 milliárdos bizniszről van szó. Ezekre kérnék választ. Erre ott tegnap nem történt kérdés sem, de válasz sem. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót V. Németh Zsolt államtitkár úrnak.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány döntése értelmében talán egy évtizedes gond fog megoldódni Zagyvaszánton, ahol azbeszttel keveredett bontási, építési törmelék hatalmas mennyiségben halmozódott fel. Ennek az elhelyezésére egy közbeszerzési eljárást követően a várpalotai lerakó tűnt a legalkal-

masabbnak, és ma is azt tartjuk a legalkalmasabbnak; azért, mert biztos állíthatjuk, hogy környezet-szennyezés és egészségkárosodás a kármentesítés során nem lesz sem Zagyvaszántó körzetében, sem Várpalotán - de mérgekeverés, az igen. Én mérgekeverés körébe sorolok minden olyat azon emberek részéről, akik teljesen tisztában vannak az azbeszt természetével, hogy az milyen körülmények között szennyez, okoz egészségkárosodást, és keresünk mindenféle indokot, hogy egy mindenféle szempontból tiszta közbeszerzési eljárást és egy kijelölt lerakót megkérdőjelezzenek.

Először is, nem akkor indult közvetlenül ennek a lerakónak a vizsgálata, amikor a tárgyalásos közbeszerzési eljárás megjelent, hanem a múlt év őszén keresett már meg a felügyelőség több tucat lerakót, megvizsgálva a lehetséges megoldásokat, mert néhány feltétele van annak, hogy ezt a hatalmas mennyiséget, 26 ezer tonnát elhelyezzünk lerakóban.

Először is, rendelkeznie kell ennek a lerakónak olyan lehetőséggel, hogy különálló medencét alakítsanak ki; ez nagyon kevés helyen adatik meg. Emellett vizsgálnunk kellett azt is, hogy vajon milyen az éves és a végső kapacitása. A többire majd a következő egy percben válaszolok.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A képviselő urat egyperces viszonzválasz illeti meg.

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Államtitkár Úr! Én azt kérdeztem, hogy a környezetvédelmi hatóság minden esetben kiad-e 18 nap alatt környezetvédelmi engedélyt. Vagy kijelölték ezt a depóniát? Nyilván megvolt az oka, hogy miért, és úgy, hogy senkit meg nem kérdeztek, se a várpalotai képviselő-testületet, se az ottani lakosságot, elkezdtek oda szállítani május 10-én ezt a veszélyes hulladékot.

(14.00)

Tegnap a várpalotaiak világos választ adtak, államtitkár úr. Ők nem kérnek ebből az anyagból.

Azt szeretném kérdezni végül - ennek a folyamatnak a kivizsgálása után majd nyilván visszatérünk erre az ügyre, amikor ez lezárul, de én most sem értem, hogy sikerült az az engedély ilyen gyorsan -, hajlandók lesznek-e tudomásul venni a várpalotaiak döntését, és olyan helyre vinni ezt a veszélyes hulladékot, ahol nem 170 kilométerre kell keresztülvinni az országon.

Erre a kérdésre kérek választ, és nem arra, hogy az azbeszt mit csinál. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Öné a szó, államtitkár úr.

V. NÉMETH ZSOLT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Pedig lényeges dolog, hogy az azbeszt mit csinál. Nyilvánvalóan a kormányzat szá-

mos más szempontot is mérlegelhet. Engedje meg, hogy én a környezetvédelmi aspektusokat hozzam ide.

És folytatom azzal, hogy megvizsgáltunk 18 önkormányzati tulajdonú lerakót és 12-t, amely nem önkormányzati, mégpedig azért, mert európai uniós forrásból lakossági kommunális hulladéokra épített lerakóba nem biztos, hogy elhelyezhető 26 ezer tonna építési törmelék, azért, mert nem arra kaptuk az európai uniós forrást. Mindamellet a kialakítása is olyan a várpalotainak, ami minden biztonsági szempontnak megfelel. Csak azért volt ilyen gyors a hatóság, mert erre volt szükség, mert olyan igény van arra, hogy ezt az ügyet gyorsan oldjuk meg.

És még egyszer hangsúlyozom, az eljárás előtt hónapokig vizsgálódott a felügyelőség, hogy kiválassza a lehetséges lerakókat. Ezt a vizsgálódást egyébként folytatjuk, a kormány elé tárjuk, de ha valaki azt kérdezi, hogy dupla áron helyesnek tartom-e máshol elhelyezni ezt a törmeléket, akkor azt mondom, hogy nem. Mert ha van szabad 1,3 milliárd, akkor hasonló fontos környezetszennyezések felszámolására kelle-ne fordítani.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszter úrnak: „**A tegnapi miniszterelnöki látogatás fényében mi a minisztérium álláspontja a debreceni menekülttáborral kapcsolatban?**” címmel.

Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Kulcsár Gergely képviselő urat illeti a szó.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Orbán Viktor tegnapi debreceni látogatása több érdekességgel szolgált, többek között olyan dolgokról beszélt menekültügyben, amit a Jobbik már évek óta szorgalmazott. A következő mondat is elhagyta a miniszterelnök úr száját: nem bővíteni kell a befogadó állomást, hanem bezárni.

Emlékezhetsz rá, államtitkár úr, pár héttel ezelőtt arról beszéltem a Ház falai között, hogy 143 millió forintot költenek arra, hogy bővítsék a tábor, és újabb menekültek, bevándorlók százaival terheljék Debrecen városát. A Jobbik már régóta szeretné elérni, hogy elkerüljön Debrecen belterületéről a tábor, azonban az újdonság, hogy a Fidesz is ezt akarja. A kormányfő szavai hiteltelenek bevándorlásügyben, ugyanis az elmúlt öt évben nem tettek lépéseket a szocialisták által megszüntetett határőrség visszaállításának érdekében sem. Ez számos európai országban létezik.

Azért is hiteltelenek, álságosak és propaganda-ízűek a miniszterelnök szavai, mert a Jobbik debreceni menekülttáborral kapcsolatos törekvéseit nem

támogatták éveken keresztül, pedig számos fórumon, sajtótájékoztatókon, tüntetéseken és parlamenti, önkormányzati felszólalások tucatjain jeleztük azt, hogy a debreceniek érdeke azt kíváná, hogy zárttá tegyék a menekülttábort és a későbbiekben elköltöztessék azt. Maga az államtitkár úr is mindig mellébeszél, akárhányszor is kérdeztem a Ház falai között ez ügyben.

Most ismét megkérdezném, hogy a miniszterelnök úr szavai tükrében mit gondol erről az ügyről, és két kérdést tennék fel, amire egyenes, érdemi választ várok. A határőrséget vissza kívánják-e állítani - a teljesen fölösleges és ócska kérdésekből álló nemzeti konzultáció költségéből megoldható lenne ez a kérdés -, és a debreceni menekülttábor bezárása felé tett első lépésként zárttá kívánják-e tenni a debreceni befogadó állomást? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Miniszterelnök úr tegnap elhangzott szavai azokat a célokat tartalmazzák, amiket eddig is követtünk. Hangsúlyozzuk, hogy a nemzetközi menekültügyi szabályokat eddig is és ezután is betartjuk. Akiknek az élete a hazájukban dúló háborús körülmények miatt veszélyben van, azokat továbbra is befogadjuk, ellenben azok, akik otthon nincsenek veszélyben, akik csak hasznot akarnak húzni a magyarországi tartózkodásukból, szociális segélyekből akarnak megélni, és élőszködni akarnak az országon, azoknak itt nincs keresnivalójuk. Az illegális bevándorlást minden esetben törvénysértésnek kell tekinteni, ha nem szabályozzuk a bevándorlókat, akkor a kormány által célul kitűzött polgári berendezkedésnek semmi esélye nem lesz.

Ami a két kérdést illeti, jelenleg is van Magyarországnak határőrsége, a magyar rendőrség látja el 2008. január 1-je óta ezeket a feladatokat, méghozzá nemzetközi szinten is, az Európai Unió és a Frontex által is elismert kitűnő minőségben. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani a magyar határőrség személyi állományának, a magyar rendőrség személyi állományának, akik határőrizeti feladatokat látnak el. Ezt az állományt egyébként az elmúlt években folyamatosan megerősítettük, mint ahogy megerősítettük a rendőrséget is. Erre komoly költségvetési forrásokat biztosítottunk, komoly jogszabályi háttérrel, szigorúbb törvényeket fogadtunk el, amelyeket önök soha nem szavaztak meg, képviselő úr.

Sajnálom, hogy önök ezeket a törvényeket soha nem támogatták, soha nem támogatták azt, hogy itt rend legyen ebben az országban. Úgyhogy ennek ellenére mi mindent megteszünk annak érdekében, hogy rend legyen az országban, hogy az országot

megvédjük, hogy az ország határait megvédjük, és a miniszterelnök szavaival kapcsolatban pedig világosan kifejtettük az álláspontunkat, követjük ezeket a szavakat. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces viszonzulásra van lehetősége képviselő úrnak.

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Önálló határőrségre gondolunk, hisz az déli határainkon, ami folyik, gondolom, ön is jól tudja, hogy hogy özönlenek a menekültek szabadon hazánkba. Ha önálló határőrségünk lenne, ez nem történhetne meg.

Azzal kapcsolatban ismét nem mondott egy fél mondatot sem, hogy a debreceni menekülttábort zárttá kívánják-e nyilvánítani, zárttá kívánják-e tenni, hogy a menekültek szabadon ne mozoghassanak Debrecen területén.

És még egy kérdésre kitérnék, ez pedig a bevándorlási kvóta, ami, ha bekerül az EU jogrendszerébe, ahogy Vona Gábor elnök úr is mondta, akkor arról a Jobbik népszavazást kezdeményez, és ekkor nyilvánvalóvá válhat a pártok álláspontja, ugyanis ez egy olyan kérdést nyit meg, amely nagyon káros lehet a jövőben hazánkra nézve, hisz a hazánkra szabott kvótaszám ugyan kevesebb, mint amennyi bevándorló özönlik hazánkba, de ezt a későbbiekben a nyugati államok felülírhatják és drasztikusan növelhetik.

Kérem szépen, ezekre reagáljon. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A viszonzulás megilleti az államtitkár urat.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! A Fidesz-KNDP nemzeti konzultációt kezdeményezett a bevándorlásról, a menekültkérdésről. Ennek a nemzeti konzultációnak az elindítása megtörtént. Bízunk abban, hogy olyan nemzeti egyetértés alakul ki ebben a nagyon fontos kérdésben, aminek alapján a szükséges törvényeket meg tudjuk hozni.

Jelenleg az uniós szabályok megkötnek bennünket, de mi azért küzdünk, hogy ezeket a szabályokat meg tudjuk változtatni, és a bevándorlás, a menekültügy nemzeti, nemzetállami hatáskör legyen. És ha ez így lesz - amit nagyon szeretnénk, és bízunk abban, hogy Magyarország polgárai támogatják ezt a kezdeményezésünket -, akkor meg fogjuk tenni a szükséges intézkedéseket a debreceni menekülttáborral kapcsolatban is.

Addig is arra kérem önöket, hogy támogassák a kormányt, támogassák a kormánynak a rendet, a közbiztonságot, az ország határait védő politikáját, hiszen, még egyszer mondom, a rendőrséget megerősítettük, megerősítettük a határrendészeti egységeket *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, technikai felszerelést javítottunk, és mindent megteszünk an-

nak érdekében, hogy rend legyen. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszter úrnak: **„Mennyit tervez a kormány a K+F tevékenység támogatására a 2020-ig tartó uniós költségvetési időszakban?”** címmel. Vejkey Imre képviselő urat illeti a szó.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Miniszter Úr! A kutatás-fejlesztés a kreatív tudásbázis célzott, szisztematikus bővítése. A kutatás-fejlesztés és a segítségével megvalósuló innováció nemzetstratégiai kérdés, hazánk számára az egyik kitörési pont.

Az innováció segítségével minél több magyar és Magyarországról származó termékkel találkozhatunk a világban. A kutatás-fejlesztés társadalmi szerepét jól ismerte fel a kormányzat, amikor 2013-ban elfogadásra került a „Befektetés a jövőbe” nemzeti kutatás-fejlesztési és innovációs stratégia 2020, amelynek feladata a 2014-2020. ciklus fő célkitűzéseit meghatározni a kutatás-fejlesztési és az innovációs politika területén.

(14.10)

A stratégia bevezetője így fogalmaz: „Aligha újdonság, hogy a kutatás-fejlesztésre és az innovációra fordított minden egyes forint egyúttal befektetés mind a vállalatok, mind pedig az ország jövőjébe. Éppen ezért a mindenkori kormányok fontos feladata, hogy olyan keretfeltételeket alakítsanak ki, amelyek a vállalatokat kutatás-fejlesztésre és innovációra ösztönzik.”

Tisztelt Miniszter Úr! Komoly gondot jelent, hogy nagyon sok magyar ötlet külföldi finanszírozással került ki a világpiacra, ezért az abból származó jövedelem és plusz hozzáadott érték is külföldre kerül. Kérdezem ezért a tisztelt miniszter urat, hogy mit és főleg milyen mennyiségben tervez a kormány K+F tevékenység támogatására a 2020-ig tartó uniós költségvetési időszakban. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Országgyűlés! Arról szeretném tájékoztatni képviselőtársamat és az Országgyűlést is, hogy körvonalazódnak, illetve véglegesítésre kerülnek azok a programok, amelyek eredményeképpen pontosan látszik, hogy a 2014-es törvénymódosítással létrehozott Nemzeti Kutatási,

Fejlesztési és Innovációs Központunk, amelynek vezetésére Pálincás József professzor urat kértük fel, 2014 és '20 között mintegy 1350 milliárd forintból gazdálkodhat. 1350 milliárd forint kutatásra-fejlesztésre és innovációra az ország elmúlt 25 éves történetében soha nem látott nagyságrendű összeg. 2004-ben 180 milliárdot költöttünk kutatás-fejlesztésre és innovációra, 2013-ban a KSH adatai szerint 420 milliárdot költött az ország. Csak európai uniós forrásból 1350 milliárdra kerül lehetőség, amelynek a felosztásáról az előbb említett hivatal fog dönteni. Az Akadémia kétszer nagy fölénnyel megválasztott korábbi elnökét kérte fel a kormány arra, hogy a kutatás-fejlesztési és innovációs pénzek elosztásának irányát határozza meg, döntsön a belső tartalomról, és képes legyen összekapcsolni a gazdaság világát a kutatás-fejlesztés és a tudomány világával.

Ez azért nagyon fontos kérdés, mert az elmúlt hét év fejlesztéspolitikai tanulsága az, hogy a kutatás-fejlesztésre és innovációra szánt pénzek könnyen elérhető pénzek voltak, sokszor az egyetemek és a gazdasági vállalkozások jövedelemkiegészítésként kapták meg ezt a forrást. Most nem ezt szeretnénk, hanem azt szeretnénk elérni, ha az innovációra, kutatás-fejlesztésre szánt források gazdasági növekedést támogatnának, munkahelyeket hoznának létre. Például kutatás-fejlesztési központot fogunk létrehozni Győrben az Audi bázisán és Miskolcon a Bosch bázisán, mert az elért tudományos eredmény, kutatási-innovációs eredmény azonnal gazdasági előnnyé kell hogy váljon. Ez az ország megváltoztatásának egy nagyon fontos lépése lesz. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vejkey Imre képviselő urat illeti a viszonzó válasz lehetősége.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Miniszter Úr! Köszönöm a választát. Az innovációhoz vezető eszközök közül az egyik legfontosabb a kutatás-fejlesztés. Ezért rendkívül fontosnak tartom azt, hogy a kormány ezt felismerve, a kutatási-fejlesztési tevékenység támogatására a korábbi összeg háromszorosát, vagyis az 1350 milliárdból 750 milliárd forintot kíván 2020-ig fordítani.

Tisztelt Miniszter Úr! Mindez azért is fontos, mert a fentiek következtében a hozzáadott érték és az abból származó jövedelem is mindinkább hazánkban maradhat. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzásra megadom a szót a miniszter úrnak.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Most már csak egyetlen fontos kérdés van, amit az országnak tisztázni kell, hogy vajon mit jelent a kutatás-fejlesztés, illetve mit jelent az innováció. Mert - még egyszer mondom - az elmúlt hét esztendőben, ha visszakö-

vetjük e pénzek felhasználását, ezek úgynevezett könnyen hozzáférhető, soft pénzek voltak akár a gazdasági szereplők, akár az egyetemek számára. Ha őszintén akarok beszélni, ezt nem feltétlenül az egyetemi fizetések kiegészítésére szánjuk, hanem sokkal inkább gazdasági növekedést szeretnénk elérni.

Tegnap a miniszterelnök úrral együtt találkoztunk Pálincás professzor úr társaságában a Debreceni Egyetem rektorával - a legnagyobb vidéki egyetemről beszélünk -, és pont azt próbáltuk megérteni, hogy vajon a Debreceni Egyetemnek, a debreceni gazdasági szereplőknek, Debrecen városának milyen olyan konkrét ötletei vannak, abszolút konkrét ötleteket várunk, amelyekre ezeket a forrásokat áldozva, kutatással fejlesztést összekapcsolva és innovációt beletéve vajon gazdasági eredményt Debrecenben hogyan tudunk elérni. Megnyugtatom önöket, hogy vannak ilyen kezdeményezések, például a gyógyszeripari és egészségipari területen Debrecen lehet Közép-Európa legerősebb innovációs központja, amely közvetlenül, az ottani TEVA és Richter gyárak segítségével azonnal hasznosulhat a gazdaságban. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Megadja a kormány a pótlékot a mentőautókon dolgozóknak?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Ikotity István jelzésére:)* Jelzi, hogy igen. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országos Mentőszolgálat évek óta nem hajlandó elismerni, hogy a mentőautókon szolgáló dolgozók pótlékra jogosultak a munkájuk során elszenvedett pszichés terhelés miatt. 2012 óta küzdenek a mentősök az egészségkárosító kockázati pótlékért az ország 18 bíróságán. Havi 20 ezer forintról van szó, ami átlag bruttó 150 ezer forintos keresetüket egészítené ki. Eddig két nem jogerős ítélet született, amelyek közül az egyiket megnyerték.

Miközben a mentés a tíz legnagyobb megterheléssel járó munkakörök egyike, a magyar jogszabályok mégsem ismerik el mint egészségkárosító munkát. A hatályos jogszabályok szerint a munkakörhöz akkor jár kockázati pótlék, ha a munkaidő több mint 50 százalékában fennáll valamilyen egészségügyi kockázat. Az Országos Mentőszolgálat arra hivatkozik, hogy a mentősök által ténylegesen munkával töltött idő nem éri el a munkaidő 50 százalékát. Holott a várakozás is megterheléssel jár, nem beszélve arról a stresszről, amely a kivonuláskor éri őket.

A munkaügyi perek során az igazságügyi szakértők is megállapították, hogy a mentőtiszt, a mentő-

ápoló és a mentő-gépkocsivezető munkakörben foglalkoztatottak jelentős munkahelyi kockázatnak vannak kitéve, amelyek közül a pszichoszociális kockázatok egészségkárosító mértékűek. Az OMSZ és az EMMI azonban ezt nem hajlandó elismerni. Az írásbeli kérdésekre nemrég azt válaszolták, hogy működik egy úgynevezett burn-out team, amely a munkatársak pszichés és mentálhigiéniés gondozását végzi. Miközben a pszichés segítségnyújtásra nyilvánvalóan szükség van, ez nem zárja ki, hogy a dolgozók veszélyességi pótlékot kapjanak.

6500 dolgozó pótléka 3 milliárdba kerülne az államnak. Kérdésem, hogy megadják-e ezt a pótlékot most, amikor egy költségvetés elfogadása előtt vagyunk. Várom válaszát.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. *(A felállva beszélgető MSZP-s képviselőknél:)* Tisztelettel kérem a képviselőtársaimat, hogy foglaljanak helyet. *(Mesterházy Attila: Mi legalább benn vagyunk, a Fidesz meg nincs!)* Köszönöm szépen.

Megadom a szót válaszára Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Jogszabályok rögzítik, hogy pontosan milyen pótlékok járnak a mentőszolgálatnál dolgozóknak.

Egyértelmű, hogy az ottani terhelés igencsak nagy. Sokak számára nyilván ez hivatásszerűen gyakorolva óriási megterhelést jelent évtizedeken keresztül. Éppen ezért a 356/2008-as kormányrendelet szabályozza ezt a kérdéskört a '92. évi XXXIII. törvény felhatalmazása alapján. Ezáltal az Országos Mentőszolgálat kivonuló állományának sürgősségi pótléka a pótlékalap 120 százaléka, a gyakorlatban azonban még további pótlékok is kifizetésre kerülnek. Az egyik a kivonulói pótlék, ez 24 ezer forint/fő/hó összegű, a műszakpótlékok, ezek átlagosan a havi alapbér 15 százalékát jelentik, illetve a túlóra, ez átlagosan a havi alapbér 3 százalékát jelenti. Ezek azok a pótlékok, amelyeket a törvény rögzít, és a mentőszolgálatnál ki kell fizetni minden dolgozó számára.

Nyilván ahhoz, hogy ezt meg tudják tenni, forrásokra van szükség. Ezért fontos itt is megjegyezni, hogy míg 2010-ben a mentőszolgálat költségvetési kiadási előirányzata 23,4 milliárd forint volt, ez tavalyra 33 milliárd forintra nőtt, tehát 23-ról 33-ra. További módosításokkal összességében, amikor a zárszámadását nézzük a mentőszolgálatnak, ez 37 és fél milliárdra nő.

(14.20)

A 23 milliárdról 37 milliárd forintra való növekedés, azt hiszem, eléggé számottevő, és mindenki számára egyértelmű növekedést jelent. Kiterjedt

természetesen az egészségügyi ágazati béremelés 2012-13-ban a mentőtisztekre, mentőápolókra és mentőgépkocsi-vezetőkre is. Nekik körülbelül átlagosan ez 40 ezer forintos béremelkedést jelentett az elmúlt öt évben, tehát ennyivel is sikerült növelni a pótlékokon belül még a fizetésüket. Ezen túlmenően nagyon fontos az is, hogy 18 készségfejlesztő központot hoztunk létre, úgynevezett skill-labort, ez is az ő képzésüket, a képességeik javítását szolgálta 586 millió forint értékben.

S innen folytatom majd, köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Ikotity István képviselő urat illeti a válaszadás joga.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Államtitkár úr, nem lehet érzelmek nélkül ezt a témát megközelíteni. Azt gondolom, hogy ha valaki volt egy mentőautóban, látta azokat a körülményeket, amelyek között dolgoznak ezek az emberek, és ha figyelembe veszi azt, hogy ezeknek az embereknek az átlagos nettó fizetése 100 ezer forint alatt van, akkor azt gondolom, ez a pótlék nyilvánvalón kevés. Minden épész ember számára teljesen elismerhető, hogy ezek az emberek ki vannak téve ennek, ez az összeg, amiről beszélünk, ez a 20 ezer forintos emelés, illetve pótlék ennek a 6500 dolgozónak, akiről szó van, nettó másfél milliárd forint. Ez egy elenyésző apróság! Ezt egy mozdulattal meg tudnák adni most a költségvetés elfogadásakor, és nem kellene ezeket az embereket olyan méltatlan helyzetbe hozni, hogy bíróságokra kelljen fordulniuk.

Valamikor mentősök közé, a bajtársak közé tartozni büszkeség volt. Manapság, azt gondolom, a mentősöknek sokkal nehezebb a helyzetük, és nem lehetnek büszkék erre a szakmára, és nem tudják hivatásszerűen végezni, ha nem kapják meg a megfelelő elismerést, megbecsülést. Ezt kérjük, államtitkár úr, most még alkalom van rá. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzó válasz megilleti az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Szerintem nemcsak büszkeség, hanem adott esetben hősiesség is, amit a mentőszolgálatnál dolgozók megtesznek. Azt hiszem, sokan látták azt a videót is, amelyik az egyik mentőautó-vezető ügyességét mutatta. Azt hiszem, sokan adózhatunk elismeréssel az ő munkájuknak, orvosoknak is, autóvezetőknek is, másoknak is.

Ön 20 ezer forintról beszél, tisztelt képviselő úr. Ennek nyilván a többszörösét szeretnénk megadni, és az elmúlt öt évben nem 20 ezerrel, hanem átlagban 40 ezer forinttal sikerült a 2012-13-as bérnövekedéssel emelni ezeknek az embereknek a juttatásait, tehát kétszer annyival, mint amennyit a képviselő úr

kért. Nyilvánvalóan azért fordítunk további forrásokat az egészségügyre, hogy további béremeléseket is meg tudjunk tenni. Csak szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy amit ön kért, tisztelt képviselő úr, annak a duplája valósult meg az elmúlt öt évben.

De emellett, ami nemcsak a bért jelenti, hanem valóban az ottani fokozott terhelést és felkészüléssel kapcsolatos munkát illeti: négy szimulációs központról is tudnék beszélni, 250 millió forintos sürgősségi akadémiáról, 300 új beszerzett mentőautóról a négy év alatt, amit az idén 21 már kiegészített és még 32 fog kiegészíteni, valamint négy új koraszülöttmentőautóról is. Bízom benne, hogy ez is javítja a mentés feltételeit. De a béremelést, ahogy eddig is elkezdttük, a továbbiakban is folytatni fogjuk. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Az utolsó azonnali kérdésre kerül sor. Bangóné Borbély Ildikó, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Önök a halált választották?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszadásra Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Néhány héttel ezelőtt Lázár János egy feltett kérdésemre ugyanabban az ügyben az alábbiakat mondta: „M4-es ügyben az igaz szó, amit Seszták miniszter úr önnek papírra vetett, mármint hogy az Európai Bizottság is megvonta a forrásokat a projektől, a költségvetés pedig nem bocsátotta rendelkezésre az összeget. Ez pontosan ugyanaz a helyzet, mint amikor valaki házat épít, és elfogy a pénze. Ebben a pillanatban a legfontosabb, hogy elszámoljon a kőművessel, akinek megbízást adott, majd miután számba veszi, hogy van-e rá lehetősége, hogy folytassa, akkor ennek a folytatásnak természetesen semmi lehetősége nincs.”

Na már most, több baj van ezzel a néhány mondatl. Az első: amikor házat építünk, akkor van valamennyi pénzünk, amikor elkezdünk házat építeni, vagy a teljes összeg megvan. Viszont az M4-es építést, az Abony-Fegyvernek-szakaszt úgy kezdte el a kormány, hogy soha nem volt rá pénze. Már 2013-ban tudta, hogy nem fogja az Európai Unió támogatni ezt a szakaszt. Éveken keresztül hazudott a kormány, Lázár János, Orbán Viktor, és éveken keresztül növelték ennek a szakasznak a beruházási költségét. Még 2014 decemberében is megnövelték néhány tíz milliárd forinttal, vagyis maga Orbán Viktor. Nem elég, hogy maga Orbán Viktor és csapata dönt azokról a beruházásokról és projektekről - ezt maga a miniszterelnök úr vallotta be napokkal ezelőtt -, hanem lényegében még be is csapták a beruházókat,

becsapták a Szolnok megyében és a Hajdú-Bihar megyében élő embereket is.

Ráadásul az elmúlt napokban kiderült, és most Lázár János is elismerte, hogy csökkentett műszaki tartalommal akarják folytatni a beruházást, új közbeszerzéssel. Szeretném megkérdezni, államtitkár úr, meddig hazudnak még az M4-essel kapcsolatban. Már hallottunk hetvenhét verziót - végre mondják már el az igazat, hogy mi fog történni, milyen beruházás fog megvalósulni, és mikor fogják folytatni az M4-es építést! Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Válaszadásra megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Mindig ott van a baj, ha valaki tankönyvből akar megtanulni kerékpározni, és utána felmondja a leckét, de nem tud biciklizni. Ön a politikai megnyilatkozásokat bizonyára megtanulta, gondolom, az ön mögött ülő úrtól - nem Teleki Lászlótól, eggyel odébb -, de ezzel együtt, azt hiszem, az infrastruktúra-fejlesztéshez ez sajnos kevés.

Tisztelt Képviselő Asszony! A kormány az M4-es ügyét, Szolnok gyorsforgalmi megközelítésének az ügyét, az M4-esnek, hasonlóan más autópályákhoz, a határig történő elvitelét egy alapvetően fontos dolognak tartotta. Ha ön azt mondja, hogy mi kockáztattunk, amikor uniós ígéretekből bízva ennek a tervezését és kivitelezését megkezdtük, akkor ebben önnek igaza van. De kockáztattunk, mert tudtuk, hogy fontos. Ma is nagyon fontosnak tartjuk, éppen ezért, tudva azt most már, hogy az Európai Unió ezt nem hajlandó támogatni, ennek belső forrást keresünk, és május végéig ezt a belső forrást meg fogjuk találni.

A Fejlesztési Minisztérium dolgozik azon, hogyan találjuk meg Szolnok gyorsforgalmi bekötésének a mielőbbi lehetőségét és az M4-es határig történő elvitelét. Eddig is ezen dolgoztunk, a jövőben is ezen fogunk dolgozni, és meg fogjuk valósítani, még akkor is, ha ön ebben nem bízik. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Egyperces válaszra illeti meg a képviselő asszonyt.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Államtitkár úr, én feltettem a kérdést, hogy mit jelent a csökkentett műszaki tartalom. Remélem, nem azt, amit leírtak bizonyos újságok, hogy az amúgy is méltán halálútnak nevezett szakasz még rosszabb helyzetbe fog kerülni. Még egyszer felolvasnám, államtitkár úr, hogy az elmúlt öt évben 165 baleset volt ezen a szakaszon, 311-en sérültek meg és 26-an haltak meg. Ha csökkentett műszaki tartalommal fogják ezt

a szakaszt továbbfolytatni, akkor még veszélyesebb lesz, és még több baleset fog történni ezen az útszakaszon.

Szóval, akkor igaz, amit én címnek adtam: maguk a halált választották, ugye, azoknak az embereknek, akik ezen az úton közlekednek. Az M4-es problémája már hosszú évtizedek óta probléma. Ennek az útnak a balesetveszélyessége hosszú évtizedek óta probléma. Jó lenne már, ha a kelet-magyarországi emberek is fontosak lennének. Mert Orbán Viktor járja az országot, több tíz milliárd forintot ígér oda minden megyének úgy, hogy már elköltötte ötven évre előre azt a nem létező összeget is, ami nem áll majd rendelkezésünkre. Végre Hajdú-Bihar megyének is és Szolnok megyének is ítélik már oda azt az összeget, ami jár nekik, és jár a kelet-magyarországi embereknek! Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces válaszra van lehetősége államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Ön sajnos nemcsak demagóg, hanem cinikus is. Ön tragédiával érvel rövid távú politikai villogás miatt.

Tisztában vagyunk az M4-es jelentőségével, tisztában vagyunk Szolnok bekötésének szükségességével, tisztában vagyunk a határig elvívó gyorsforgalmi út jelentőségével - *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszólásaira:)* én is végighallgattam önt -, éppen ezért tettünk arra kockázatot is vállaló kísérletet, hogy ezt minél előbb megvalósítsuk. Meg fogjuk valósítani, meg fogjuk csinálni.

Hatvan másodperc kevés arra, hogy én önt az útfejlesztés műszaki tartalmáról itt felvilágosítsam, mi több, megtanítsam. Köszönöm a Fidesz-frakció megkülönböztetett figyelmét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

(14.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ezzel ez a napirendünk is véget ért.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László független képviselő úr: „Az elmúlt hét fontosabb eseményei?” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben a képviselő úrnak.

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mai nap még fokozni fogja, úgy látom, a múlt hét eseményeinek jelentőségét, mert a várpalotaiak nem kaptak sem őszinte választ arra, hogy mi fog történni náluk, sem pedig olyan lehetőséget, hogy valóban megértsék és megismerhessék azt, hogy a kormánynak mi az igazi szándéka. Az a helyzet, amit előállítottak itt elsősorban Lázár miniszter úr és Konrád Károly úr, akik azt a megoldást eszelték ki, azt a helyzetet teremtették,

hogy lényegében egy Heves megyei településen, Lőrincen keletkezett, egyébként szakszerűtlen lebontásból keletkezett 26 ezer tonnányi hulladékot átszállítanak Várpalotára, az inotai hulladéklerakóba, és az erre vonatkozó 1,3 milliárd forintos költséget nem kímélve megpróbálják ilyen módon Heves megyéből exportálni Veszprém megyébe ezt a problémát.

Értelemszerűen nem arról szól a várpalotaiak tiltakozása, hogy mindaz, ami történik, a Heves megyeiek ellen szólna. Pontosan tudják azt, hogy az a megoldás, ami ott történik, egyszerűen rossz. Éppen ezért, látva azt, hogy milyen eljárás alakult ki, azaz a várpalotai polgármesteri hivatal, a polgármester asszony azt állította, hogy nem tud erről az egész folyamatról, a jegyző asszony már bevallotta, hogy március 17-től pontosan tudja, milyen anyagot szállítanak a várpalotai lerakóba, ehhez képest a lakosságot egy szóval nem tájékoztatták. Éppen ezért helyi egyesület és a Demokratikus Koalíció kezdeményezésére egy olyan fórum került megrendezésre, amelyre Kontrát úr is, aki most már elment a terem-ből, megérkezett, ahol bevallotta, hogy gyakorlatilag két nappal előtte tudta meg azt, hogy egyáltalán mi történik, vagy legalábbis ezt állította.

Tehát mi a helyzet? Május 11. óta zajlik ez a szállítás ügy, hogy ehhez a helyi önkormányzat nem járult hozzá, sőt azóta több ízben kifejezte tiltakozását. Hát, tisztelt hölgyeim és uraim, a tegnapi napon egyébként kormányzati kezdeményezésre egy újabb városi fórum került lebonyolításra, és ezen a fórumon kétszer egymás után, tehát mind a megelőzőn, Inotán, mind pedig Várpalotán egyértelműen kinyilvánították az emberek, hogy nem kérnek ebből a hulladékból, és azt kérik, azt követelik a kormánytól, hogy azonnal állítsa le a szállításokat, és ezt a projektet függesszék fel, szüntessék meg. A helyszínen Kontrát Károly úr tolmácsolta Lázár János úrnak azt az üzenetét, hogy ha a várpalotaiak elég jól tiltakoznak, akkor elviszik máshová. Kontrát Károly úr ezen túlmenően még szó szerint azt is mondta, a jelenlétben egyébként: azt a véleményt fogom képviselni, amit önöktől hallok, a választóktól - a választóimtól.

Tisztelt Ház! Azt javaslom, hogy ennek alapján lépjen fel és a kormány vegye figyelembe, hogy a várpalotaiak azt követelik, hogy igenis ezt a szállítást azonnali hatállyal függesszék fel, ne folytassák, a projektet pedig szüntessék meg. A várpalotaiak egyértelműen tiltakoztak az ellen, ami a fejük felett történt. Az egy következő kérdés, hogy mindez hogyan fordulhatott elő, hogy egy volt fideszes országgyűlési képviselő, Talabér Márta polgármester asszony minderről nem tudott mindaddig, amíg egyébként a fórum napján lévő sajtótájékoztatón erről nem tájékoztatták.

De nem a felelősség most az első kérdés, hanem ennek a projektnek a megszüntetése. Ezt követelik a várpalotaiak. Éppen ezért azt kell mondjam, nemcsak törvénytelenység történik itt, hanem embertelenség, ezt pedig szüntesse meg a kormány. Köszönöm

szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps az ellenzéki padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varju képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György jobbikos képviselő úr: „Internetes konzultáció helyett egészségügyi konzultációt” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi nap az internet világnapja volt. De a tegnapi nap volt az internetről szóló nemzeti konzultáció kezdőnapja is, ahol Deutsch Tamás EP-képviselő várja majd az internet jövőjével kapcsolatos kérdéseket. Az internet elmúlt évekbeli terjedésének köszönhetően olyan szavak váltak közkeletűvé, mint a Twitter, a Facebook, és milliók élnek virtuális valóságukat ezeken az úgynevezett site-okon. Az egyik közülük maga az internetkonzultáció atyja, a magyar world wide web koronázatlan twitterkirálya, Deutsch Tamás, azaz, ahogy a Twitteren írják, „at” dajcstomi vagy magyarosabban: kukac dajcstomi.

Úgy tűnik, a mai világban, ha a közösségi médiában valamire fel akarjuk hívni a figyelmet, akkor meg kell tanulnunk ennek szavajárását. Összeállítottam egy hárommondatos rövid kalauzt önöknek a következő szövegrészek megértéséhez. A portálok nyelvezetében első helyen megtanulandó a kukac használata. Ez valakit jelöl. Például Deutsch Tamás kukac dajcstomi vagy például Ferenc pápa twitterje is a kukac pontifex név alatt található.

A másik fontos jelző, ha kettős keresztet teszünk egy-egy szó, kifejezés elé. Ennek segítségével könnyebb keresni olyan kifejezéseket mások bejegyzésében, amelyeket ők is megemlítettek, például kettős kereszt vagy más néven hashtag Budapestre az összes, Budapestet hasonló módon említő bejegyzés feljön.

Most, hogy ismerik az útikalauzt, ideje arról beszélni, mégis miért akarok a közösségi média nyelven beszélni mai felszólalásomban. Azért, mert úgy tűnik, lassan már csak ezen a trendi módon lehet szóba elegyedni a fontos döntéshozókkal, például a nemzeti internetkonzultáció atyjával, kukac dajcstomival és rajta keresztül főnökével és jó barátjával, a kassza örökös őrzőjével, kukac orban alsóvónás viktorral. A mai átjuttatandó üzenetem tárgya: kettős kereszt hatalmas baj az egészségügyben.

Kedves kukac dajcstomi! Örülök, hogy konzultálgatsz rendületlenül az internetről, a kettős kereszt internetkon világában. Nem sajnálom téled a munkát, de lenne min konzultálni még, például kettős kereszt egészségügyi bérek, kettős kereszt egészségügyi munkakörülmények, kettős kereszt egészségügyi utánpótlás. Tudod, kukac dajcstomi, a fő probléma az, hogy kettős kereszt egészségügyi dolgozók egy hónap alatt öten sem keresnek annyit, mint kukac paralimpiai bizottság kukac Gömöri Zsolt elnöke. Bérük annyi, hogy éppen 10 százalékkal keresnek

többet a létminimumnál. Ráadásul nekik is jól jönne egy kettős kereszt végtörlesztés, mint kukac paralimpiai bizottság kukac Gömöri Zsolt elnök úrnak és társainak megadatott.

Kedves dajcstomi! Hidd el, az egészségügyi dolgozókat is zavarja munkavégzésükben a kettős kereszt devizahitelük, és ők is szívesen kettős kereszt végtörlesztettek volna. Láttuk, te ezt érted, szóval, most már elmondhatod, miért lenne jó több bért adni nekik, és most már azt is hitelesen el tudod mondani kukac orban alsóvonás viktornak, hogy mit kell tenni. Kérlek, biggyeszd oda. Kettős kereszt baromira fontos. De ez még semmi! Nettó nagyobb baj, ahogyan te használod a szavakat, szóval, nettó nagyobb baj kettős kereszt egészségügyi munkakörülmények. Például kettős kereszt gombot varrnak a császarmetszés után az anyukák hasára; stílusosan: WTF?

Hidd el, az egészségügyi dolgozók munka közben nem YOLO, nagyon nem SWAG. De megfordítva, amilyen körülmények vannak, érdemes lenne mégis több pénzt adni a munkakörülmények javítására, mert végül is mégiscsak mindannyian: YOLO.

De, kukac dajcstomi, látom, otthonosan ugrálsz az ugróiskolában is, így minden biztonnal közel állnak hozzád az iskolás évek. Hát akkor jobb, ha tudod, kettős kereszt egészségügy dolgozó utánpótlás komoly gondban van. Lassan nincs diák, ami azért nem baj, mert már oktató sincs melléjük. Illetve mégis baj, mert ha kukac szijjartopeter eltörné a lábát kukac fociedzes kukac futszal csapatában, nem lesz, aki ápolja, sem a kettős kereszt kivéreztetett kórházban, sem a kettős kereszt luxusvillában.

(14.40)

Na, ekkor lenne igazán kettős kereszt csinnbumm cirkusz, meg kettős kereszt nix ugribugri! Na, szóval, most már végre érted a kettős kereszt utánpótlás az egészségügyben, kettős kereszt nagyon nagy baj van témáját.

Összegezve: remélem, most már jobban átjött az egészségügy problémáinak hangja neked is, és megértetted, mit mondanak kukac orban alsó vonás viktornak, mert ő minden biztonnal nem olvas ilyen híreket, mert neki is ugyanaz a drága internet juthatott, aminél még a román hegyipásztorok is olcsóbban interneznek a Fogarasi-havasokban.

Kérlek tehát, kukac dajcstomi, tolmácsold ezt a gyors kettős kereszt egészségügyi konzultációt, amelyet külön a te nyelvezetedre fordítva készítettünk, és azt ezáltal, amit a kukac JobbikMM képviselője kukac lulkada és kukac 100.000-nél is több egészségügyi dolgozó mond most már hónapok óta, az utóbbiak pedig évek óta. Kérlek szépen, tolmácsold, amit hallottál. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni felhívásra jelentkezett Bana Tibor képviselő úr, a

Jobbik-képviselőcsoportból: „Ötvenéves a szentgotthárdi mentőállomás” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Május 10-én ünnepeljük a mentők napját abból az alkalomból, hogy 128 éve, 1887-ben e napon alakult meg a Budapesti Önkéntes Mentőegyesület; 67 éve, 1948-ban pedig szintén e napon jött létre az Országos Mentőszolgálat. Az OMSZ alapító főigazgatója, dr. Orovecz Béla orvos őrnagy, mentésügyi kormánybiztos lett, aki a második világháború idején a fővárosi légoltalmi mentés megszervezője volt. Az új, immár országos hatáskörű szervezet Kresz Géza és a Budapesti Önkéntes Mentőegyesület iránti tiszteletből szintén május 10-én kezdte meg működését.

Az alakulás évében az Országos Mentőszolgálat 77 mentőállomással, 359 dolgozóval és 132 mentőkocsival rendelkezett. Az induló járműpark a világháborús ostromot túlélte és adományokból verbuvált gépkocsikból állt. A fejlesztéseknek és a hálózatbővítésnek köszönhetően az állomáshálózat napjainkban 231 állomásból áll, több mint hétezer mentődolgozóval, a tartalék járművekkel együtt több mint ezer gépkocsival rendelkezik.

Az évről évre megrendezésre kerülő Vas megyei mentők napjának múlt szombaton Szentgotthárd adott otthont, mivel a szentgotthárdi mentőállomás éppen ötven esztendeje kezdte meg működését. A kerek évforduló alkalmából helyi vállalkozóknak köszönhetően emlékoszlop-avatásra, mentőfelvonulásra, konferenciára, díjak átadására, nemzetközi mentési bemutatóra is sor került, és egy mentéstörténeti kiállítást is megtekinthettek az érdeklődők.

„Sokak életéhez van közünk. Némelyekéhez kevesebb, némelyekéhez nagyon is sok. De nem fogják tudni a nevünket. Azt sem, hogy mit tettünk értük. A mi munkánk rejtett és névtelen.” A dr. Felkai Tamás mentőorvostól származó idézet olvasható az osztrák, szlovén és magyar mentők részvételével zajlott szentgotthárdi ünnepségen felavatott emlékoszlopon. A jeles eseményen Lábodi Gábor megyei közgyűlési és szentgotthárdi önkormányzati képviselőnkkel, valamint a helyi Jobbik Ifjúsági Tagozat vezetőivel mi is részt vettünk. A város mentőállomásának ügyét mindig is szívünkön viseltük. Tavaly Lábodi Gábor alapszervezeti elnökünk egy általa gravírozott üvegasztalt bocsátott jótékonysági árverésre, amelynek végén a befolyt összeget rászoruló családok mellett a szentgotthárdi és egy Heves megyei mentőállomásnak ajánlottuk fel. Minden elismerés megilleti a mentőket, főleg annak tükrében, hogy sajnós e felelősségteljes hivatás gyakorlói nem kapják meg a kellő megbecsülést, hiszen alacsony bérezés mellett, komoly nehézségek közepette kell dolgozniuk.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt időszakban számtalan panasz érkezett hozzám, ezeket a segélykiáltásokat is tolmácsolni szeretném e felszólalás

keretei között. A bérezés mellett a munkakörülmények is bőven hagynak kívánnivalót maguk után Vas megyében is. Komoly problémát jelent, hogy folyamatosan hagyják ott hivatásukat a dolgozók, ami egyre nagyobb nehézséget okoz megyénkben. Egyre több autó van leállítva, a mentőautók pedig folyamatosan mennek tönkre. A létszám tehát csökken, a járműpark pedig felújításra szorulna. A mentők helyzete napról napra romlik.

A biztonságos betegellátás érdekében sürgősen bővíteni és korszerűsíteni kellene a térség mentőállomásainak gépparkját. Ezzel kapcsolatban komoly ígéreteket hallhattunk az elmúlt években a kormánytól, amelyek nem valósultak meg. A celldömölki mentőállomásnak régóta ígérik az esetkocsit, ám még mindig nem érkezett meg, de Szentgotthárd mentőállomásának is szüksége lenne egy új esetkocsira, már csak a megyeszékhelytől való nagy távolság miatt is. A sort folytathatnám, hiszen Vas megye mind a tíz mentőállomásán akadnak megoldásra váró feladatok, nem beszélve a szombathelyi mentésirányítási központban tapasztalható visszasszásságokról.

Sajnos a gondokról, a helyzet tarthatatlanságáról még hosszasan lehetne beszélni. A Jobbik fontosnak tartja, hogy a mentők megkapják az őket megillető megbecsülést, és a bérezésük is megfelelő legyen. Köszönjük nekik, hogy az év valamennyi napján, így ünnepnapokon, akár húsvétkor, pünkösdkor vagy karácsonykor is minket szolgálnak.

Tisztelet a mentőknek! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs, a Jobbik képviselője: „A kilövési engedélyt kiadták. De kié lesz a vadászszákmány? Néhány kérdés a Dráva Völgye Középiskola középrigóci kollégiumával kapcsolatosan” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzat oktatáspolitikai intézkedései a Dél-Dunántúl nagy hagyományokkal bíró, patinás intézményeit sem kímélik. Felszólalásomban most csupán egy olyan iskola bizonytalansággal teli jövőjére, az ott tanuló diákok és az ő szüleik félelmeire, a jól összeszokott tanári kollektíva egzisztenciális fenyegetettségére világítanék rá s tennem fel ezzel kapcsolatos kérdéseimet, ahol életre szóló tanulmányi és emberi útravalót kaptak, kapnak az ott nevelt gyerekek.

Az intézmény a Szent-Györgyi Albert által megfogalmazott kritériumoknak, miszerint az iskola arra való, hogy az ember megtanuljon tanulni, hogy felbredjen tudásvágya, megismerje a jól végzett munka örömét, megízlelje az alkotás izgalmát, és megtalálja a munkát, amit szeretni fog, egy teljes mértékben megfelelő, igazi alma mater.

A Magyar Vadászati Érdemérem jogos birtokosáról, a barcsi Dráva Völgye Középiskoláról van szó,

amely egyike az ország legrégebbi múltra visszatekintő, gazdag szakmai hagyományokkal rendelkező erdésziskoláinak. Erdész- és vadásztanulói zömmel Somogyból, Tolnából, Baranyából és Zala megyéből érkeznek, de az iskola jó híre miatt még messzebről is jönnek diákok. De ez nem is csoda, hiszen az itt tanulók sokoldalú, korszerű tudást nyújtó, gyermekközpontú nevelésben részesülve általában képessé válnak a megújulásra, az önművelésre, a pozitív jövőkép megfogalmazására. Hiszen az intézmény az e célhoz vezető úton példásan felvállalja a feladatokat, biztosítva ezzel annak lehetőségét, hogy a tanuló személye teljessé váljék.

Az elméleti oktatás Barcson zajlik. A szakmai gyakorlatok színhelye Középrigóc, a kollégium köré települt gyakorlati oktatási bázis és a tanerdő. Most viszont pontosan az iskola létének ez a fő tartópillére, a hihetetlenül értékes háttérrel, több száz hektár tanerdővel, teljes gépparkkal, kollégiumként funkcionáló csodálatos középrigóci kastéllyal, magasan kvalifikált mérnök-pedagógus karral rendelkező erdészeti, vadgazdálkodási technikai képzés került veszélybe. Az elképzeléssel szemben komoly szülői ellenállás bontakozott ki, de sok erdészeti, illetve vadászati szaktárgyat tanító és komoly oktatói-nevelői eredményekkel büszkélkedő mérnök-pedagógus is aggódva tekint a képzés és személyes sorsának jövője felé.

Kérdezem, hogy végigvizsgál-e a sokak szerint nem teljesen átgondolt elképzeléseiket, vagy meghallják-e az értékekért, a hagyományokért, a kialakult szellemiségért aggódók hangját. Kérdezem, veszni hagyják-e ezt a kincset, vagy ellenállva esetleges politikai érdekeknek és hallgatva a józan ész szavára, megígérik, hogy nem radírozzák le a térképről a város szellemi életében is fontos szerepet betöltő intézmény nívós képzését.

Hiába hirdetik az erdész- és vadászszakma iránt érdeklődőknek a jövőben ilyen képzést, ugyanis nincsen biztosítva, hogy az ide jelentkező fiatalok technikai végzettséget szerezve itt is fejezhessék be tanulmányaikat. Így viszont nem kétséges a jövő. A szülők nem fogják olyan iskolába küldeni gyermekeiket, ahol nincs garancia arra, hogy végigvihessék a megkezdett képzést.

Ha nem lesz diák, akkor mi lesz az erdész-, vadászképzésre milliárdos fejlesztési pénzekből kiépített középrigóci komplexummal? És nem csak a tanulók, a tanárok, a lokálpatrióta barcsi polgárok szempontjából fontos ez a kérdés. Minden adófizető joggal kérdezheti, hogy egy milliárdos vagyontömeggel, annak jövőbeli hasznosításával kapcsolatban milyen konkrét elképzelésekkel rendelkeznek az, akinek a jó gazda gondosságával kell vagy kellene kezelnie ezt a vagyontömeget. Ebben az ügyben viszont hivatalos koncepcióról sajnos nem hallani.

Ha - mint ahogyan az számos értékünkkel, üzemenkkel történt a rendszerváltásnak hazudott szabadrablás alatt és után - átgondolatlanság miatt lesz

az enyészete a kollégiumként funkcionáló kastély, a tanműhelyek, az oktatási központ, a sokmillió géppark, akkor az is nagy probléma.

(14.50)

Viszont ha sem a tanulóké, sem az enyészete nem lesz, akkor mégis kié lesz ez a milliárdos vagyon? Kastély, erdő közepén, Pannónia zöld szívében, Somogyország déli vadászparadicsomában. Kérem, nyugtassák meg a több mint fél évszázados intézményért aggódókat, nem azért adták ki a kilóvési engedélyt, hogy valami nagy lenyúlás keretében végül valamelyik befolyásos, vadászromantikát kedvelő, húsosfazék közelében lévő mutyilovagé legyen a nemzet vagyona.

Marad-e továbbra is a közép? Szolgálja-e a társadalom érdekeit a középírási kollégium, vagy elkótyavetyélve ráteszi valaki a kezét? Erre szeretnék majd valamikor választ kapni. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most pedig megadom a szót Szél Bernadett képviselő asszonynak, az LMP képviselőcsoportja részéről, aki szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Így is lehetne vitázni 2.” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az általam indított sorozat második részét hallhatják. Ugye, álláspontom szerint vészterhes időkben élünk, a parlament vitakultúrája és színvonala messze elmarad a minimális elvárásoktól is. Én azt gondolom, hogy ilyen vészterhes időkben emlékeznünk kell azokra a politikusokra, akikben volt kiállás, és akikben volt elszántság és az ügy iránti elkötelezettség. Bizonyára követtek el ők is hibákat, hiszen emberek voltak, de letettek az asztalra valós politikai teljesítményt, megváltoztatták az életünket valamilyen irányban. Az ő szavait idézem itt meg a magyar parlamentben hétről hétre, és mindig belecsempészek valamilyen aktuális politikai üzenetet is, vagy úgy, mint a múlt alkalommal, amikor Kéthly Anna szavait idéztem meg, és a mostani költségvetéshez, azt gondolom, nagyon hasznos útmutatót adtam a kormánypártok részére, de ez alkalommal Emmeline Pankhurst szavait fogom felidézni itt a magyar parlamentben.

Brit politikusról van szó, politikai aktivistáról, ő a nők politikai jogaiért küzdött, konkrétan a nők választójogáért. 1889-ben alapította meg a Nők Választójogi Ligáját és 1903-ban a Nők Társadalmi és Politikai Egyesületét. 1999-ben a Times beválasztotta a XX. század 100 legfontosabb embere közé, és egyáltalán nem véletlen, hiszen ő volt az az ember, aki nagyon sokat tett azért, hogy a nőknek legyen választójoga, csakúgy, mint a férfiaknak. Ez a beszéd, amelyből idézni szeretnék önöknek, Londonban

hangzott el, a Portman Roomsban 1908. III. hó 24-én. „Férfi politikusaink szokása, hogy úgy beszélnek a nőkkel, mintha nem léteznének olyan témák, amelyek érinthetik az asszonyok sorsát. Az a dolgok rendje - érvelnek -, hogy a nők otthon, a családban élnek az életüket. Érdekeltségükbe kizárólag a gyermekek gondozása és felnevelése tartozik; ennél több nem érdekelhet egy asszonyt. A politikának semmi köze az ilyen belterjes ügyekhez, így hát a politika nem tartozhat a nőkre. Ezzel szemben mégiscsak a törvények határozzák meg, az asszonyok hogyan éljenek a házasságban, hogyan neveljék és képezzék gyermekeiket, és milyen jövőre lehet kilátásuk. Mindehhez a parlamentben hozott törvények szabják meg a keretet. Példaképpen nézzünk meg együtt néhány törvényt, és gondoljuk végig, milyen értelmet nyerne ezek a nők szemszögéből!

Először is vegyük a házassággal kapcsolatos törvényeket. Ezeket férfiak hozták létre, ám a nőkről rendelkeznek bennük. Fontoljuk meg, mennyire kezelik ezek a paragrafusok az asszonyokat egyenrangú személyként, mennyire igazságos rendelkezések és mennyire bölcssek. Milyen megbízható anyagi ellátást kaphat az asszony egy házasságban? Számítatlan nő él ebben az országban, akik feladták anyagi függetlenségüket a házasság kedvéért. Ki kárpótolhatja őket ezért a veszteségért? Miféle biztosítékot kaptak abban a házasságban, amely miatt feladták saját gazdasági függetlenségüket? Vegyük egy olyan nő példáját, aki jelentős jövedelemre tett szert a munkájából. Megszabják neki, hogy fel kell adnia a hivatását, ha feleséggé és anyává akar válni. Mit kap cserébe? A törvény mindössze annyit szab meg a házasság férfinak, hogy lakóhelyet kell biztosítania a feleségének, emellett valamilyen ételt és ruházatot. Az ő kénye-kedve határozza meg, milyen fedél legyen az, milyen étel és milyen ruházat. Szintén ő döntheti el, mennyi pénzt költ az otthonára és hogyan. A törvények alapján az asszonynak ezekbe a kérdésekbe semmilyen beleszólása nem lehet. Nem formálhat igényt a férfi jövedelmének egyetlen apró hányadára sem. Ha jó emberről, lelkiismeretes férfiről van szó, nem merülhet fel súlyosabb probléma. Amennyiben azonban nem ennyire lelkiismeretes, dönthet akár úgy is, hogy éheztesse a feleségét, és akkor senki sem segít az asszonyon. Amit a férj eleget gondol, azzal a feleségnek meg kell elégednie.”

Sorolja tovább Pankhurst a példákat, és így folytatja: „A fenti példákat olyan törvények közül válogattam, amelyeket férfiak hoztak létre, és érintik a nők sorsát. Kérdezem én: ha a nőknek is lenne választójoguk, akkor is ilyen törvények születtek volna?” Emmeline Pankhursttól kell azt is idéznem, hiszen most már nem a választójogért küzdünk itt, de az a mondat, amit a mai napig sokan idézünk fel, azt gondolom, az a mai napig megállja a helyét, így szól: „Mi azért harcolunk, hogy eljőjön az idő, amikor egy születendő kislány egyenlő eséllyel vágnak neki az életnek, mint fiútestvérei.”

Azt gondolom, hogy sok mindennel adós még a politika a magyar nők részére, úgy a társadalmi, a gazdasági és a politikai helyzeten is változtatni kell ebben az országban. Jelenleg a magyar parlamentben 19 politikusnő dolgozik, ez az Országgyűlés 10 százaléka. Jelenleg a magyar állampolgárok közül több a nő, mint a férfi, úgy is mondhatnám, hogy 1000 férfira 1106 nő jut. Az a helyzet, képviselőtársaim - és éljen velünk ebben a tekintetben Pankhurst öröksége -, hogy Magyarország nem fog tudni megerősödni és megváltozni, hogyha a nőket továbbra is szisztematikusan kihagyják a hatalom formálásából, ugyanis alapkövetelmény az, hogy az Országgyűlésben legyen annyi nő, aki a nőket képviselni tudja, és azt gondoljuk, hogy ezen önöknek ott, kormánypárti oldalon mélyen el kell gondolkodniuk. Köszönöm. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselőcsoportja részéről: „További esélyt a környezetgazdálkodási képzéseknek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Két héttel ezelőtt emeltem fel a szavam azért, hogy a környezetgazdálkodás két kiemelt zászlóshajó képzése, a környezetgazdálkodási agrármérnökképzés és a természetvédelmi mérnökképzés megmaradhasson. Örömmel vettem a kormányzat azon döntését, hogy ebből a kettőből legalább az egyik, a természetvédelmi mérnökképzés megtartása mellett döntött, de továbbra is aggályos a környezetgazdálkodási agrármérnökök sorsa.

Ismét fel szeretném hívni a figyelmet nagyon röviden arra, hogy ez a fajta gondolkodás, amit a környezetgazdálkodás, mint a tájhoz illeszkedő, táji viszonyokhoz alkalmazkodó, bölcs tájhasználatot megvalósító, alternatív mezőgazdasági haszonszerzést lehetővé tevő felsőoktatási képzés jelent, lehet az a kulcs, az a zálog, amivel a Magyarország Kormánya által sokszor hangoztatott kis- és középbirtokrendszer meg tud erősödni. Ez az, ami nem elsősorban azt a nagybirtokos, üzemszerű mezőgazdaságot tanítja, amelynek a felszámolására jó néhány indikátor miatt sor került.

Viszont nagy-nagy aggodalommal hallottam, hogy ezen a két képzésen kívül még egy képzés, az ökotoxikológus-képzés is feketelistára került, és a felsőoktatási kormányzat ennek a megszüntetéséről is döntött. Az ökotoxikológia egy, a szennyező anyagoknak az egyed feletti szerveződési szintekre gyakorolt hatásait biológiai és társadalmi szempontok szerint vizsgáló tudományág. Egy olyan mesterképzésről beszélünk, amely a környezetbe kikerülő vegyi anyagok, növényvédő szerek, gyógyszerek, ipari emissziók, s a többi, ehhez hasonló vegyi anyagok sorsával és annak hatósági szabályozásával foglalkozik.

2008-ban indult be ez a képzés, évente 10-12-14 fő vett ezen részt, de érdekes az, hogy a nagyon-nagyon magas képzési kompetencia miatt - egyetlen helyen van az országban, a Szent István Egyetemen van ilyen képzés -, ott a képzők között akadémikus, öt MTA-doktor is részt vesz a képzésben, és talán ennek köszönhető, hogy több mint 90 százaléka az itt végzett hallgatóknak el is tud helyezkedni friss diplomásként. Ez azért érdekes, mert lényegesen magasabb az arány, mint bárhol másutt.

Nemzetközi szinten is vannak ilyen képzések, és nemzetközi szinten is növekszik annak az igénye, hogy figyelembe vegyük a kémiai biztonságnak azon igényét, amelynek ma már számos esetben, akár a magzatokban is tapasztaljuk a megjelenő jeleit, és a mezőgazdaságnak egy sokkal emberbarátabb, kultúraltabb megjelenési formáját célozzák a jövőben.

Hadd mondjam el a képzésről azt, hogy nagyon magas, kiemelkedő tudományos eredmények is születnek. Az itt végzettek közül csak a 2015-ös OTDK-n az alig 15 hallgatóból 1 fő első helyet, 2 fő második helyet, 2 fő harmadik helyet és 2 fő különdíjat kapott a tudományos munkásságáért.

(15.00)

Ez a képzés nagyon nagyban hozzájárulhat ahhoz, hogy a mezőgazdaság egy hosszabb távon állandó rendszere sokkal inkább emberközpontúan próbáljon meg törekedni a táji sokféleség megőrzése mellett a minél inkább emberbarátabb, környezetbarátabb és minél nagyobb humán környezetbiztonságot jelentő képzési rendszerre. Azt gondoljuk, az, hogy minden 14-15 főből az ökotoxikológus-képzésen 11-12 biztosan elhelyezkedik már pályakezdekként, és a maradék 1-2 fő is nagyon gyorsan ezt követően munkát kap, mutatja azt az igényt, hogy igenis lenne igény a mezőgazdaságban és az agráriumban ennek a képzésnek a megőrzésére, és lenne létjogosultság arra, hogy ökotoxikológus diplomával rendelkező szakemberek kerüljenek ki.

A Szent István Egyetemen kívül, mint mondtam, sehol másutt nem zajlik ilyen képzés az országban, míg más, hasonlóan nagy agrártevékenységekkel foglalkozó országban, mint Lengyelország, évi 50-60 hasonló végzettségű szakember kap diplomát, és helyezkedik el a mezőgazdaságban. Az lenne a jó, ha a felsőoktatásért felelős szakpolitika átgondolná azt a tendenciát, hogy mely szakok azok, amelyeknek az újragondolása esetében esetleg meg kell fontolni a folytatást, és akár a környezetgazdálkodási agrármérnökképzést, akár az ökotoxikológus-képzést kivenni erről a feketelistából, mert nyilvánvalóan két olyan képzésről van szó, amelyet Magyarország természeti adottságaiból adódó természeti erőforrástartaléka, a nagyarányú termőföldmennyiség alapvetően indokoltá tesz ezeknek a megőrzésére.

Meggyőződésem szerint, ha nagyon-nagyon szétnézünk, bizonyára találunk más olyan felsőokta-

tási képzést, ahol racionális szempontokat figyelembe lehet venni, bár a legjobb az lenne, ha ez ügyben nem politikai döntések születnének, hanem a piac, a társadalom és a hallgatók igényei dönthetnék el ezeknek a sorsát.

Nagy örömmel vettem tudomásul a természetvédelmi mérnökképzés megmaradását, és arra kérem tisztelettel a kormányzatot, hogy fontolja meg ennek a két képzési formának is a megőrzését, és lehetőség szerint tegyen lépéseket annak érdekében, hogy hosszú távon megmaradhassanak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Dr. Szél Bernadett tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bodó Sándor képviselő úr, a Fidesz-képviselőcsoportból: „Újabb lehetőség - Hajdúszoboszló, a fogyasztóbarát város” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány és a kormánypártok számára igen fontos az, hogy országunk minden állampolgára biztonságban éljen, legyen ez fizikai lét vagy jogbiztonság. Mint ahogy azt az Alaptörvényünk is nyomatékosítja, Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.

Magyarországon ezzel a deklarációval a fogyasztóvédelem alaptörvényi szintre emelkedett, ami mindannyiunk számára nagyon fontos iránymutatás. Ahhoz, hogy a fogyasztóbarát szemlélet elterjedjen, általánossá váljon, és minél szélesebb körben fontos legyen a fogyasztók helyzetének a javítása, szükség van az olyan programokra, mint a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium közreműködésével zajló, „Fogyasztóbarát település” elnevezésű kezdeményezés.

A „Fogyasztóbarát település” igen megtisztelő címmel a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium azon települések fogyasztókért tett intézkedéseit, hozzáállását értékeli, amelyek tesznek azért, hogy a fogyasztók egyre elégedettebbek legyenek, és a helyzetük, tájékoztatásuk, a szolgáltatások, amelyeket igénybe vesznek, egyre eredményesebbek legyenek. A beérkezett pályázatokat bírálóbizottság vizsgálja meg, és a bírálat után összeállítja a „Fogyasztóbarát település” címre javasolt települések listáját, amelyet az NFM fogad el.

Ezt a címet viseli már többek között Szolnok, Pécs, Miskolc, Alsóörs, és szerencsére hosszasan sorolhatnánk még a településeket. Fontos számunkra minden program, minden kezdeményezés, amelyet állampolgárainkért teszünk. És most igen nagy öröömre szolgál, hogy a választókerületünkben lévő, Európában is igen híres fürdőváros, Hajdúszoboszló is pályázni kíván a „Fogyasztóbarát település” címre. Fontos ez nekünk, hiszen ez azt jelenti, hogy a település maga is kiemelt területnek tekinti a fo-

gyasztóbarát szemléletet, és meg kíván felelni azoknak a kritériumoknak, amelyeket a pályázati kiírás tartalmaz.

Melyek is ezek? A fogyasztóbarát település az általa kereskedelmi vagy szolgáltatást végző vállalkozások részére kiírt pályázatok elbírálásánál előnyben részesíti azokat a vállalkozásokat, amelyek fogyasztóbarát vállalkozás elismerésben részesültek. Együttműködik fogyasztói érdekek képviselőjét ellátó egyesületekkel, elősegíti, és támogatja a helyi közoktatási intézményekben történő rendszeres fogyasztóvédelmi oktatások megtartását.

A fogyasztóbarát település az általa szervezett fesztiválokon, illetve egyéb rendezvényeken rendszeresen biztosítja az NFM, a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, illetve a megyei kormányhivatal fogyasztóvédelmi felügyelőségének kitelepülését, a fogyasztók, illetve a helyi vállalkozások szakmai tájékoztatásának céljából. Támogatja, és elősegíti az NFM, az NFH, illetve a megyei kormányhivatal fogyasztóvédelmi felügyelőségének rendszeres megjelenését a helyi médiában.

Sok tehát a feladat és sok a követelmény is. Azt gondolom, hogy értékelni kell azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a települések önszántukból tesznek azért, hogy lakóik, illetve a hozzájuk érkezők jól érezzék magukat. Hajdúszoboszló országgyűlési képviselőjeként eddig is és a jövőben is azon leszek, hogy az itt élők jó kezdeményezéseit minden tudásom és lehetőségem szerint támogassam. Szerencsére ebben a munkában nem vagyok egyedül. Nagyon örülök az ötletnek, hogy csatlakozni kíván tehát a település a „Fogyasztóbarát település” programhoz. Bízom benne, hogy eredményes lesz a pályázat. Tudom, hogy ez az elismerés nemcsak egy díj, hanem kötelesség is egyben; olyan feladat, amelynek meg kell felelni hosszú távon, és továbbra is segíteni kell a fogyasztóbarát szemlélet terjedését.

Tennünk kell ezt a városban és a térségben élők érdekében, és nagyon fontos szempont, hogy az ide látogató vendégek - hazaiak és külföldiek egyaránt - igényeinek is meg tudjunk felelni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A napirend utáni felszólalásra Kara Ákos államtitkár úr fog válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Örömmel fogadtam, és köszönöm önnek, hogy a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium által kiírt pályázattal kapcsolatosan a magyar családok, fogyasztók életminőségének javulását, a települések és vállalkozások fejlődésének ösztönzését érintő témáról beszélt, hogy ilyet vetett fel. A „Fogyasztóbarát település” címmel 2014 őszétől a kormány azon települések fogyasztókért tett intézkedéseit, hozzáállását kívánja értékelni és elismerni, amelyekkel a települések a területükön

működő vállalkozások között a fogyasztóbarát szemlélet általánossá válásához és a fogyasztók helyzetének javításához járulnak hozzá.

Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a „Fogyasztóbarát település” elismerő cím pályázat alapján nyerhető el ötéves időtartamra. A cím odaítélésénél előnyben részesül az a település, amely a pályázati kiírásban szereplő tíz szempont közül legalább öt szempontnak megfelel, illetve a jövőre nézve vállalja azok teljesítését. Ezen szempontok közé tartozik egyebek mellett a helyi közoktatási intézményekben történő rendszeres fogyasztóvédelmi oktatás megtartása, a fiatalok védelme érdekében közös hatósági ellenőrzések kezdeményezése, a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, valamint a fogyasztóvédelmi feladatkörben eljáró más kormányhivatalok rendszeres megjelenésének elősegítése és ezeknek a tapasztalatoknak az átadása a helyi médiában, illetve a pályázó település által szervezett rendezvényeken, fesztiválokon a kormányhivatal és a Fogyasztóvédelmi Hatóság tevékenységét bemutató helyszínen, tehát a háttér biztosítása. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon fontos kormányzati, illeti helyi települési önkormányzati együttműködés. És valóban úgy van, ahogy mondja, hogy a pályázat a települések között kedvező fogadtatásban részesül, és igen nagy érdeklődést váltott ki, amit az is mutat, hogy mindeddig már több település elnyerte a fogyasztóbarát címet, az ön által is említett Alsóörs, Veszprém mellett valóban Pécs, Eger és többek között Kaposvár is.

Különösen fontosnak tartom, kedves képviselő úr, hogy Hajdúszoboszló a magyar gyógyturizmus egyik gyöngyszemeként is érdeklődik a pályázat iránt. Mindez azt jelenti számomra, számunkra, hogy a város vezetése elkötelezett a fogyasztóbarát szemlélet elterjesztése, meghonosodása iránt. A település és az ott működő vállalkozások által tanúsított fogyasztóbarát hozzáállás segíti szerintem az idegenforgalom növekedését, amely egyúttal hozzájárul a helyi gazdaság élénküléséhez és új munkahelyek létrejöttéhez.

Elismerésemet fejezem ki önnek és a település polgármesterének, képviselőinek, lakosainak és természetesen a vállalkozásoknak is, akik szemléletükkel mind-mind hozzájárulnak ahhoz, hogy Hajdúszoboszló elnyerhesse a „Fogyasztóbarát település” címet. Úgy gondolom, hogy Hajdúszoboszló ezzel nagy lépést tesz afelé, hogy mind a lakosok, mind pedig a városba látogató vendégek elégedettségét növeljék, és egy még szebb, élhetőbb várost teremtsenek. Bár meg kell mondjam önnek, hogy a városának szerintem nagyon-nagyon jó híre van, az ön által képviselt városnak nagyon-nagyon jó híre van, és igazi értékörző, értékteremtő közösséget alkotnak az ott lakó, ott élő emberek.

(15.10)

Tisztelt Képviselő Úr! A fentiek alapján látható, hogy a fogyasztóvédelemért felelős fejlesztési tárca

nagy hangsúlyt fektet ennek a szemléletnek az elterjesztéséért és természetesen a magyar családok, vásárlók, fogyasztók és vállalkozások helyzetének további érezhető javításáért. Ennek a jegyében várjuk tisztelettel Hajdúszoboszló pályázatát és természetesen más magyar települések pályázatát is. A pályázati feltétel, illetve maga a kiírás mindenki számára elérhető a kormányzati portálon.

Tisztelettel megköszönöm önnek, hogy a parlamentben beszélhettünk erről a témáról. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyar Zoltán is jelentkezett napirend utáni felszólalásra, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: „Százmillióktól esnek el a hazai gazdálkodók az értelmetlen, teljesíthetetlen, túlbürokratizált feltételek miatt” címmel. Megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak ötperces időkeretben.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Két jól elhatárolható témát szeretnék a mai napirend utáni felszólalásomban megemlíteni. Ez a két téma azonban mégiscsak összefügg, hiszen a hazai agrárvezetés, agrárirányítás problémáira hívja fel a figyelmet.

A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalt, az MVH-t számtalan kritika éri. Talán vissza tudunk emlékezni azokra az időkre, amikor a jelenlegi kormánytöbbség még ellenzékben volt nyolc éven keresztül az Országgyűlésben, és szinte minden, a mezőgazdasággal, vidékfejlesztéssel kapcsolatos felszólalásban folyamatosan az MVH-t és az akkori vezetést bíralták, hozzáteszem: teljesen joggal. De hát éppen ezért a korábbi bírálatok miatt abban bízhatunk, hogy a kormányváltást követően fog változni a helyzet érdemben, és az MVH elindul abban az irányban, amit egyébként minden érintett, minden gazdálkodó és minden, a magyar vidékért aggódó politikus elvárt volna, azaz hogy egy ügyfélbarát, a gazdálkodók munkáját segítő hivatallá alakuljon át, és ne pedig egyfajta magyar vérszívó hivatalként tevékenykedjen továbbra is a gazdák feje felett.

Az egységes kérelem benyújtásának határidejét most szerencsére kitolták, és kaptak még néhány napot az érintettek. Ez sokuknak valóban nagy segítség, ugyanakkor el kell gondolkodni azon, hogy miért volt erre a lépésre megint szükség. A húsmarhá-sok panaszkodnak, hogy számukra egy értelmetlen kitélt is tartalmaz például az egységes kérelem. Nagyon sok panasz érkezik felénk azzal kapcsolatban, hogy minimális bírság miatt, ami tényleg nem érinti komolyan a gazdálkodást, és nem arról van szó, hogy az érintett család megpróbálta volna az állatot átverni, tényleg ha egy minimális bírságról is beszélünk, képesek olyan szankciókat alkalmazni, hogy akár öt évre kiesnek mind a területalapú támogatásból, mind az egyéb lehetőségekből ezek az érintett gazdaságok, ami, úgy gondolom, rendkívül

aránytalan, és egyáltalán nem mutatják a nemzetközi példák azt, hogy Nyugat-Európában vagy a környező országokban ez egy elfogadott trend lenne. Megint mi, magyarok vagyunk azok, akik a sajátjainkat leginkább nyúzzuk, és leginkább megszüntetjük az ő életlehetőségeiket.

Az MVH továbbra is mintegy állam az államban működik, a határidők betartása sehol sincsen, az ügghátralék továbbra is brutális mértékű. Az osztatlan közös földterületekkel kapcsolatos problémák, amelyek kihatnak az egységes kérelemre is, rengeteg gazdálkodót érintenek, és a címben is erre utaltam, hogy a tavaly bevezetett szigorított szabályozás miatt sokan nem tudnak az egyébként évek óta művelt osztatlan közös földterületeikkel kapcsolatban zöld ágra vergődni, és nem képesek az egységes kérelemnek megfelelően benyújtani. Elég egy rosszindulatú szomszéd, és akár hónapokra elnyújthatja az egész folyamatot vagy akár meg is akadályozhatja.

Szeretném, ha végre konkrét válaszokat kaphatnánk arra vonatkozóan, hogy az MVH mikor változik át egy gazdálkodóbarát szervezetté, mikor lesz az az elsődleges feladata, hogy segítse ezen embereket, akik nem akarnak túl bonyolult dolgot, csak azt, hogy végezhessek a munkájukat, és ezért ne folyamatosan a büntetésektől kelljen rettegniük, hanem ha valami probléma van az adott gazdaságban, akkor azt értelmesen, kezdetben szankciók nélkül tudja jelezni az MVH. Szeretnénk, ha végre ebben az irányban mozdulnának el. Tudom, hogy tisztában vannak a problémákkal, hiszen ellenzékben, ahogy mondtam, nagyon sokszor elvetették ezeket önök is; sajnálom, hogy kormányra kerülve elfelejtették.

Jó lenne, ha más esetekben viszont szigorúbb lenne például az MVH és az agrárvezetés. Elég, ha a már többször említett Fertő-tavi nádasokra utalok, ahol kiderült, hogy éveken át teljesen jogtalanul vette fel a 2006-ban kiprivatizált területet a mostani használó, hiszen nem aratta le a nádat, és erre az európai uniós támogatást felvette. Nagyon csúnyán megütheti egyébként hazánk is a bokáját, ha ez, mondjuk, Strasbourgban szagot kap, és elkezdenek ezután vizsgálni, úgyhogy jó lenne, ha a kormány végre lépne ebben az ügyben, és azt a több száz millió forint közpénzt, amit jogtalanul vettek fel, visszacserezné. Ezek azok az általánosságok, amelyeket szerettem volna elmondani.

A konkrét ügyekre, amelyekkel folyamatosan bombázom a kormányt, mind az írásbeli kérdéseimben, mind a felszólalásaimban, rendre olyan választ kapok, amelyek azt bizonyítják, hogy itt strukturális probléma van, hogy az alapoktól kellene elkezdni építkezni, és a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnál végre olyan módon kellene a munkatársakat megválogatni, hogy az valóban előrevigye az ügyeket. Minőségi változásra van szükség, és nem arra, hogy a csókosok kerüljenek oda zsíros állásokba.

Szeretném, ha végre a szakmaiság lenne úrrá a magyar agrárvezetésen mind kormány szinten, mind

pedig az MVH szintjén. Remélem, kapunk ezekre konkrét, érdemi válaszokat. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány nevében Czerván György államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

CZERVÁN GYÖRGY földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az ön napirend utáni felszólalásának a címe „Százmillióktól esnek el a hazai gazdálkodók az értelmetlen túlbürokratizált feltételek miatt”. Én szeretném megnyugtatni önt is, illetve az érintetteket is, a gazdákat, a gazdálkodókat, hogy minden rendelkezésre álló uniós forrást meg fognak kapni, amennyiben az egységes kérelmet most már beadják a meghosszabbított határidőre való tekintettel.

Egyetérték önnel abban, hogy a rendszer túl bürokratikus, de uniós szabályok vannak. Az Unióban a közös agrárpolitika a legerősebb gazdaságpolitika a kereskedelmi politikával egyetemben, és a szabályokat a közös agrárpolitika keretében, a szankciókat is egyébként ennek a keretében döntenek el. Természetesen a KAP-reform vitája folyamán is Magyarország nagyon sok észrevételt tett annak érdekében, hogy a rendszer kedvezőbb legyen, egyszerűbb legyen a magyar gazdák, a magyar gazdálkodók számára. Értünk is el eredményeket, úgy gondolom, de természetesen ismeri azt a közmondást, hogy aki penget, az petyegtet, tehát egyelőre a pénzt az Unió adja, és a szabályok nagy részét is ő diktálja. Az egy más dolog, hogy folyamatos konzultációban vagyunk, hogy lehetőség szerint kedvező feltételrendszer mellett tudjanak dolgozni, gazdálkodni a magyar gazdák.

A most indult, 2015-ben indult új szabályozó-rendszert leghamarabb 2017-ben lehet módosítani, tehát szívesen vesszük az életszerű észrevételeket, hiszen a gyakorlat folyamán szembesülünk azokkal a problémákkal, amelyekkel a gazdálkodók ütköznek. Most is a jogszabályokat nemrégiben kihoztuk, és már módosítottunk rajta. Nem tudom, eljutott-e a hír, a vetőmagcímke-, tehát a termeléshez kötött támogatásoknál a zöltség, az ipari zöltség tekintetében volt egy olyan feltétel, amit egyszerűen a csemegekukorica-termesztők nem tudtak, nem tudnak teljesíteni, és máris végrehajtottunk egy módosítást annak érdekében, hogy a feltételeknek minden tekintetben meg tudjanak felelni.

Bonyolultabb lett a rendszer, ezt el kell ismerni, hiszen az eddigi egyszerűsített területalapú támogatással szemben most egy több komponensből álló támogatási rendszer működik. Alaptámogatás, a zöldítés önmagában véve is egy teljes újdonság, teljes informatikai rendszert kellett kiépíteni, a fiatal gazdák közvetlen támogatása szintén egy új elem, és a termeléshez kötött támogatásoknál gyakorlatilag valamennyi jogcím elérhetőségét lehetővé tettük

annak érdekében és a maximális, Unió által engedélyezett 15 százalékot vezetjük be annak érdekében, hogy a magyar állattartók minél kedvezőbb helyzetbe jussanak.

Az is jó hír, én úgy gondolom, hogy a 2007-2013-as ciklushoz képest a magyar agrárium 1,9 milliárd euróval nagyobb összegű támogatást kap. Ez durván, árfolyamtól függően 600 milliárd forintos összeg; annak ellenére, hogy az Unió közös büdzséje mintegy 3,5 százalékkal, a közös agrárpolitika büdzséje pedig 11 százalékkal csökken, tehát Magyarország ebben a hét évben jobban jár.

(15.20)

Én szeretném tájékoztatni képviselő urat, hogy az új rendszer alkalmazása, bevezetése ellenére a kérelmek beadása igen jó ütemben halad, a tegnapi napig csaknem 172 ezer darab kérelmet adtak be. Ez a várható kérelemszámnak a 95 százaléka. Tehát egészen biztosan minden jogosult be tudja fejezni május 22-éig a jogszerű, szankciómentes kérelembeadást.

Ha területre vetítve nézzük a kérelmek állását, akkor pedig a mezőgazdasági terület 96 százalékára történt meg a kérelem beadása. Ez többek között annak is köszönhető, hogy a falugazdászokat nagyon felkészítettük, mintegy 650-700 falugazdász van, akik hosszú tanfolyamokon vettek részt, és vizsgázni is kellett. A kérelmek egy jelentős részét, közel 80 százalékát a falugazdászok készítik el.

A határidő-módosításra pedig azért volt szükség, hogy tényleg biztonsággal és szankciómentesen tudja beadni a kérelmet. Az Unió egy hónapos hosszabbítást tett lehetővé. Itt alapvetően két szempont volt, amit figyelembe vettünk: a biztonság, illetve az, hogy az októberi előleg fizetését ne akadályozza meg a megnyújtott határidő, hiszen itt az MVH-nak különböző ellenőrzéseket kell végrehajtani az előleg fizetése érdekében.

Én itt is szeretném megköszönni a falugazdászok és az MVH munkatársainak a munkáját, akik lehetővé tették, hogy ilyen ütemben haladnak az egységes kérelembeadások. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr, Magyar Szocialista Párt: „Hol tart a romák felzárkóztatása?” címmel. Megadom a szót, ötperces időkeretben.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Valóban fel kell tenni azt a kérdést, hogy hol tart a romák felzárkóztatása, mert nagyon sokszor megpróbáljuk és megpróbálja a kormány azt a helyzetet lefesteni, ami nincs. Azért nincs, mert ha belegondolunk abba, hogy hangzatos címszavakat adtak különböző programoknak, mint például a nemzeti keretstratégia,

európai romastratégia, a „Híd a munkába” nevű program, akkor azt láthatjuk, valóban abban kiválóak, hogy jó jelmondatokat tudnak mondani, viszont a tartalma nincs meg ezeknek a programoknak, még úgy sincs meg, hogy esetleg valamilyen szinten a helyi településeken látható lenne.

Nem beszélve a „Híd a munkába” programról, amiről tudjuk, hogy az Országos Roma Önkormányzat programja, és ha jól tudjuk a sajtó, a média hírforrásaiból, vizsgálat is indult a program ellen, amivel nincsen problémánk, azt gondolom, hogy minden közpénzt át kell világítani és rendben lévőnek kell találni, akkor utána lehet dolgozni, vagy éppen ha nem, akkor meg kell állítani, de mi van azzal, hogyha ez a program megreked. Ezért tehát a nem létező kormánytagokat is kérdezném, hogy ez a program tovább tud-e folytatódni a vizsgálati időszak alatt vagy éppen a vizsgálat után, mert nagyon fontos lenne, hogy azok a programok, amelyek a „Híd a munkába” programban megjelent, valamilyen szinten realizálódjanak, és lehessen látni, hogy igen, a foglalkoztatás beindul.

De ha az Európai Unió roma keretstratégiáját nézzük, ami Járóka Lívia nevéhez kötődik, ami amikor létrejött, akkor nagyon sokan azt vártuk, még az ellenzéki politikusok is, hogy történik végre valami, még akkor is, ha láttuk, hogy előtte pedig meghirdettük, az elmúlt nyolc évben „a romák évtizede” programot, és láttuk, hogy talán valamilyen szinten egymásra épülő rendszert lehet ebben az egy ügyben észrevenni. De rá kell jönnünk ma már, egy-két évvel a program megalkotását követően, hogy nemhogy ráépülés nincs, az egyik program a másikra, és nemhogy nemzeti ügynek nem tekintik ezt az ügyet, hanem egyáltalán nem látunk semmi előrehaladást. Mert akkor, amikor arról beszélünk - négy területet jelöl meg egyébként a két stratégia: az oktatás, foglalkoztatás, lakhatás és egészségügy, ha ezt a négyet kivesézzük, akkor lehet látni azt, hogy mindegyikben nemhogy megállás van, hanem visszafejlődés van, mert a foglalkoztatásban nem látunk mást, mint a közfoglalkoztatást. Hozzátenném, nem szeretném azt bármilyen szinten mondani, hogy nem kell a közfoglalkoztatás (*Kontrát Károly: Kell!*), nagyon fontos (*Kontrát Károly: Így van.*) eszköz ahhoz, hogy ne segílyt kapjanak, mint ahogy mondják. És ezzel egyet is értek. Viszont az ebből való kitörési lehetőséget nem biztosítja a kormány. Ami azt jelenti, hogy 3, 6 vagy éppen 8 hónapra vagy egy évre megkapják ezt a lehetőséget, viszont a következő két-három évre nem tudnak tervezni, hanem kikerülnek a segélyezési rendszerbe, és utána vissza a közfoglalkoztatottak sorába. Ezért tehát a kormánynak a felelőssége az, hogy ebben a kérdésben tud-e olyan alternatívát biztosítani, amellyel nemcsak a közfoglalkoztatást próbálja meg ráerőltetni nem csak a romákra, a szegény rétegekre, akkor, azt mondom, hogy tett valamit, mert akkor tovább tudja gondolni azt, hogy mi is történik a közfoglalkoztatásban.

Az oktatásban ugyanez a helyzet a négy területből, mert azt látom ma, hogy Balog Zoltán 2009-2010-ben nagyon hangzatos szavakkal mondta azt, hogy milyen dolog a roma közalapítványtól elvenni bármilyen forrást, mert pontosan máshova szeretünk volna tenni pár millió forintot, ma pedig azt látjuk, hogy 2010-11-ben megszüntették ezt a közalapítványt. Tehát nemhogy elvettek pár millió forintot, hanem megszüntették ezt a közalapítványt, ami átláthatóvá tette egyébként a romák felzárkóztatására szánt forrásokat, és főleg az oktatást tette átláthatóvá. Ma nem tudjuk, hogy hány roma kap ösztöndíjat, hogy hány gyerek kaphat ösztöndíjat, és ha kap, akkor milyen előrelépés történhet, hogy eljusson, mondjuk, főiskolára vagy egyetemre, vagy éppen jó szakmunkás legyen belőle. Tehát az átláthatóságot megszüntették 2010-ben azzal, hogy a közalapítványt megszüntették. És csak szeretném jelezni, hogy át kell gondolnia ezt is a kormánynak, hogy továbbra is fent akarja-e tartani azt a helyzetet, ami átláthatatlanná tenni az ösztöndíjakat, vagy esetleg revideálja azt, amit tett, és egy közalapítványt újra létrehoz, amelybe látható forrásokat tesz bele, és akik kiveszik abból a forrást, azt lehet követni, hogy milyen eredményeket tudnak elérni.

De ugyanígy igaz egyébként az egészségügynél is, hogy a prevenció szóba se jöhet ennél a népcsoportnál vagy a szegényebb rétegnél, mert nem tud prevencióról, megelőzésről beszélni. Nem beszélve arról, hogy az egészségügyi helyzet is olyan, hogy megóvni az egészséget nagyon nehezen lehet.

Ebből adódóan, én azt gondolom, van dolga a kormánynak, hogy ebben mindenképpen történjen valami. Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Teleki képviselő úr. Mielőtt folytatjuk a munkánkat, kérem tisztelettel jobbikos képviselőtársaimat, foglaljanak helyet. *(A képviselők elfoglalják helyüket.)* Köszönöm szépen.

Napirend utáni felszólalásra jelentkezett képviselőtársuk, Z. Kárpát Dániel, Jobbik: „Az áradat közepén” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A tegnapi napon lehetséges módon sorsfordító pillanat következett el: Orbán Viktor, többérvényi késlekedés után, a Jobbik erő kifejtése nyomán végre meghallotta a debreceni polgárok és a Jobbik közös hangját, miszerint azt a menekültszállót, amiből többen szabadon ki-be járkálnak, adott esetben vegzálhatják a polgári lakosságot, be kell zárni, változtatni kell a többéves rossz gyakorlaton. Nagyon sajnáljuk, hogy nem a több ezer ide letett aláírást követően, két vagy három évvel ezelőtt jöttek rá erre, hanem csak most, de a késlekedés miatt ne a mi fejünk fájjon, végre torkolljon mindez cselekvésbe!

Látható, hogy bár ma Kontrát államtitkár úr nem tudott konkrétumokat mondani azt illetően,

hogy mikor foganatosítják a bezárásra vonatkozó tervet *(Kontrát Károly: Nem volt ilyen kérdés!)*, arról beszéltek inkább, hogy az Európai Unióval tárgyalnak bizonyos kérdésekben, én ajánlanék figyelmébe egy olyan kérdést, amiről nem kell tárgyalni, ez pedig az önálló határőrség visszaállítása. Meg is mondom, miért nem tartjuk elégségesnek azt, hogy a rendőrségbe a szocialista kormányok alatt integrált határőrség lássa el a feladatát: azért nem, mert mi személyesen ott voltunk és ott vagyunk; amikor Ásotthalom térségében érkezett a menekültáradat, a koszovói albánok áradata év elején, három ásoththalmi mezőőr és Toroczkai László polgármester fogadta az áradatot. Nem volt ott elegendő határőr, mivel nincsen önálló határőrség, nem működött a hőkamera monitorszobájának jelzésére a kikerülő egységek tisztességes odaérkezése sem. És azt láthatuk, hogy belterületen talákoztak önök ezzel a problémával, de nem védték meg a tanyavilág lakosságát, az sétált be az Európai Unió területén belülről, aki csak akart. Mindez cáfolhatatlan. Éppen ezért követeljük, hogy önálló határőrséget hozzanak létre, akár már a most benyújtott költségvetési tervezet módosításával, hiszen mai napig 200-300 afrikai érkezik napi szinten, és elmondhatjuk, hogy korábban a koszovói albánok leginkább Németországot, Ausztriát vették célba és az ottani szociális rendszereket, a most érkezők viszont általában Európát, és sokkal nagyobb hajlandósággal maradnának Magyarországon, mint ahogy az a koszovói albánságról elmondható volt.

Az pedig, hogy kvóta alapján helyezzenek ide menekülteket: most ugye 307 emberről beszélünk, pont 307-tel több, mint amennyit kellene vagy szabadna. Magyarországnak ugyanis a népesedési egyensúlyát kell helyreállítani, nincsen szüksége gazdasági bevándorlókra, amellet, hogy a valóban szükségét szenvedő menekülteket, akik igazi üldözöttek elől érkeznek, segíteni, támogatni kell, ez kutya kötelességünk emberi szempontból is.

(15.30)

A bevándorlással szemben áll ugyanakkor a kivándorlás kérdésköre: ha újabb több száz ezer ember hagyná el Magyarországot, a megroppant népesedési egyensúly mellett ez katasztrófa helyzetbe torkollna, olyan helyzetbe, ahol majdhogynem mindegy lenne, ki van kormányon. Éppen ezért elképesztőek az adatok: 50-55 évvel ezelőtt több mint 500 ezer gyermek fogant meg egy évben; ma ez a szám néhol, némely időszakban alig haladja meg a 100 ezret. Elképesztő kontrasztról van szó!

Mindenben segíteni kell tehát azt a klímát, hogy a magyar hölgyek, édesanyák merjenek gyermekeket vállalni, itt is akarjanak maradni. Ez a költségvetési tervezetben is vissza kéne hogy tükröződjön haladéktalanul: a gyermeknevelési cikkek áfájának 5 százalékra történő csökkentésében, az alapvető élelmisze-

rek teljes köre áfájának 5 százalékra történő csökkentésében, és egy olyan otthonteremtési program által, amely minden magyar fiatal számára évtizedes távlatban elérhetővé tenné a saját otthon megszerzését, hogy annál kisebb eséllyel kelljen, csak az anyagiak miatt külföldre távozniuk.

Ezzel szemben mit látunk az önök költségvetési csomagjában? Otthonteremtési programot nem, viszont például brit korrekciót, brit visszatérítést igen, amiből 20 milliárdos nagyságrendnél többel támogatják a magyar adófizetők pénzéből Nagy-Britannia tehenészeit, Nagy-Britannia mezőgazdasági vállalkozóit; azért, mert ők ezt kibulizták Brüsszelnél, önök pedig nem csapnak az asztalra, nem tárgyalják újra mindezt. Tehát látható, hogy még annál is több összeget adnak Nagy-Britanniának ilyen módon, mint amennyit, mondjuk, a lombikbíbiprogram, a mesterséges megtermékenyítés támogatására fordítanak, pedig a saját népesedési egyensúlyunk helyreállítása nélkül nem megy.

Eppen ezért mi azt szeretnénk, ha ebben a költségvetésben három dolog tükröződne: a bevándorlás visszaszorítása, amennyire lehetséges - még egyszer mondom -, megsegítve a valóban szükségét szenvedőket, de nem fogadva a gazdasági szempontból érkezőket; másodsorban a kivándorlás lassítása, mondjuk, egy otthonteremtési programmal vagy az áfacsökkentésekkel; harmadsorban, ami a legfontosabb, a magyar népesedési egyensúly helyreállításának kellene ebben a költségvetési csomagban tükröződnie. Amíg pedig ennek a nyomát sem látjuk, addig kutya kötelességünk felszólítani önöket arra, hogy a megfelelő lélekbatársággal álljanak végre a magyar emberek oldalára, és cselekedjenek ezen három - túlzás nélkül - legfontosabb nemzetstratégiai területen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr fog válaszolni.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Legelőször is ismételtelen szeretném elmondani itt a tisztelt Ház előtt, hogy Magyarországnak van határőrsége: a magyar rendőrség határőrizeti egységei látják el ezt a feladatot 2008. január 1-jétől, amióta Magyarország 2007 végén a schengeni övezetbe csatlakozott. A magyar határőrség munkáját a Frontex, az Európai Unió határőrizeti ügynöksége elismeri, jónak minősíti, és ezúton is köszönetet mondok a magyar rendőrség személyi állományának, akik határőrizeti feladatot látnak el Magyarország határai, a magyar emberek biztonságának védelme érdekében.

Szeretném elmondani, hogy ennek érdekében még több forrást szeretnénk biztosítani, ez a 2016-os költségvetésben is reményeink szerint tükröződik, és bízunk abban - a másik fő kérdés a napirend utáni

hozzászólásában a bevándorlás kérdése -, hogy sikerül a most megindított nemzeti konzultációra adott válaszok feldolgozása után a tisztelt Házban olyan szabályokat megalkotni, amelyek Magyarország érdekeit képviselik.

Mi világosan elmondtuk, hogy Magyarországnak mi ebben az álláspontja: azt szeretnénk, ha a bevándorlás, a menekültügy nemzetállami hatáskör lenne, Magyarország saját maga határozhatná meg azokat a szabályokat, amelyeket Magyarország érdekében fontosnak tart. Világosan elmondta a miniszterelnök úr is, világosan elmondta a belügyminiszter úr is több fórumon, hogy a megélhetési bevándorlókat nem támogatjuk, viszont azokat, akiket hazájukban politikai üldöztetés ér nézeteik vagy vallásuk, felekezetiük, egyéb más okok miatt, vagy háborús övezetből, háborús országból, háborús körülmények közül érkeznek, őket befogadjuk, hiszen ez alapvető emberi kötelezettségünk.

Ami a debreceni menekülttáborról illeti, itt az azonnali kérdések órájában válaszoltam a tisztelt képviselőtársam kérdésére. Eddig az volt a probléma egyébként, azt mondta, hogy nem adok konkrét választ, most pedig a miniszterelnök úr tegnapi nyilatkozatát kifogásolta, illetőleg támadta. Szeretném elmondani, hogy eddig is a magyar rendőrség mindent megtett annak érdekében, hogy a debreceni polgárok biztonságát szavatolja; uniós szabályoknak megfelelően kell eljárni.

Azt szeretnénk - még egyszer mondom -, ha a nemzeti konzultáció eredményeképpen beterjesztett új idegenrendészeti szabályok olyan feltételeket tudnának teremteni, amelyekkel szigorúbb feltételeket tudnánk kialakítani a megélhetési bevándorlókkal kapcsolatban; ha az őrizetbe vétel feltételeit meg tudnánk teremteni, és olyan feltételeket tudnánk teremteni, amelyek a magyar emberek biztonságát a jelenleginél jobban szolgálják.

Arra kérem a tisztelt képviselő urat, arra kérem a Jobbik frakcióját, hogy ha komolyan gondolják azokat a kérdéseket, amelyeket a napirend utáni hozzászólásában ezzel kapcsolatban felvetett, akkor támogassák a nemzeti konzultáció erre vonatkozó kérdéseit, támogassák itt a parlamentben a beterjesztendő törvényjavaslatokat, és támogassák azokat a törekvéseket, amelyeket a kormány ennek végrehajtása érdekében meg fog tenni, hiszen ez nagyon nagy probléma, úgy, ahogy mondta. Engedje meg, hogy egy friss adatot mondjak! A mai napig idén 45 783 menedékkérő érkezett Magyarországra; a 2014-es szám egész évre vonatkozóan 42 777 fő volt, tehát brutálisan megnőtt ezeknek a menekülteknek a száma.

Ebben a kérdésben nemzeti egyetértésre van szükség, ezért is kezdeményeztük a vitanapot a parlamentben február 20-án, ezért is folyik most nemzeti konzultáció. Abban bízunk, hogy a törvényjavaslatok beterjesztése során olyan szabályokat tudunk kialakítani, amelyek Magyarország érdekeinek megfelelnek. Kérem a képviselő urat, hogy ha komolyan

gondolják, amiket elmondott, akkor támogassák ezeket a javaslatokat a parlamentben.

Ami a gyermekvállalás támogatását illeti, tisztelt képviselő úr, a beterjesztett 2016-os költségvetés számai önmagukért beszélnek. A kétgyerekes családok támogatásának jelentős mértékben történő megemlése és egyáltalán a gyermekvállalás ösztönzése, a gyēs szabályainak kedvező alakítása, a diplomásgyed bevezetése mind-mind azokat a célokat szolgálják, hogy a gyermekvállalást ösztönözzük, és megállítsuk azt a kedvezőtlen demográfiai folyamatot, ami hosszú évek óta, évtizedek óta Magyarországra jellemző, és a népességfogyás ennek következtében következik be.

Kedvező számok indultak el az elmúlt öt év kormányzati döntéseinek köszönhetően. Bízunk abban, hogy ezek a számok tovább javulnak, és hamarosan elérjük azt, hogy többen szülessenek Magyarországon, mint amennyien meghalnak, és megfordul ez a kedvezőtlen folyamat. Ebben kérem, hogy a 2016-os költségvetést, amely fontos lépést tesz ennek érdekében, támogassa. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Jobbik-képviselőcsoportból: „Tíz éve hunyt el Pongráz Gergely, küzdelmét folytatnunk kell!” címmel. Öné a szó, képviselő úr, ötperces időkeretben.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Corvin köz legendás parancsnoka 2005. május 18-án szívinfarktusban, Kiskunmajsán hunyt el az általa önerőből létrehozott kiskunmajsai 56-os Múzeum udvarán.

A fővárosi Bazilikában búcsúztatták örmény katolikus szertartás szerint, majd a Corvin közben ravalozták fel. Ezen a napon közölte a Magyar Nemzet szombati melléklete azt a kegyeletsértő, nagy közfelháborodást kiváltó cikkét, amely Kő András tollából származott, címe az volt: „Aki soha nem békélt meg”. Talán a címe még igaz is, valóban nem békélt meg a megalkuvással, az elvtelen kompromisszumokkal, hiszen ő a radikális, megalkuvást nem tűrő ellenállók közé tartozott már 1956-ban is. Egy pillanatig sem hitt a kivonulást ígérő szovjeteknek, sőt a velük egyezkedő magyar politikai és katonai vezetéssel szemben is bizalmatlanok voltak a magukfajták, hozzáteszem, joggal.

(15.40)

Visszautasítottak minden olyan javaslatot, amely a civil felkelők lefegyverzésére irányult, például Maléterét, aki elküldte volna a Corvin közben harcoló fiatalokat, a pesti srácoakat.

De természetesen az ő küzdelme korábban kezdődött. 1932-ben antikommunista értelmiségi családban született. Nyolc testvére volt, akik közül öt

később vele együtt harcolt a Corvin közben. Ahogy könyvében fogalmazott: a magyarságtudatot és a magyar haza szeretetét szüleink belénk nevelték, és a harmincas évek végén a román gyerekek sokszor belénk verték. Édesapja 1940-ben Szamosújvár polgármestere volt, ugyanebben az évben szülővárosában Gergely tanúja volt a magyar csapatok bevonulásának és ünneplésének a visszacsatolt Partiumban és Észak-Erdélyben. A bevonuló román és szovjet csapatok elől 1945-ben a csonka-Magyarországra költözött a család. Édesapjára egyébként így emlékezett: „Amikor meglátta az első orosz katonát, akkor megfogadta, addig, amíg itt vannak az oroszok, nem borotválkozik. Mellig érő szakállal temettük '56 áprilisában.”

Aztán persze eljött 1956. Október 29-én este Váradi Gyula vezérőrnagy egy magyar katonai küldöttséggel azért érkezett a Corvin közbe, hogy a felkelőkkel feltétel nélküli fegyverátadásról tárgyaljon, cserébe a szovjetek ígért kivonulásáért. Megfenyegette őket, hogy ha nem egyeznek bele, másnap szovjet-magyar gyalogsági támadással kell szembenéznük. A tárgyaláson részt vevő Corvin köziek közül Pongráz Gergely és falábú Jancsi volt talán a legradikálisabb, akik azt mondták, amíg szovjet csapatok vannak Magyarországon, még részlegesen sem szabad letenni a fegyvert. A szovjetek kivonulását, függetlenséget, a Varsói Szerződés felbontását, az ÁVH leszerelését és többpártrendszert követeltek.

Itt e rövid felszólalás keretében most nyilvánvalóan az '56-os cselekményei, hőstettei kibontására nincsen idő; jó szívvel ajánlom önéletrajzi könyvét. *(Felmutatja.)* De érdemes szembenézni azzal is, hogy a rendszerváltás után miként nyilatkozott. Például ezt mondta Nagy Imréről újratemetése után: „A temetés előtt eljött hozzám Arizonába a New York-i konzul. Három napig a vendégem volt. Győzködött, hogy jöjjen haza Nagy Imre temetésére. Azt mondtam: ha minden kivégzettet eltemetnek, akkor jövök. De azt az öt kommunisztát el tudják temetni nélkülem is, ezért nem jövök.”

Ez a fajta kérlelhetetlen, megalkuvásmentes radikalizmus, elvhűség a pesti srákok örökségéhez, ez jellemezte őt. Ez vezette őt a Jobbik zászlóbontó gyűlésére is, ahol 2003. október 24-én könnyeivel küszködve így fogalmazott: „Nekünk az egyik lábunk már a sírban van. A fáklya kiesik a kezünkből. Nektek kell átvenni azt a szellemiséget, azokat az eszméket, amiért '56-ban olyan sok bajtársunk halt meg. Nektek kell továbbvinni, a tiétek a jövő. Nekünk már csak múltunk van.” - mondta Pongráz Gergely, és dicső múltjuk van, de valóban tovább kell vinni azt a szellemiséget, amit ránk hagytak. Hiszen az elmúlt 24 év, az MSZP- és a Fidesz-kormányok közös szegye, hogy még mindig nem történt meg az állambiztonsági múlt, így többek közt az ügynöklistán feltárása, a pártállami vezetők elszámoltatása és közéletből való kitiltása, valamint a kommunista luxusnyugdíjak megvonása sem.

Feladat van tehát bőven. És volt neki is. Élete utolsó napjaiban, éveiben így fogalmazott: „Hátralévő életem legfontosabb célja a kiskunmajsai '56-os Múzeum megnyitása után a nyári tábor és kápolna megvalósítása, működtetése. Alighanem a kápolna felépítése, felszentelése lesz az utolsó cselekedet életemben, amit '56-ért tettem. A pont életem végén.” - fogalmazott a Lezsák Sándor alelnök úr felelős kiadásában megjelent könyvben.

S feladatunk van bőven, hiszen a költségvetés előtt állunk, amelyben ismét nem szerepel, de ismét javasolni fogjuk az általa alapított múzeum és '56-os tábor állami támogatását.

Végül pedig, hogy beszédemet azzal zárjam, amit Vona Gábor is mondott a Jobbik Ifjúsági Tago-

zat legutóbbi kongresszusán *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* 2015. március 15-én: Pongrácz Gergely előtt mindenkinek számot kell adnia a túlvilágon. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Munkánkat befejeztük.

Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésének első napjára várhatóan 2015. május 26-án kerül sor.**

Megköszönöm munkájukat, az ülést bezárom.

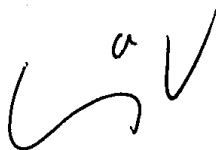
(Az ülés 15 óra 44 perckor ért véget.)

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hiteléről:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)